



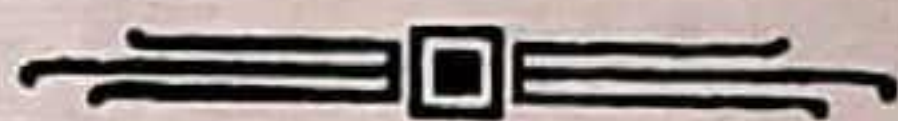
Sfânta și dumnezeiasca Evanghelie

dela

IOAN

carea se începe în sfânta și marea Duminecă

a Paștilor.



În Dumineca Paștilor.

La Liturgie.

Dela Ioan. C. I. st. 1.



Întru început eră Cuvântul, și Cuvântul eră la Dumnezeu, și Dumnezeu eră Cuvântul.

Acesta eră întru început la Dumnezeu.

Toate printr'însul s'au făcut, și fără de dânsul nimic nu s'a făcut, ce s'a făcut.

3 Întru dânsul viață eră, și viața eră lumina oamenilor.

4 Și lumina întru întunerec luminează, și întunerecul nu o a cuprins.

5 Fost-a om trimis dela Dumnezeu, numele lui eră Ioan.

Acesta a venit întru mărturie, ca să mărturisească de lumină, ca toți să crează prin el.

6 Nu eră el lumina, ci ca să mărturisească de lumină.

Eră lumina cea adevărată, carea luminează pe tot omul, ce vine în lume.

7 În lume eră, și lumea printr'însul s'a făcut, și lumea pe el nu l-a cunoscut.

8 Întru ale sale a venit, și ai săi pe dânsul nu l-au primit.

Iară câți l-au primit pe dânsul, le-a dat lor putere, ca să fie fii ai lui Dumnezeu, celor ce cred întru numele lui,

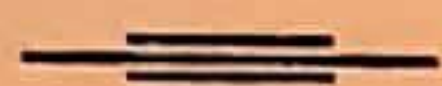
9 Cari nu din sânziuri, nici din voe trupească, nici din voe bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut.

10 Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit întru noi, și am văzut mărirea lui, mărirea ca a unuia născut dela Tatăl, plin de dar și de adevăr.

11 Ioan mărturisia de dânsul și strigă grăind: Acesta eră, de carele am zis: Carele după mine vine, mai înainte de mine a fost, că mai întâiu de mine eră.

12 Și din plinirea lui noi toți am luat, și dar pentru dar.

Că legea prin Moisi a fost dată; iară darul și adevărul prin Isus Hristos a fost.



În sfânta și marea Duminecă a Paștilor.

La Însărat.

Dela Ioan. C. XX. st. 19.

Fiind sară în ziua aceea, în ziua cea dintâiu a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau învățăceii adunați pentru frica Iudeilor, venit-a Isus și a stat în mijloc și le-a zis lor: Pace voauă!

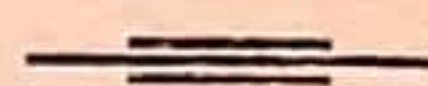
Și acestea zicând le-a arătat lor mânilor și coasta sa. Deci s'au bucurat învățăceii văzând pe Domnul.

Și le-a zis lor Isus iară: Pace voauă. Pe cum m'a trimis pe mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi.

Și acestea zicând a suflat și le-a zis lor: Luați Spirit sfânt. Căroră veți iertă păcatele, se vor iertă lor, și căroră le veți ține, vor fi ținute.

Iară Toma, unul din cei doi spre zece, carele se chiamă geamăn, nu eră cu dânsii, când a venit Isus.

Deci ziceau lui ceialalți învățăcei: Am văzut pe Domnul. Iară el le-a zis lor: De nu voi vedea în mânilor lui semnul cuielor și de nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și de nu voi pune mâna mea în coasta lui, nu voi crede.



Luni în săptămâna luminată.

Dela Ioan. C. I. st. 18.

Pe Dumnezeu nimenia nu l-a văzut nici odinioară; unul născut Fiul, care este în sinul Tatălui, acela a spus. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim preoți și Leviți, ca să-l întrebe pe dânsul: Tu cine ești? Și a mărturisit, și nu a tăgăduit, și a mărturisit: Că nu sunt eu Hristos. Și l-au întrebat: Ce dar? Ilie ești tu? Și a zis: Nu sunt. Profetul ești tu? Și a răspuns: Nu. Deci au zis lui: Cine ești, ca să dăm răspuns, celor ce ne-au trimis pe noi? Ce zici de tine însu-ți? El a zis: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, pe cum a zis Isaie profetul. Și cei trimiși erau din Farisei. Și l-au întrebat pe el și i-au zis lui: Dară pentru ce botezi, dacă nu ești tu Hristos, nici Ilie, nici profetul? Răspuns-a lor Ioan zicând: Eu botez cu apă; iară în mijlocul vostru

stă, pe carele voi nu-l știți. Acela este, carele vine după mine, carele mai înainte de mine a fost, căruia nu sunt eu vrednic, să-i desleg curelele încălțămintelor lui. Acestea s'au făcut în Vitavara de cea parte de Iordan, unde eră Ioan botezând.

Marți în săptămâna luminată.

Dela Luca. C. XXIV. st. 12.

In vremea aceea Petru sculându-se a alergat la mormânt; și plecându-se a văzut giolgiurile zăcând singure și s'a dus mirându-se întru sine de cele ce se făcuse. Și iată doi dintru ei mergeau întru aceea-și zi la un sat, carele eră departe de Ierusalim șese zeci de stadii, al cărui nume eră Emaus. Și aceștia vorbeau între sine, de toate, cele ce se întâmplase. Și a fost, când vorbeau ei și se întrebau, că însu-și Isus apropiându-se mergea împreună cu dânșii. Iară ochii lor se țineau, ca să nu-l cunoască pe dânsul. Și a zis către dânșii: Ce sunt cuvintele acestea, de cari vă întrebați între voi mergând și sunteți triști? Și răspunzând unul, al cărui nume eră Cleopa, a zis către el: Tu singur ești venit de airia în Ierusalim și nu știi, cele ce s'au întâmplat întru el în zilele acestea? Și el a zis lor: Cari? Iară ei au zis lui: Cele de Isus Nazarineanul, carele eră bărbat profet, puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot

poporul. Și cum l-au dat pe dânsul arhieriei și domnii nostri spre judecată de moarte și l-au răstignit pe dânsul. Iară noi nădăjduiam, că el este, cel ce va să răscumpere pe Israil; ci cu toate acestea a treia zi este astăzi, de când s'au întâmplat acestea. Ci și niște muieri dintre noi ne-au spăimântat pe noi, cari au fost de dimineață la mormânt. Și neaflând trupul lui au venit zicând, că și vedere de îngeri să fie văzut, cari zic, că el este viu. Și s'au dus unii dintru noi la mormânt și au aflat așa, pe cum și muierile au zis, iară pe el nu l-au văzut. Și el a zis către ei: O nepricepuților și târzii cu inima a crede toate, cari le-au grăit profeții! Au nu se cădea, să pățească Hristos acestea și să între întru mărirea sa? Și începând dela Moisi și dela toți profeții le tâlcuiă lor în toate scripturile, cele ce erau despre el. Și s'au apropiat de satul, la care mergeau; și el se făcea, că merge mai departe. Și-l înduplecară pe el zicând: Măi cu noi, căci către sară este, și s'a plecat ziua. Și a intrat, să rămână cu dânșii. Și a fost, când s'a pus el cu ei la masă, luând pâinea a binecuvântat-o și frângând o a dat lor. Și li-s'au deschis lor ochii, și l-au cunoscut pe dânsul; și el s'a făcut nevăzut de dânșii. Și zise între sine: Au nu eră inima noastră arzând întru noi, când grăia noauă pe cale și când ne tâlcuiă scripturile? Și sculându-se întru aceea-și oară, s'au întors în Ierusalim și au aflat adunați pe cei un spre zece și pe cei ce erau cu dânșii.

Aceștia ziceau, că s'a sculat Domnul cu adevărat și s'a arătat lui Simon. Și ei povestiau, cele ce li-se întâmplase pe cale, și cum l-au cunoscut pe el într-
tru frângerea pâinii.

Miercuri în săptămâna luminată.

Dela Ioan. C. I. st. 35.

In vremea aceea sta Ioan și doi din învățăceii lui. Și văzând pe Isus umblând, a zis: Iată mielul lui Dumnezeu. Și l-au auzit pe el cei doi învățăcei grăind și au mers după Isus. Iară Isus întorcându-se și văzându-i pe ei mergând după el, le-a zis lor: Ce căutați? Iară ei i-au zis lui: Rabbi! ce se zice tâlcuindu-se: Învățătorule, unde locuiești? Zis-a lor: Veniți și vedeți. Ei au venit și au văzut, unde locuia, și la el au rămas în ziua aceea. Și eră ca la zece oare. Eră Andreiu fratele lui Simon Petru unul din cei doi, cari auzise dela Ioan și mersese după dânsul. Aflat-a acesta întâiu pe Simon fratele său și i-a zis lui: Aflat-am pe Mesia, ce se tâlcuește Hristos. Și-l duse pe dânsul la Isus; iară Isus căutând la el a zis: Tu ești Simon ficiorul lui Iona; tu te vei chema Chifa, ce se tâlcuește Petru. A doua zi vrut-a Isus, să meargă în Galilea; și a aflat pe Filip și i-a zis lui: Vino după mine. Iară Filip eră din Vitsaida, din orașul lui Andreiu și al lui Petru. Aflat-a Filip pe Natanail și i-a zis lui: De carele au scris Moisi în lege

și profeții, l-am aflat, pe Isus fiul lui Iosif, carele este din Nazaret. Și i-a zis Natanail lui: Din Nazaret poate fi ceva bine? Zisu-i a Filip: Vino și vezi. Și a văzut Isus pe Natanail venind cătră dânsul și a zis de dânsul: Iată cu adevărat Israilitean, întru carele viclenie nu este. Zis-a Natanail lui: De unde mă cunoști? Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Mai înainte, până nu te-a chemat pe tine Filip, când erai sub smochin, te-am văzut. Răspuns-a Natanail și i-a zis lui: Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Israil. Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Pentru că am zis ție, că te-am văzut sub smochin, crezi; mai mari decât acestea vei vedeă. Și i-a zis lui: Amin, Amin, grăesc voauă, de acuma veți vedeă cerul deschis, și îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se spre Fiul omului.

Joi în săptămâna luminată.

Dela Ioan. C. III. st. 1.

In vremea aceea eră un om din Farisei, Nicodim numele lui, domn al Iudeilor. Acesta a venit la Isus noaptea și i-a zis lui: Rabbi, știm, că dela Dumnezeu ai venit învățător; că nime nu poate, să facă semnele acestea, cari le faci tu, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul. Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Amin, Amin, grăesc ție: De nu se va naște cineva iarăși, nu va putea vedeă împărăția lui Dumnezeu. Zis-a cătră

el Nicodim: Cum poate omul, să se nască fiind bătrân? Au doară poate a doua oară să între în pântecul mamei sale și să se nască? Răspuns-a Isus: Amin, Amin, grăesc ție: De nu se va naște cineva din apă și din Spirit, nu va putea, să între întru împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din trup, trup este, și ce este născut din Spirit, spirit este. Nu te miră, că ți-am zis ție: Cade-se voauă a vă naște iarăși. Spiritul, unde-i este voea, suflă; și sunetul lui îl auzi, ci nu știi, de unde vine și unde merge; așa este tot, carele este născut din Spirit. Răspuns-a Nicodim și i-a zis lui: Cum pot, să fie acestea? Răspuns-a Isus și i-a zis lui: Tu ești învățător al lui Israil și acestea nu le știi? Amin, Amin, grăesc ție, că ce știm, grăim, și ce am văzut, mărturisim, și mărturia noastră nu o primiți. De am zis voauă cele pământești, și nu credeți, dară de vă voi zice voauă cele cerești, cum veți crede? Și nime nu s'a suit în cer, fără numai cel ce s'a pogorât din cer, Fiul omului, carele este în cer. Și pe cum Moisi a înălțat șerpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul omului, ca tot, cel ce crede întru el, să nu piară, ci să aibă viață de veci.

Vineri în săptămâna luminată.

Dela Ioan. C. II. st. 12.

In vremea aceea venit-a Isus în Capernaum el și mama lui și frații lui și învățăceii lui și acolo nu a șezut zile multe. Și erau aproape Paștile Iudeilor, și s'a suit Isus în Ierusalim. Și a găsit în biserică pe cei ce vindeau boi și oi și porumbi, și pe schimbătorii de bani șezând. Și făcând biciu de ștreanguri pe toți i-a scos din biserică și oile și boii și a risipit banii schimbătorilor și mesele le-a răsturnat. Și celora ce vindeau porumbi, le-a zis: Luați acestea de aici; nu faceți casa Tatălui meu casă de neguțatorie. Iară învățăceii lui și-au adus aminte, că este scris: Râvna casei tale m'a mâncat pe mine. Răspuns-au deci Iudeii și i-au zis lui: Ce semn ne areți noauă, de faci acestea? Răspuns-a Isus și le-a zis lor: Spargeți biserică aceasta, și în trei zile o voi ridică. Zise deci Iudeii: În patru zeci și șese de ani s'a zidit biserică aceasta, și tu în trei zile vei să o ridici? Iară el zicea de biserică trupului său. Deci când s'a sculat din morți, și-au adus aminte învățăceii lui, că aceasta le-o a zis lor; și au crezut scripturii și cuvântului, care-l zisese Isus.

Sâmbătă în săptămâna luminată.

Dela Ioan. C. III. st. 22.

In vremea aceea a venit Isus și învățăceii lui în pământul Iudeei, și acolo petrecea cu ei și boteză. Și era și Ioan botezând în Enon aproape de Salim, că erau acolo ape multe; și viniau și se botezau. Că încă nu era Ioan închis în temniță. Și a fost întrebare între învățăceii lui Ioan cu Iudeii de curățenie. Și au venit la Ioan și i-au zis lui: Învățătorule, cel ce era cu tine de ceea parte de Iordan, de carele tu mărturisiai, iată și el botează, și toți merg la dânsul. Răpuns-a Ioan și a zis: Nu poate omul lua nimic, de nu va fi lui dat din cer. Voi înși-vă îmi mărturisiți mie, că am zis: Nu sunt eu Hristos, ci că sunt trimis înaintea aceluia. Că ce are mireasă, mire este; iară prietinul mirelui, carele stă și-l ascultă pe el, cu bucurie se bucură de glasul mirelui. Deci această bucurie a mea s'a plinit. Aceluia i-se cade, să crească, iară mie a mă micșoră. Cel ce vine de sus, de-asupra tuturor este. Cel ce este din pământ, din pământ este și din pământ grăește; carele vine din cer, de-asupra tuturor este. Și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește, și mărturia lui nime nu o primește. Cel ce primește mărturia lui, a întărit, că Dumnezeu adevărat este.

În Dumineca după Paști sau a sfântului Apostol Toma.

La Mânecă.

Evangelia I. a Învierii.

La Liturgie.

Dela Ioan. C. XX. st. 19.

Fiind sară în ziua aceea, în ziua cea dintâiu a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau învățăceii adunați pentru frica Iudeilor, venit-a Isus și a stat în mijloc și le-a zis lor: Pace voauă! Și acestea zicând le-a arătat lor mânilor și coasta sa. Deci s'au bucurat învățăceii văzând pe Domnul. Și le-a zis lor Isus iară: Pace voauă. Pe cum m'a trimis pe mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi. Și acestea zicând a suflat și le-a zis lor: Luați Spirit sfânt. Căroră veți iertă păcatele, se vor iertă lor, și căroră le veți țineă, vor fi ținute. Iară Toma, unul din cei doi spre zece, carele se chiamă geamăn, nu era cu dânsii, când a venit Isus. Deci ziceau lui ceilalți învățăcei: Am văzut pe Domnul. Iară el le-a zis lor: De nu voi vedea în mânilor semnul cuielor și de nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și de nu voi pune mâna mea în coasta lui, nu voi crede. Și după opt zile iară erau înlăuntru învățăceii lui, și Toma cu ei. Venit-a Isus, fiind ușile încuiate, și a stat în mijloc și a zis: Pace voauă! După aceea a zis Tomei: Adu-ți degetul tău încoace și vezi mânilor mele și ado mâna ta și o

pune în coasta mea; și nu fi necredincios, ci credincios. Răspuns-a Toma și i-a zis lui: Domnul meu și Dumnezeu meu. Zis-a Isus lui: Dacă mă văzuși, crezuși. Fericiți, cari nu au văzut și au crezut. Și a făcut Isus și alte semne multe înaintea învățăceilor săi, cari nu sunt scrise în cartea aceasta. Iară acestea s'au scris, ca să credeți, că Isus este Hristos Fiul lui Dumnezeu, și crezând viață să aveți întru numele lui.

Luni în săptămâna a II-a după Paști

Dela Ioan. C. II. st. 1.

In vremea aceea nuntă s'a făcut în Cana Galileei, și eră mama lui Isus acolo. Și a fost chemat și Isus și învățăceii lui la nuntă. Și gătându-se vinul, a zis mama lui Isus către dânsul: Vin n'au. Zis-a ei Isus: Ce e mie și ție, muiere? Încă n'a venit oara mea. Zis-a mama lui slugilor: Ori ce ar zice voauă, faceți. Și erau acolo șese vase de piatră, puse după curăția Iudeilor, cari cuprindeau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Isus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. Și le-a zis lor: Turnați acum și aduceți nunului. Și aduse. Și după ce gustă nunul apa, ce se făcuse vin, — și nu știa, de unde este, iară slugile, cari turnase apa, știa, — chemat-a pe mirele nu-

nul, și i-a zis lui: Tot omul întâiu vinul cel bun îl pune, și dacă se îmbeată, atunci cel mai de rând; iară tu ai ținut vinul cel bun până acum. Această începătură a semnelor a făcut-o Isus în Cana Galileei și și-a arătat mărirea sa; și au crezut întru el învățăceii lui.

Marți în săptămâna a II-a după Paști.

Dela Ioan. C. III. st. 16.



Zis-a Domnul învățăceilor săi: Așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot, cel ce crede întru dânsul, să nu piară, ci să aibă viață de veci. Că n'a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume, ca să judece lumea, ci ca să se mântuească lumea prin el. Cel ce crede întru el, nu se osândește; iară carele nu crede, iată osândit este, că nu a crezut întru numele unuia născut Fiului lui Dumnezeu. Iară aceasta este judecata, că lumina a venit în lume, și oamenii au iubit mai vârtos întunerecul decât lumina; că erau faptele lor rele. Că tot, cel ce lucrează rău, urește lumina și nu vine la lumină, ca să nu se vădească faptele lui. Iară cel ce face adevărul, merge spre lumină, ca să se arete faptele lui, că întru Dumnezeu sunt făcute.

Miercuri în săptămâna a II-a după Paști.

Dela Ioan. C. V. st. 17.



is-a Domnul către Iudeii, ce venise la dânsul: Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez. Deci pentru aceasta mai vârtos căutau Iudeii pe el, să-l ucidă, că nu numai deslegă sâmbăta, ci și pe Dumnezeu zicea, că-i este tată, întocmai făcându-se cu Dumnezeu. Iară Isus a răspuns și a zis lor: Amin, Amin, zic voauă; Nu poate face Fiul dela sine nimica, de nu va vedeă pe Tatăl făcând; că cele ce face el, acestea și Fiul asemenea le face. Că Tatăl iubește pe Fiul și arată lui toate, cari le face el, și mai mari lucruri decât acestea va arăta lui, ca să vă mirați voi. Că pe cum Tatăl scoală pe morți și-i înviează, așa și Fiul, pe cari voește, îi înviează. Că Tatăl pe nimenia nu judecă, ci toată judecata o a dat Fiului; ca toți să cinstească pe Fiul, cum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, cel ce l-a trimis pe el. Amin, Amin, zic voauă: Cea ce ascultă cuvântul meu și crede întru cel ce m'a trimis, are viața vecilor și la judecată nu va veni, ci a trecut din moarte în viață.

Joi în săptămâna a II-a după Paști.

Dela Ioan. C. V. st. 24.



is-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Amin, Amin, zic voauă: Cea ce ascultă cuvântul meu și crede întru cel ce m'a trimis, are viața vecilor și la judecată nu va veni, ci a trecut din moarte în viață. Amin, Amin, zic voauă, că va veni oara, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cari vor auzi, vor învia. Că pe cum are Tatăl viață întru sine, așa a dat și Fiului viață, să aibă întru sine, și putere a dat lui, și judecată să facă, că Fiul omului este. Nu vă mirați de aceasta, că vine oara, întru care toți, cei ce sunt în mormânturi, vor auzi glasul lui, și vor ieși, cei ce au făcut bine, întru învierea vieții, iară cei ce au făcut rele, întru învierea osândirii. Nu pot, să fac eu dela mine nimica. Cum auz, judec, și judecata mea dreaptă este, pentru că nu caut voea mea, ci voea Tatălui, care m'a trimis pe mine.



Vineri în săptămâna a II-a după Paști.

Dela Ioan. C. V. st. 30.



is-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Cum auz, judec, și judecata mea dreaptă este, pentru că nu caut voea mea, ci

voca Tatălui, care m'a trimis pe mine. De mărturisesc eu de mine, mărturia mea nu este adevărată. Altul este, carele mărturisește de mine, și știu, că adevărată este mărturia, carea o mărturisește de mine. Voi ați trimis la Ioan, și a mărturisit adevărul. Iară eu nu dela om primesc mărturia; ci acestea le zic, ca voi să vă mântuiți. Acela eră făclia, ce ardea și lumina; iară voi ați vrut, să vă bucurați într'o oară în lumina lui. Iară eu am mărturia, carea e mai mare decât a lui Ioan; că lucrurile, cari mi-le-a dat Tatăl, ca să le plinesc, acestea lucruri, cari eu le fac, mărturisesc de mine, că Tatăl m'a trimis. Și Tatăl, carele m'a trimis, acela a mărturisit de mine; nici glasul lui nu l-ați auzit vre odată, nici chipul lui nu l-ați văzut, și cuvântul lui nu-l aveți locuind întru voi; pentru că pe carele l-a trimis el, aceluia voi nu-i credeți. Cercați scripturile, că voauă vi-se pare întru ele a aveă viață de veci; și acelea sunt, cari mărturisesc de mine. Și nu veți, să veniți la mine, ca viață să aveți. Mărire dela oameni nu primesc. Ci v'am cunoscut pe voi, că dragostea lui Dumnezeu nu o aveți întru voi. Eu am venit întru numele Părintelui meu, și nu mă primiți; iară de va veni altul întru numele său, pe acela îl veți primi. Cum veți putea crede voi, cari primiți mărire unul dela altul, și mărirea, carea este dela singur Dumnezeu, nu o căutați? Să nu vă pară, că eu vă voiu pâri pe voi la Tatăl; este, cine să vă pârească pe voi, Moisi, întru carele voi

nădăduiți. Că de ați crede lui Moisi, ați crede și mie; că el de mine a scris. Iară de nu credeți scripturilor lui, cum veți crede cuvintelor mele? După acestea a mers Isus de ceea parte de marea Galileei, a Tiberiadei. Și mergea după el popor mult, că vedeă semnele lui, cari le făcea preste cei bolnavi.

Sâmbătă în săptămâna a II-a după Paști.

Dela Ioan. C. VI. st. 14.

In vremea aceea văzând oamenii semnul, care-l făcuse Isus, ziceau: Că acesta este cu adevărat profetul, cel ce va să vie în lume. Iară Isus cunoscând, că vor, să vie, să-l răpească pe el, ca să-l facă pe dânsul împărat, s'a dus iarăși în munte numai singur. Iară după ce s'a făcut sară, s'au pogorît învățăceii lui la mare. Și intrând în corabie au mers de ceea parte de mare în Capernaum; și iată s'a făcut întunec, și încă nu venise la ei Isus. Iară marea se umflă suflând vânt mare. Iară mergând ei ca la douăzeci și cinci sau trei zeci de stadii, văzut-au pe Isus umblând pe mare și apropiându-se de corabie, și s'au înfricoșat. Iară el a zis lor: Eu sunt, nu vă temeți. Deci au vrut, să-l ia pe dânsul în corabie; și corabia îndată a sosit la pământul, la care mergeau.

A doua zi poporul, care sta de ceea parte de mare, a văzut, că altă corabie nu erà acolo, fără numai una, întru carea intrase învățăceii lui, și cumcă Isus nu intrase în corabie cu învățăceii săi, ci numai singuri învățăceii lui s'au dus; iară alte corăbii venise dela Tiberiada aproape de locul, unde mâncase pânea, mulțămind Domnul. Iară dacă a văzut poporul, că Isus nu este acolo, nici învățăceii lui, au intrat și ei în corăbii și au mers în Capernaum căutând pe Isus. Și aflându-l pe el de ceea parte de mare zis-au lui: Învățătorule, când ai venit aici? Răspuns-alor Isus și a zis: Amin, Amin, zic voauă: Mă căutați, nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâni și v'ați săturat. Lucrați nu mâncarea pieritoare, ci mâncarea, carea rămâne în viața vecilor, carea o va da voauă Fiul omului; că pe acesta l-a însămnat Tatăl Dumnezeu.



**In Dumineca a III-a după Paști
sau a Purtătoarelor de mir.**

La Mâncat.

Evangelia a IV-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Marcu. C. XV st. 43.



In vremea aceea venit-a Iosif cel din Arimatea, sfetnic cinstit, carele și el așteptă împărăția lui Dumnezeu, și îndrăznind a intrat la Pilat și a cerut tru-

pul lui Isus. Iară Pilat se miră, că a și murit. Și chiemând pe sutașul l-a întrebat, au de mult a murit. Și înțelegând dela sutașul a dăruit lui Iosif trupul. Și cumpărând giolgiu și luându-l pe dânsul l-a înfășurat cu giolgiul și l-a pus în mormânt, care erà săpat în piatră, și a răsturnat o piatră pe ușa mormântului. Iară Maria Magdalina și Maria lui Iosie priviau, unde-l vor pune. Și trecând sâmbăta, Maria Magdalina și Maria lui Iacob și Salomia au cumpărat miresme, ca să meargă, să-l ungă pe el. Și foarte de dimineață în ziua cea dintâiu a săptămânii au venit la mormânt, fiind răsărit soarele. Și ziceau între sine: Cine ne va răsturna noauă piatra de pe ușa mormântului? Și căutând au văzut, că piatra e răsturnată; că erà mare foarte. Și intrând în mormânt văzut-au pe un tinăr șezând de-a dreapta îmbrăcat în vesmânt alb, și s'au spăimântat. Iară el le-a zis lor: Nu vă spăimântați. Pe Isus Nazarineanul cel răstignit îl căutați? S'a sculat, nu este aici; iată locul, unde l-au pus pe el. Ci mergeți, de spuneți învățăceilor lui și lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galilea; acolo îl veți vedeà pe el, cum v'a zis voauă. Și ieșind de grab au fugit dela mormânt; că le cuprinsese pe ele cutremur și frică, și nimica nimănui nu au spus, că se temeau.



Luni în săptămâna a III-a după Paști.

Dela Ioan. C. IV. st. 46.

In vremea aceea era un om împărătesc, al căruia fiu boliă în Capernaum. Acesta auzind, că Isus a venit din Iudea în Galilea, mers-a la el și l-a rugat, ca să se pogoară, să vindece pe fiul lui; că era, să moară. Zis-a Isus către el: De nu veți vedeà semne și minuni, nu veți crede. Zis-a către el omul împărătesc: Doamne, pogoară, mai înainte de ce moare fiul meu. Zis-a Isus lui: Mergi, că fiul tău viu este. Și a crezut omul cuvântului, care l-a zis Isus lui, și s'a dus. Și când se pogoriă el, slugile lui l-au întimpinat pe el și i-au vestit zicând: Că ficiorul tău este viu. Deci i-a întrebat pe ei de oara, în care i-a fost mai bine, și ei i-au zis lui: Că ieri în oara a șeptea l-au lăsat frigurile. Deci a cunoscut tatăl, că aceea a fost oara, în care i-a zis Isus lui: Că fiul tău viu este. Și a crezut el și toată casa lui. Acesta iarăși este al doilea semn, care l-a făcut Isus venind din Iudea în Galilea.

Marți în săptămâna a III-a după Paști.

Dela Ioan. C. VI. st. 27.

Zis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Lucrați nu mâncarea pieritoare, ci mâncarea, carea rămâne în viața vecilor, carea o va da voauă Fiul omului; că pe acesta l-a însămnat Tatăl Dumnezeu. Deci au zis către el: Ce vom face, să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu? Răspuns-a Isus și le-a zis lor: Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți întru acela, pe carele l-a trimis el. Deci i-au zis lui: Ce semn faci tu, ca să vedem și să credem ție? Ce lucrezi? Părinții nostri au mâncat mana în pustie, cum este scris: Pâne din cer le-a dat lor, să mânânce. Deci le-a zis lor Isus: Amin, Amin, zic voauă: Nu Moisi v'a dat voauă pânea din cer, ci Tatăl meu vă dă voauă pânea din cer cea adevărată. Că pânea lui Dumnezeu este, carea se pogoară din cer și dă viață lumii.

Miercuri în săptămâna a III-a după Paști.


Dela Ioan. C. VI. st. 35.

Zis-a Domnul către Iudeii, cari crezuse lui: Eu sunt pânea vieții; cela ce vine la mine, nu va flămânzi, și cela ce crede întru mine, nu va înseta nici odată. Ci v'am zis voauă, că m'ați și văzut și nu credeți.

Tot, ce-mi dă mie Tatăl, la mine va veni; și pe cel ce vine la mine, nu-l voi scoate afară. Că m'am pogorît din cer, nu ca să fac voea mea, ci voea celui ce m'a trimis pe mine. Iară aceasta este voea celui ce m'a trimis pe mine, a Tatălui, ca tot, ce mi-a dat mie, să nu pierz dintr'însul, ci să-l înviez în ziua cea de apoi.


Joi în săptămâna a III-a după Paști.

Dela Ioan. C. VI. st. 40.

 is-a Domnul cătră Iudeii, cari crezuse lui: Aceasta este voea celui ce m'a trimis, ca tot, cine vede pe Fiul și crede întru el, să aibă viață de veci, și eu voi învia pe el în ziua cea de apoi. Deci cârtiau Iudeii pentru el, căci a fost zis: Eu sunt pânea, carea a pogorît din cer. Și ziceau: Au nu este acesta Isus fiul lui Iosif, al căruia tată și mamă îi știm noi? Cum dară zice el, că din cer m'am pogorît? Deci a răspuns Isus și le-a zis lor: Nu cârtiți între voi. Nimenia nu poate veni la mine, de nu-l va trage pe el Tatăl, cel ce m'a trimis pe mine, și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.


Vineri în săptămâna a III-a după Paști.

Dela Ioan. C. VI. st. 48.

 is-a Domnul cătră Iudeii, cari crezuse lui: Eu sunt pânea vieții. Părinții voștri au mâncat mana în pustie și au murit. Aceasta este pânea, carea pogoară din cer, ca cine va mânca din ea, să nu moară. Eu sunt pânea cea vie, carea s'a pogorît din cer. De va mânca cineva din pânea aceasta, va trăi în veci, și pânea, carea o voi da eu, trupul meu este, care-l voi da eu pentru viața lumii. Deci se certau între sine Iudeii zicând: Cum poate acesta, să-și dea noauă trupul, să-l mâncăm? Zis-a lor Isus: Amin, Amin, zic voauă: De nu veți mânca trupul Fiului omului și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi. Cel ce mânâncă trupul meu și bea sângele meu, are viața vecilor, și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

Sâmbătă în săptămâna a III-a după Paști.

Dela Ioan. C. XV. st. 17.

 is-a Domnul învățăceilor săi: Acestea vă poruncesc voauă, ca să vă iubiți unul pe altul. De vă urește pe voi lumea, știți, că pe mine mai înainte decât pe voi m'a urât. De ați fi din lume, lumea ar iubi pe al său;

iară căci nu sunteți din lume, ci eu v'am ales pe voi din lume, pentru aceea vă urește pe voi lumea. Aduceți-vă aminte de cuvântul, care l-am zis voauă: Nu este sluga mai mare decât domnul său. Dacă m'au asuprit pe mine, și pe voi vă vor asupri. Dacă au păzit cuvântul meu, și al vostru îl vor păzi. Ci acestea toate vi-le vor face voauă pentru numele meu, că nu știu pe cel ce m'a trimis pe mine. De nu ași fi venit și nu le-ași fi grăit lor, păcat nu ar avea; iară acum răspuns n'au pentru păcatul său. Căla ce mă urește pe mine, și pe Tatăl meu îl urește. De nu ași fi făcut întru ei lucrurile, cari nime altul nu le-a făcut, păcat nu ar avea; iară acum au și văzut și m'au urât și pe mine și pe Tatăl meu. Ci ca să se plinească cuvântul, care este scris în legea lor: Că m'au urât îndeșert. Iară când va veni Mângăitorul, pe carele eu vi-l voi trimite voauă dela Tatăl, Spiritul adevărului, carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi de mine. Și voi încă mărturisiți, că din început cu mine sunteți. Acestea vi-le-am grăit voauă, ca să nu vă smințiți. Scoate-vă vor pe voi din săboară; ci vine vremea, ca tot, cine vă va ucide pe voi, să i-se pară, că închinăciune aduce lui Dumnezeu.

Dumineca a IV-a după Paști sau a Paraliticului.

La Măneacă.

Evangelia a V-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Ioan. C. V. st. 1.

In vremea aceea s'a suit Isus în Ierusalim. Și este în Ierusalim scăldătoarea oilor, care se chiamă evreește Vitesda, cinci foișoare având. Întru acelea zăcea mulțime multă de bolnavi, orbi, schiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Că îngerul la vreme se pogoria în scăldătoare și turburà apa, și carele intra întâiu după turburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală erà cuprins. Și erà acolo un om trei zeci și opt de ani având în boala sa. Pe acesta văzându-l Isus zăcând, și cunoscând, că iată multă vreme aveà în boala sa, zis-a lui: Vei, să fii sănătos? Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, om nu am, ca dacă se va turburà apa, să mă bage în lac; iară până merg eu, altul înaintea mea se pogoară. Zis-a Isus lui: Scoală, ia-ți patul tău și umblă. Și îndată s'a făcut sănătos omul și și-a luat patul său și umblă. Și erà sâmbătă întru acea zi. Deci ziceau Iudeii celui vindecat: Sâmbătă este, nu ți-se cade ție a lua patul. Iară el le-a răspuns lor: Căla ce m'a făcut sănătos, acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă. Deci l-au întrebat pe el: Care este omul, cel ce ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iară cel vindecat nu știà, cine este;

că Isus se depărtase, fiind popor întru acel loc. După aceea l-a aflat pe el Isus în biserică și i-a zis lui: Iată că te-ai făcut sănătos; de acuma să nu mai păcătuești, ca să nu ți-se întâmple ceva mai rău. Mers-a omul și a vestit Iudeilor, că Isus este, carele l-a făcut pe el sănătos.

Luni în săptămâna a IV-a după Paști.

Dela Ioan. C. VI. st. 56.



Iis-a Domnul către Iudeii, cari crezuse lui: Că ce mânâncă trupul meu și bea sângele meu, întru mine rămâne, și eu întru el. Pe cum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu, și eu viez prin Tatăl, și cel ce mă va mânca pe mine, acela încă va fi viu prin mine. Aceasta este pâinea, carea s'a pogorît din cer; nu pe cum au mâncat părinții voștri mana și au murit; că cel ce va mânca pâinea aceasta, viu va fi în veac. Acestea le-a zis în sinagogă, învățând în Capernaum. Deci mulți din învățăceii lui auzind au zis: Greu este acest cuvânt; cine poate, să-l asculte? Iară Isus cunoscând întru sine, că pentru aceasta cârtesc învățăceii lui, zis-a lor: Dară aceasta vă smintește pe voi? Dară de veți vedea pe Fiul omului înălțându-se, unde eră mai înainte? Spiritul este, carele înviează, trupul nu folosește nimic. Cuvintele, cari le grăesc

eu voauă, spirit sunt și viață sunt. Ci sunt dintru voi unii, cari nu cred. Că știă din început Isus, cari sunt, cei ce nu cred, și cine este, cel ce va să-l vânză pe el. Și zicea: Pentru aceasta v'am zis voauă, că nime nu poate veni la mine, de nu-i va fi dat lui dela Tatăl meu. Dintru aceasta mulți din învățăceii lui s'au depărtat și mai mult cu el nu umblau. Deci zis-a Isus celor doi spre zece: Au doară și voi veți, să vă duceți? Răspunsu-i a lui Simon Petru: Doamne, la cine vom merge? Tu ai cuvintele vieții vecinice; și noi am crezut și am cunoscut, că tu ești Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu.

Marți în săptămâna a IV-a după Paști.

Dela Ioan. C. VII. st. 1.



In vremea aceea umblă Isus în Galilea; că nu vrea, să umble în Iudea, că-l căutau pe dânsul Iudeii, să-l ucidă. Și eră aproape sărbătoarea jidovească, înfigerea corturilor. Au zis deci către dânsul frații lui: Treci de aici și mergi în Iudea, ca să văză și învățăceii tăi lucrurile tale, cari le faci. Că nime nu face întru ascuns ceva și caută, să fie însuși arătat; dacă faci acestea, arată-te pe tine lumii. Că nici frații lui nu credeau întru dânsul. Deci le-a zis lor Isus: Vremea mea încă nu a

sosit; iară vremea voastră pururea gata este. Nu poate lumea, să vă urească pe voi; iară pe mine mă urește, că eu mărturisesc de dânsa, că lucrurile ei sunt rele. Voi suiți-vă la sărbătoarea aceasta; iară eu încă nu mă suiu la sărbătoarea aceasta, că vremea mea încă nu s'a umplut. Și acestea zicând lor a rămas în Galilea. Iară dacă s'au suit frații lui, atunci s'a suit și el la sărbătoare, nu pe față, ci ca pe ascuns. Iară Iudeii îl căutau pe el la sărbătoare și ziceau: Unde este acela? Și cârtire multă eră în popor pentru el; că unii ziceau, că bun este, alții ziceau: Ba, ci înșală poporul. Inse nici unul nu grăia pentru dânsul pe față de frica Iudeilor.

Miercuri în săptămâna a IV-a după Paști.

La înjumătățirea sărbătorii.

Dela Ioan. C. VII. st. 14.

Iară la înjumătățirea sărbătorii s'a suit Isus în biserică și învăță. Și se mirau Iudeii zicând: Cum știe acesta carte, deși nu a învățat? Deci le-a răspuns lor Isus și le-a zis: A mea învățătură nu este a mea, ci a celui care m'a trimis pe mine. De va vrea cineva, să facă voea lui, va cunoaște din învățătură, de este ea dela Dumnezeu, au eu dela mine grăesc. Cea ce grăește dela sine, mărirea sa o caută;

iară cea ce caută mărirea celui ce l-a trimis pe el, acesta adevărat este, și nedreptate nu este întru el. Au nu Moisi v'a dat voaună legea? Și nime dintru voi nu plinește legea. Ce mă căutați, să mă uicideți? Răspuns-a poporul și a zis: Drac ai. Cine te caută, să te ucidă? Răspuns-a Isus și le-a zis lor: Un lucru am făcut, și vă mirați toți. Pentru aceasta v'a dat voaună Moisi tăierea împrejur, nu pentru că dela Moisi este, ci dela părinți, și sâmbăta tăiați împrejur pe om. Dacă primește omul tăiere împrejur sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pe mine vă mâniați, pentru că am făcut omul întreg sănătos sâmbăta? Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă. Deci ziceau unii din Ierusalimeni: Dară nu este acesta, pe carele-l caută, să-l ucidă? Și iată pe față grăește, și nimica nu-i zic lui; au doară cu adevărat au cunoscut domnii, că acesta este cu adevărat Hristos? Ci pe acesta noi îl știm, de unde este; iară pe Hristos, când va veni, nime nu știe, de unde este. Deci a strigat Isus în biserică învățând și zicând: Și pe mine mă știți, și știți, de unde sunt; și dela mine nu am venit, ci este adevărat, cea ce m'a trimis pe mine, pe carele voi nu-l știți. Iară eu îl știu pe el, că dela el sunt, și el m'a trimis pe mine. Deci căutau, să-l prinză pe el, și nime nu a pus mâinile pe dânsul, că încă nu sosise oara lui.

Joi în săptămâna a IV-a după Paști.

Dela Ioan. C. VIII. st. 12.



is-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Eu sunt lumina lumii; cel ce-mi urmează mie, nu va umbla întru întunec, ci va avea lumina vieții. Iară Fariseii i-au zis lui: Tu însu-ți mărturisești de tine, mărturia ta nu e adevărată. Răspuns-a Isus și le-a zis lor: Măcar deși mărturisesc eu de mine, adevărată este mărturia mea; că știu, de unde am venit și unde merg; iară voi nu știți, de unde viu și unde merg. Voi după trup judecați; eu nu judec pe nimenia. Și de judec eu, judecata mea adevărată este, că nu sunt eu singur, ci eu și Tatăl, cel ce m'a trimis pe mine. Și în legea voastră scris este, că mărturia a doi oameni adevărată este. Eu sunt, cela ce mărturisesc de mine însu-mi, și mărturisește de mine Tatăl, carele m'a trimis. Deci îi ziceau lui: Unde este Tatăl tău? Răspuns-a Isus: Nici pe mine nu mă știți, nici pe Tatăl meu; că de m'ați ști pe mine, ați ști și pe Tatăl meu. Acestea cuvinte le-a grăit Isus în vistierie învățând în biserică; și nime nu l-a prins pe dânsul, că încă nu sosise oara lui.

Vineri în săptămâna a IV-a după Paști.

Dela Ioan. C. VIII. st. 21.



is-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Eu merg, și mă veți căuta pe mine, și în păcatul vostru veți muri. Unde merg eu, voi nu puteți veni. Deci ziceau Iudeii: Au doară însu-și va să se ucidă, că zice: Unde merg eu, voi nu puteți veni? Și le-a zis lor: Voi din cele de jos sunteți, eu din cele de sus sunt; voi din lumea aceasta sunteți, eu nu sunt din lumea aceasta. Deci v'am zis voauă, că veți muri în păcatele voastre; că de nu veți crede, că eu sunt, veți muri în păcatele voastre. Deci îi ziceau lui: Tu cine ești? Și le-a zis lor Isus: Începutul, care și grăesc voauă. Multe am de voi a grăi și a judecă; ci cela ce m'a trimis pe mine, adevărat este, și eu cele ce am auzit dela dânsul, acelea le grăesc în lume. Ei nu au înțeles, că de Tatăl le zicea lor. Deci le-a zis lor Isus: Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște, că eu sunt și dela mine nimica nu fac, ci pe cum m'a învățat pe mine Tatăl meu, acestea grăesc. Și cela ce m'a trimis pe mine, cu mine este; nu m'a lăsat pe mine singur Tatăl, că eu pururea fac, cele ce-i plac lui. Acestea grăind el, mulți au crezut întru dânsul.

Sâmbătă în săptămâna a IV-a după Paști.

Dela Ioan. C. VIII. st. 31.

Iis-a Domnul către Iudeii, cei ce crezuse lui: De veți petrece voi întru cuvântul meu, cu adevărat învățăceii miei veți fi; și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi pe voi. Răspuns-au și i-au zis lui: Sămânța lui Avraam suntem și nimănui nici odată nu am fost robi; dară tu cum zici: Că veți fi slobozi? Răspuns-a lor Isus: Amin, Amin, zic voauă, că tot, cela ce face păcatul, rob este al păcatului. Iară robul nu rămâne în casă în veci; fiul rămâne în veci. Deci de vă va face pe voi slobozi fiul, cu adevărat slobozi veți fi. Știu, că sămânța lui Avraam sunteți; ci mă căutați pe mine, să mă uci-deți, pentru că cuvântul meu nu încapă în voi. Eu ce am văzut la Tatăl meu, grăesc; și voi ce ați văzut la tatăl vostru, faceți. Răspuns-au ei și i-au zis lui: Tatăl nostru Avraam este. Zis-a lor Isus: De ați fi fiii lui Avraam, lucrurile lui Avraam le-ați face. Iară acum mă căutați, să mă ucideți pe mine omul, cela ce v'am grăit voauă adevărul, care l-am auzit dela Dumnezeu. Aceasta Avraam nu o a făcut. Voi faceți lucrurile părintelui vostru. Deci i-au zis lui: Noi din curvie nu suntem născuți: un tată avem pe Dumnezeu. Deci le-a zis lor Isus: De ar fi Dumnezeu tatăl vostru, m'ați iubi pe mine; că eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit.

Dumineca a V-a după Paști sau a Samarinenei.

La Mânecat.

Evangelia a VII-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Ioan. C. IV. st. 5.

In vremea aceea venit-a Isus în cetatea Samariei, carea se chiamă Sihar, aproape de satul, care l-a dat Iacob fiului său Iosif. Și eră acolo puțul lui Iacob. Iară Isus ostenit de cale sedea acolo la puț. Și eră cala a șasa oară. Venit-a o mu-iere din Samaria, să ia apă. Zis-a ei Isus: Dă-mi, să beau. Că învățăceii lui se dusesese în cetate, să cumpere bucate. Deci i-a zis lui muierea Samarineană: Cum tu fiind Iudeu ceri, să beai dela mine muiere Samarineană? Că Iudeii nu se ating de Samarineni. Răspuns-a Isus și i-a zis ei: De ai ști darul lui Dumnezeu, și cine este, carele grăește ție: Dă-mi, să beau! tu ai fi cerut dela dânsul, și ți-ar fi dat ție apă vie. Zis-a lui muierea: Doamne, nici vas nu ai cu ce scoate apă, și puțul este adânc; dară apa vie de unde o ai? Au doară tu ești mai mare decât Iacob părintele nostru, carele ne-a dat noauă puțul acesta, din care și el a beut și ficiorii lui și dobitoacele lui? Răspuns-a Isus și i-a zis ei: Tot, cel ce va bea din apa aceasta, va înseta iarăși. Iară cel ce va bea din apa, carea eu o voi da lui, nu va însetoșa în veac, ci apa, carea i-o voi da lui, va fi întru el izvor de apă curgătoare în viața de veci.

Zis-a cătră dânsul muierea: Doamne, dă-mi această apă, ca nici să mai însetoșez, nici să mai viu aicia, să iau apă. Zis-a ei Isus: Mergi și chiamă pe bărbatul tău și vino aicia. Răspuns-a muierea și i-a zis lui: Nu am bărbat. Zis-a ei Isus: Bine ai zis: Că nu am bărbat. Că cinci bărbați ai avut, și acum pe cine ai, nu-ți este bărbatul tău. Aceasta adevărat o ai zis. Zis-a lui muierea: Doamne, văz, că profet ești tu. Părinții noștri în muntele acesta s'au închinat; și voi ziceți, că în Ierusalim este locul, unde se cade a se închina. Zis-a ei Isus: Muiere, crede-mă, că va sosi oara, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați, căruia nu știți; noi ne închinăm, căruia știm; că mântuirea din ludei este. Ci vine oara, și acuma este, când închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui în spirit și adevăr; că și Tatăl pe unii ca aceștia caută, cari să i-se închine lui. Spirit este Dumnezeu, și cine se închină lui, se cade, să se închine în spirit și adevăr. Zis-a lui muierea: Știu, că va să vie Mesia, carele se chiamă Hristos; când va veni acela, ne va spune noauă toate. Zis-a ei Isus: Eu sunt, cela ce grăesc cu tine. Și atuncia au venit învățăceii lui și se mirau, căci grăia cu muierea; înse nimenia nu i-a zis: Ce cauți? sau: Ce grăești cu dânsa? Iară muierea a lăsat vadra sa și a mers în cetate și a zis oamenilor: Veniți și vedeți pe omul, carele mi-a spus mie toate, câte am făcut;

au doară acela este Hristos? Deci au ieșit din cetate și viniau la dânsul. Iară între acestea l-au rugat pe el învățăceii zicând: Dascale, mânâncă. Iară el le-a zis lor: Eu am a mânca bucatele, cari voi nu le știți. Iară învățăceii grăiau între sine: Au doară i-a adus lui cineva, să mânânce? Zis-a lor Isus: Mâncarea mea este, ca să fac voea celui ce m'a trimis pe mine, și să săvârșesc lucrul lui. Au nu voi ziceți, că încă patru luni sunt, și secerișul vine? Iată vă zic voauă: Ridicați ochii voștri și vedeți holdele, că sunt albe și aproape de seceriș. Și cela ce va seceră, plată va primi și va strânge rod întru viața vecilor; ca să se bucure dimpreună și cela ce samănă, și cela ce seceră. Că întru aceasta este cuvântul cel adevărat, că altul este, cela ce samănă, și altul, cela ce seceră. Eu v'am trimis pe voi, să secerăți, unde voi nu v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat în ostenala lor. Iară din cetatea aceea mulți au crezut într'însul din Samarineni pentru cuvântul muierii, carea mărturisiă: Că mi-a spus mie toate, câte am făcut. Iară dacă au venit la dânsul Samarinenii, l-au rugat pe dânsul, ca să rămână la ei; și a rămas acolo două zile. Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui. Iară muierii îi ziceau: Că de acum nu pentru vorba ta credem; că înși-ne am auzit și știm, că acesta este cu adevărat Mântuitorul lumii Hristos.

Luni în săptămâna a V-a după Paști.

Dela Ioan. C. VIII. st. 42.

Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: De ar fi Dumnezeu tatăl vostru, m'ați iubi pe mine; că eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit; că eu nu dela mine am venit, ci acela m'a trimis. Pentru ce nu pricepeți graiul meu? Pentru că nu puteți ascultă cuvântul meu. Voi dela tatăl diavolul sunteți și poftele tatălui vostru voiți, să le faceți; el eră ucigaș de oameni din început și într-adevăr n'a statut; că nu este adevăr într-elu. Când grăește minciuna, dintru ale sale grăește; că mincinos este și tatăl minciunii. Iară eu pentru că grăesc adevărul, nu-mi credeți mie. Cine dintru voi mă mustră pe mine de păcat? Iară dacă grăesc adevărul, pentru ce nu-mi credeți mie? Cel ce este dela Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu le ascultă; pentru aceasta voi nu ascultați, că nu sunteți dela Dumnezeu. Deci au răspuns Iudeii și i-au zis lui: Dară nu zicem noi bine, că Samarinean ești și drac ai? Răspuns-a Isus: Eu drac nu am, ci cinstesc pe Tatăl meu, și voi mă ocăriți pe mine. Iară eu nu caut mărirea mea; este, cela ce caută și judecă. Amin, zic voauă: Ori cine va țineă cuvântul meu, nu va vedea moarte în veci.

Marți în săptămâna a V-a după Paști.

Dela Ioan. C. VIII. st. 51.

Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Amin, zic voauă: Ori cine va țineă cuvântul meu, nu va vedea moarte în veci. Deci i-au zis lui Iudeii: Acum am cunoscut, că drac ai. Avraam a murit și profeții, și tu zici: Ori cine va țineă cuvântul meu, nu va gusta moarte în veci. Au doară tu ești mai mare decât părintele nostru Avraam, carele a murit, și profeții au murit? Dară tu pe tine cine te faci? Răspuns-a Isus: De mă măresc eu pe mine însu-mi, mărirea mea nimica nu este; este Tatăl meu, carele mă mărește, pe carele îl ziceți voi, pentru că este Dumnezeu vostru. Și nu l-ați cunoscut pe dânsul; iară eu îl știu pe dânsul; și de voi zice, că nu-l știu pe dânsul, voi fi asemenea voauă mincinos. Ci-l știu pe dânsul și cuvântul lui îl păzesc. Avraam tatăl vostru s'a bucurat, ca să vază ziua mea, și a văzut și s'a bucurat. Deci au zis Iudeii către dânsul: Cinci zeci de ani încă nu ai și pe Avraam l-ai văzut? Zis-a lor Isus: Amin, Amin, zic voauă: Mai înainte de ce a fost Avraam, eu sunt. Deci au ridicat pietri, să arunce în el; iară Isus s'a ascuns și a ieșit din biserică mergând prin mijlocul lor; și a trecut așa.

Miercuri în săptămâna a V-a după Paști.

Dela Ioan. C. VI. st. 5.

In vremea aceea ridicându-și Isus ochii și văzând, că popor mult vine la dânsul, a zis către Filip: De unde vom cumpăra pâne, ca să mânânce aceștia? Iară aceasta a zis-o ispitindu-l pe el; că însu-și știa, ce va face. Răspuns-a Filip lui: Pâne de doauă sute de dinari nu le va ajunge lor, ca să ia unul fiește carele din ei câte puțin. Zis-a lui unul din învățăceii lui, Andreiu fratele lui Simon Petru: Este un ficior aici, carele are cinci pâni de orz și doi pești; dar ce sunt acestea la atâția? Iară Isus a zis: Face-ți pe oameni, să șază. Și era iarbă multă într-un acel loc. Deci au șezut bărbații cu numărul ca cinci mii. Iară Isus a luat pânilor și mulțămind le-a dat învățăcelilor, iară învățăceii celor ce ședeau; asemenea și din pești, cât au vrut. Iară dacă s'au săturat, zis-a învățăcelilor săi: Strângeți sfărmiturile, cari au rămas, ca să nu piară ceva. Deci au strâns și au umplut doauă spre zece coșuri de sfărmituri din cinci pâni de orz, cari au prisosit, celor ce mâncase. Iară oamenii aceia văzând semnul, care-l facuse Isus, ziceau: Că acesta este cu adevărat profetul, cel ce va să vie în lume.

Joi în săptămâna a V-a după Paști.

Dela Ioan. C. IX. st. 39.

Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cei ce nu văd, să vadă, și cei ce văd, să fie orbi. Și au auzit acestea aceia din Farisei, cari erau cu dânsul, și i-au zis lui: Au doară și noi suntem orbi? Iară Isus le-a zis lor: De ați fi orbi, nu ați avea păcat; iară acum ziceți: Că vedem! și așa dară păcatul vostru rămâne. Amin, Amin, zic voauă: Cela ce nu intră pe ușe în staulul oilor, ci sare pe airia, acela este fur și tâlhar. Iară cela ce intră pe ușe, acela este păstorul oilor. Acestuia portarul îi deschide, și oile ascultă glasul lui, și pe oile sale le strigă pe nume și le scoate. Și când scoate oile sale, umblă înaintea lor; și oile merg după dânsul, că ele știu glasul lui. Iară după cel străin nu merg, ci fug dela dânsul, că nu cunosc glasul străinilor. Această asămănare le-a zis-o lor Isus; iară ei nu au înțeles, ce erau, cele ce le zicea lor. Și iară le-a zis lor Isus: Amin, Amin, zic voauă, că eu sunt ușa oilor. Toți, câți au venit mai înainte de mine, furi sunt și tâlhari; ci nu i-au ascultat pe dânsii oile. Eu sunt ușa: prin mine de va intra cineva, se va mântui și va intra și va ieși și pășune va afla.

Vineri în săptămâna a V-a după Paști.

Dela Ioan. C. X. st. 17.

Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Pentru aceasta mă iubeste pe mine Tatăl, că eu îmi pun sufletul meu, ca iară să-l iau. Nimenia nu-l ia dela mine, ci eu îl pun dela mine însu-mi; putere am, să-l pun, și putere am, iarăși să-l iau. Această poruncă am primit-o dela Tatăl meu. Deci iară s'a făcut desbinare între Iudei pentru cuvintele acestea. Și ziceau mulți dintru dânșii: Drac are și este nebun; pentru ce-l ascultați? Alții ziceau: Aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit; au doară poate dracul, să deschiză ochii orbilor? Și erau înoirile în Ierusalim, și eră iarnă. Și umblă Isus în biserică în foișorul lui Solomon. Deci l-au încunjurat pe dânsul Iudeii și i-au zis lui: Până când ții sufletele noastre îndoite? De ești tu Hristos, spune-ne noauă pe față. Răspuns-a lor Isus: Zis-am voauă, și nu credeți; lucrurile, cari le fac eu întru numele Părintelui meu, acelea mărturisesc de mine. Ci voi nu credeți, pentru că nu sunteți din oile mele, pe cum v'am zis voauă. Oile mele glasul meu îl ascultă, și eu le cunosc pe ele, și ele vin după mine; și eu le dau viață vecinică.

Sâmbătă în săptămâna a V-a după Paști.

Dela Ioan. C. X. st. 27.

Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Oile mele glasul meu îl ascultă, și eu le cunosc pe ele, și ele vin după mine; și eu le dau viață vecinică, și nu vor pieri în veci, și nime nu le va răpi din mâna mea. Tatăl meu, care mi-le-a dat mie, mai mare decât toți este; și nime nu poate, să le răpească din mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl una suntem. Deci Iudeii iară au luat pietri, ca să-l ucidă pe dânsul. Răspuns-a lor Isus: Multe lucruri bune v'am arătat voauă dela Tatăl meu; pentru care dintru acelea lucruri aruncați cu pietri asupra mea? Răspuns-au lui Iudeii zicând: Pentru lucru bun noi nu aruncăm cu pietri asupra ta, ci pentru hulă, și pentru că tu om fiind te faci pe tine Dumnezeu. Răspuns-a lor Isus: Dară nu este scris în legea voastră: Eu am zis: Dumnezeii sunteți? Dacă pe aceia i-a zis dumnezei, către cari s'a făcut cuvântul lui Dumnezeu, și nu poate să se strice scriptura, mie, pe carele Tatăl m'a sfințit și m'a trimis în lume, voi îmi ziceți: Că hulești! pentru că am zis: Fiul lui Dumnezeu sunt? De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu-mi credeți mie. Iară de le fac, și măcar de nu-mi credeți mie, credeți lucrurilor mele, ca să cunoașteți și să credeți, că Tatăl este întru mine, și eu întru dânsul.

Dumineca a VI-a după Paști sau a Orbului.

La Mânecă.

Evangelia a VIII-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Ioan. C. IX. st. 1.

In vremea aceea trecând Isus a văzut pe un orb din naștere. Și l-au întrebat pe dânsul învățăceii lui zicând: Învățăto- rule, cine a păcătu- it, acesta au pă- rinții lui, de s'a născut orb? Răspuns-a Isus: Nici acesta nu a păcătu- it, nici părinții lui; ci ca să se arete lucrurile lui Dum- nezeu întru el. Mie mi-se cade a lucra lucrurile celui ce m'a trimis pe mine, până când este ziuă; va veni noaptea, când nime nu poate, să lucreze. Când sunt în lume, sunt lumina lumii. Acestea zicând a scuipat pe pă- mânt și a făcut tină din scui- pătură și a uns tina pe ochii orbului; și i-a zis lui: Mergi, de te spală în lacul Siloamului, (care se tălmăcește trimis). Deci s'a dus și s'a spălat și a venit văzând. Iară vecinii și cari îl văzuse pe el mai înainte, că era orb, ziceau: Au doară nu este acesta, carele ședeă și cereă? Unii ziceau: Că acesta este. Iară alții: Că asemenea lui este. Iară el zicea: Că eu sunt. Deci i-au zis lui: Dară cum ți-s'au des- chis ție ochii? Răspuns-a el și a zis: Un om, carele se chiamă Isus, a făcut tină și a uns ochii miei și mi-a zis mie: Mergi la lacul Siloamului și te spală. Și mergând și spălându-mă am vă-

zut. Deci i-au zis lui: Unde este acela? Zis-a el: Nu știu. Dusu-l au pe dânsul la Farisei, pe acela, carele odinioară era orb. Și era sâmbătă, când a făcut tina Isus și a deschis ochii lui. Deci iară l-au întrebat pe el și Fariseii, cum a văzut. Iară el le-a zis lor: Tină mi-a pus mie pe ochi, și m'am spălat și văz. Deci ziceau unii din Fa- risei: Acest om nu este dela Dumnezeu, că nu păzește sâm- bătă. Alții ziceau: Cum poate omul păcătos, să facă acest fel de semne? Și era desbinare în- tre ei. Deci ziceau iară orbului: Tu ce zici de dânsul, pentru că a deschis ochii tăi? Iară el a zis: Că profet este. Deci lu- deii nu credeau de dânsul, că a fost orb și a văzut, până când au chemat pe părinții celui ce a văzut. Și i-au întrebat pe dânsii zicând: Au acesta este ficiorul vostru, de carele ziceți, că s'a născut orb? Dară acuma cum vede? Răspuns-au lor pă- rinții lui și au zis: Știm, că ace- sta este ficiorul nostru, și cumcă s'a născut orb. Iară acuma cum vede, nu știm, sau cine a des- deschis ochii lui, noi nu știm; însu-și este în vârstă, pe dânsul îl întrebați; însu-și de sine să grăească. Acestea le-au zis pă- rinții lui, pentru că se temeau de Iudei; că așa hotărîse Iudeii, că de-l va mărturisi cineva pe el Hristos, să fie lăpădat din sinagogă. Pentru aceasta au zis părinții lui: Că în vârstă este, pe dânsul îl întrebați. Deci au chemat a doaua oară pe omul, carele fuse orb, și i-au zis lui: Dă mărire lui Dumnezeu! Noi știm, că omul acesta este păcătos.

Iară el a răspuns și a zis: De este păcătos, nu știu; una știu, că am fost orb și acum văz. Deci iară i-au zis lui: Ce ți-a făcut ție? Cum ți-a deschis ochii tăi? Răspuns-a lor: Iată v'am spus voaună, și nu ați auzit. Ce voiți iară, să auziți? Au doară voiți și voi, să fiți învățăceii lui? Iară ei l-au ocărît pe el și i-au zis: Tu ești învățăcelul aceluia; iară noi suntem învățăceii lui Moisi. Noi știm, că lui Moisi i-a grăit Dumnezeu; iară pe acesta nu-l știm, de unde este. Răspuns-a omul și le-a zis lor: Că întru aceasta este minune, că voi nu știți, de unde este, și a deschis ochii miei. Iară știm, că Dumnezeu pe păcătoși nu-i ascultă; ci de este cineva temător de Dumnezeu și face voea lui, pe acela îl ascultă. Din veac nu s'a auzit, să fie deschis cineva ochii unui orb din naștere. De nu ar fi acesta dela Dumnezeu, nu ar fi putut face nimica. Răspuns-au ei și i-au zis lui: Întru păcate te-ai născut tu tot, și tu ne înveți pe noi? Și l-au aruncat pe el afară. Auzit-a Isus, că l-au aruncat afară, și aflându-l pe dânsul i-a zis lui: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? Răspuns-a el și a zis: Cine este, Doamne, ca să crez întru dânsul? Iară Isus i-a zis lui: Și l-ai văzut pe el, și cel ce grăește cu tine, acela este. Iară el i-a zis lui: Crez, Doamne! și s'a închinat lui.

Luni în săptămâna a VI-a după Paști.

Dela Ioan. C. XI. st. 47.

In vremea aceea adunat-au arhieriei și Fariseii săbor asupra lui Isus și ziceau: Ce facem? Că omul acesta multe semne face. De-l vom lăsa pe dânsul așa, toți vor crede întru el; și vor veni Romanii și vor lua locul și neamul nostru. Iară unul dintru ei, Caiafa, arhieru fiind al anului aceluia, a zis lor: Voi nimica nu știți, nici gândiți, că mai bine este noaună, ca să moară un om pentru popor, iară să nu piară tot neamul. Iară aceasta nu o a zis dela sine, ci arhieru fiind al anului aceluia a profetit, că eră, să moară Isus pentru popor. Și încă nu numai pentru popor, ci și ca pe fiii lui Dumnezeu cei risipiți să-i adune întru una. Deci dintru acea zi se sfătuiau, ca să-l ucidă pe el. Deci Isus nu mai umblă după aceea pe față între Iudei, ci s'a dus de acolo întru o lature aproape de pustie întru o cetate, carea se cheamă Efraim, și acolo petrecea cu învățăceii săi.

Marți în săptămâna a VI-a după Paști.

Dela Marcu. C. XII st. 19.

In vremea aceea sfat au făcut Fariseii împotriva lui Isus și au zis întru sine: Vedeți, că nimica nu folosiți; iată lumea după el merge. Și erau oare cari Elini din cei ce se suise, ca să se închine la sărbătoare. Deci aceștia au venit la Filip, care era din Vitsaida Galileei, și l-au rugat pe el zicând: Doamne, voim, să vedem pe Isus. Venit-a Filip și a spus lui Andreiu; și iarăși Andreiu și Filip au grăit lui Isus. Iară Isus le-a răspuns lor zicând: A sosit oara, ca să se preamărească Fiul omului. Amin, Amin, zic voauă: Grăunțul de grâu, de nu putrezește căzând în pământ, numai el singur rămâne; iară de putrezește, multă roadă aduce. Cea ce-și iubește sufletul său, pierde-l va; și cea ce-și urește sufletul său în lumea aceasta, în viața vecilor îl va păzi. De-mi slujește cineva mie, să vie după mine; și unde voi fi eu, acolo va fi și sluga mea; și cine-mi va sluji mie, cinsti-l va pe el Tatăl. Acum sufletul meu s'a turburat; și ce voi zice? Părinte, mântuește-mă de oara aceasta? Ci pentru aceasta am venit la oara aceasta. Părinte, preamărește numele tău. Deci a venit glas din cer: Și l-am preamărit, și iară-l voi preamări. Iară poporul, carele sta și auzia, zicea: Tunet fu. Alții ziceau: Îngerul i-a grăit lui. Răspuns-a Isus și a zis: Nu

pentru mine a fost glasul acesta, ci pentru voi. Acum este judecata lumii acesteia; acum domnul lumii acesteia se va arunca afară. Și eu de voi fi înălțat de pe pământ, pe toți îi voi trage la mine. Iară aceasta o zicea înșămând, cu ce moarte era, să moară. Răspuns-a lui poporul: Noi am auzit din lege, că Hristos rămâne în veci; și cum zici tu, că trebuie să se înalțe Fiul omului? Cine este Fiul acesta al omului? Deci le-a zis lor Isus: Încă puțină vreme este cu voi lumina: umblați, până când aveți lumina, ca să nu vă cuprinză pe voi întunerecul; și cel ce umblă întru întunec, nu știe, unde merge. Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca să fiți fii luminii.

Miercuri în săptămâna a VI-a după Paști.

Dela Ioan. C. XII. st. 36.

Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Până când aveți lumina, credeți în lumină, ca să fiți fii luminii. Acestea le-a grăit Isus și s'a dus și s'a ascuns de ei. Și atâtea semne făcând el înaintea lor, nu au crezut într'însul; ca să se plinească cuvântul lui Isaie profetul, care l-a zis: Doamne, cine a crezut auzului nostru, și brațul Domnului cui s'a descoperit? Pentru aceea nu puteau crede, că iară a zis Isaie: Orbit-a ochii lor și a învățat inima lor, ca

să nu vază cu ochii și să nu înțeleagă cu inima și să se întoarcă, și să-i vindec pe ei. Acestea le-a zis Isaie, când a văzut mărirea lui și a grăit de el. Cu toate acestea și din boiari mulți au crezut întru el; ci pentru Farisei nu mărturisiau, ca să nu-i scoată din sinagogă. Că au iubit mărirea oamenilor mai mult decât mărirea lui Dumnezeu. Iară Isus a strigat și a zis: Cei ce crede întru mine, nu crede întru mine, ci întru cel ce m'a trimis pe mine. Și cei ce mă vede pe mine, vede pe cel ce m'a trimis pe mine. Eu lumina în lume am venit, ca tot, cel ce crede întru mine, întru întunec să nu rămână. Și de va auzi cineva cuvintele mele și nu va crede, eu nu-l judec pe el. Că nu am venit, să judec lumea, ci să mântuesc lumea.

Joia Înălțării.

La Măneacă.

Evangelia a III-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Luca. C. XXIV. st. 36.

In vremea aceea sculându-se Isus din morți stătu-a în mijlocul învățăceilor săi și le-a zis lor: Pace voauă! Iară ei spăimântându-se și înfricoșându-se, le părea, că văd spirit. Și le-a zis lor: Ce sunteți turburați, și pentru ce intrați gân-

duri în inimile voastre? Vedeți mâinile mele și picioarele mele, că însu-mi eu sunt; pipăiți-mă și vedeți; că spiritul carne și oase nu are, pe cum mă vedeți pe mine având. Și acestea zicând le-a arătat lor mâinile și picioarele. Și încă necrezând ei de bucurie și mirându-se, le-a zis lor: Aveți ceva de mâncare aici? Iară ei i-au dat lui o parte de pește fript și un fagur de miere. Și luând a mâncat înaintea lor. Și le-a zis lor: Acestea sunt cuvintele, cari le-am grăit cătră voi încă fiind cu voi, că se cade a se plini toate cele scrise în legea lui Moisi și în profeți și în psalmi despre mine. Atuncia a deschis mintea lor, ca să înțeleagă scripturile. Și le-a zis lor: Că așa este scris, și așa trebuie să păță Hristos și să învieze din morți a treia zi, și să se predice întru numele lui pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile începând dela Ierusalim. Iară voi sunteți mărturiile acestora. Și iată eu voi trimite făgăduința Părintelui meu la voi. Iară voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până când vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a scos pe ei afară în Vitania, și ridicându-și mâinile sale i-a binecuvântat pe dânșii. Și a fost, când i-a binecuvântat pe ei, s'a depărtat dela dânșii și s'a înălțat la cer. Și ei închinându-i-se lui s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau pururea în biserică laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Vineri în săptămâna a VI-a după Paști.

Dela Ioan. C. XIV. st. 1.

Iis-a Domnul învățăcelilor săi: Să nu se turbure inima voastră. Credeți în Dumnezeu, și întru mine credeți. În casa Tatălui meu multe locașuri sunt; iară de nu, v'ași fi spus voauă; merg, să gătesc voauă loc. Și de voi merge și vă voi gătii voauă loc, iară voi veni și vă voi lua pe voi la mine; ca unde sunt eu, și voi să fiți. Și unde merg eu, știți, și calea o știți. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știm, unde mergi; și cum putem, să știm calea? Zis-a Isus lui: Eu sunt calea și adevărul și viața; nime nu vine la Tatăl, fără numai prin mine. De m'ați fi cunoscut pe mine, și pe Tatăl meu l-ați fi cunoscut. Și de acum îl cunoașteți pe dânsul și l-ați văzut pe dânsul. Zis-a Filip lui: Doamne, arată-ne noauă pe Tatăl, și ne ajunge noauă. Zis-a Isus lui: De atâta vreme sunt cu voi, și nu m'ai cunoscut pe mine, Filipe? Cela ce m'a văzut pe mine, a văzut pe Tatăl; și cum zici tu: Arată-ne noauă pe Tatăl? Nu crezi, că eu sunt în Tatăl, și Tatăl în mine este? Cuvintele, cari eu le grăesc voauă, dela mine nu le grăesc; iară Tatăl, cel ce locuște în mine, acela face lucrurile. Credeți mie, că eu sunt în Tatăl, și Tatăl în mine este.

Sâmbătă în săptămâna a VI-a după Paști.

Dela Ioan. C. XIV. st. 10.

Iis-a Domnul învățăcelilor săi: Cuvintele, cari eu le grăesc voauă, dela mine nule grăesc; iară Tatăl, cel ce locuște întru mine, acela face lucrurile. Credeți mie, că eu sunt în Tatăl, și Tatăl în mine este; iară de nu, pentru lucrurile acestea credeți mie. Amin, Amin, zic voauă: Cela ce crede întru mine, lucrurile, cari le fac eu, și acela le va face, și mai mari decât acestea va face; că eu la Tatăl meu merg. Și ori ce ați cere întru numele meu, aceea o voi face; ca să se preamărească Tatăl întru Fiul. De veți cere ceva întru numele meu, eu o voi face. De mă iubiți pe mine, poruncile mele le păziți. Și eu voi ruga pe Tatăl, și alt Mângăitor vă va da voauă, ca să rămână cu voi în veac, Spiritul adevărului, pe carele lumea nu-l poate primi, pentru că nu-l vede pe dânsul, nici îl cunoaște pe dânsul; iară voi îl cunoașteți pe dânsul, că la voi va locui și întru voi va fi. Nu vă voi lăsa pe voi orfani; voi veni la voi. Încă puțin, și lumea nu mă va mai vedea; iară voi mă veți vedea pe mine, că eu sunt viu, și voi veți fi vii. În ziua aceea veți cunoaște voi, că eu sunt întru Tatăl meu, și voi întru mine, și eu întru voi. Cela ce are poruncile mele și le păzește, acela este, carele mă iubește pe mine;

iară cela ce mă iubește pe mine, iubi-se va de Tatăl meu, și eu îl voi iubi pe el și mă voi arăta lui.



**Dumineca a VII-a după Paști
sau a Sfinților Părinți.**

La Mânecat.

Evangelia a X-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Ioan. C. XVII, st. 1.

In vremea aceea și-a ridicat Isus ochii săi spre cer și a zis: Părinte, a sosit oara; preamărește pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te preamărească pe tine. Pe cum i-ai dat lui putere preste tot trupul, ca tot, ce i-ai dat lui, să le dea lor viață vecinică. Și aceasta este viața cea vecinică, ca să te cunoască pe tine singurul Dumnezeu adevărat, și pe carele l-ai trimis, pe Isus Hristos. Eu te-am preamărit pe pământ: lucrul l-am săvârșit, care mi-l ai dat mie, să-l fac. Și acum mă preamărește tu, Părinte, la tine însu-ți cu mărirea, carea am avut-o la tine mai înainte până a nu fi lumea. Arătat-am numele tău oamenilor, pe cari mi-i ai dat mie din lume. Ai tăi erau, și mie mi-i ai dat pe ei, și cuvântul tău l-au păzit. Acum au cunoscut, că toate, câte mi-ai dat mie, dela tine sunt. Că cuvintele, cari mi-le-ai dat mie, li-le-am dat lor, și ei le-au primit și au cunoscut cu

adevărat, că dela tine am ieșit, și au crezut, că tu m'ai trimis. Eu pentru aceștia te rog; nu pentru lume te rog, ci pentru aceștia, pe cari mi-i ai dat mie, că ai tăi sunt. Și ale mele toate ale tale sunt, și ale tale ale mele; și m'am preamărit într'înșii. Și de acuma nu mai sunt în lume, și aceștia în lume sunt, și eu la tine viu. Părinte sfinte, păzește-i pe dânșii întru numele tău, pe cari mi-i ai dat mie, ca să fie una, pe cum și noi. Când eram cu ei în lume, eu îi păziam pe dânșii întru numele tău; pe cari mi-i ai dat mie, i-am păzit, și nici unul dintr'înșii nu a pierit, fără numai fiul pierzării, ca să se plinească scriptura. Iară acuma la tine viu, și acestea le grăesc în lume, ca să aibă bucuria mea deplin întru sine.



**Luni în săptămâna a VII-a
după Paști.**

Dela Ioan. C. XIV, st. 27.



Zis-a Domnul învățăcelilor săi: Să nu se turbure inima voastră, nici să se spăimânteze. Auzit-ați, că am zis voauă: Merg, și voi veni la voi. De m'ați fi iubit pe mine, v'ați fi bucurat, pentru că am zis: Merg la Tatăl! că Tatăl meu este mai mare decât mine. Și acum v'am zis voauă mai înainte până a nu fi, ca dacă va fi, să credeți. Nu voi grăi acum multe cu voi;

că vine domnul lumii acesteia, și întru mine nu are nimica. Ci ca să cunoască lumea, că iubesc pe Tatăl, și cum mi-a poruncit mie Tatăl, așa fac. Sculați-vă, să mergem de aici. Eu sunt vița cea adevărată, și Tatăl meu este lucrătorul. Toată mlădița, carea nu aduce întru mine roadă, o ia; și pe toată, carea aduce roadă, o curățește, ca mai multă roadă să aducă. Iată voi curăți sunteți pentru cuvântul, care l-am grăit voauă. Rămâneți întru mine, și eu întru voi. Pe cum mlădița nu poate, să aducă roadă dela sine, de nu va rămâne în viță, așa nici voi, de nu veți rămâne în mine. Eu sunt vița, voi mlădițele: cela ce rămâne întru mine, și eu întru dânsul, acela aduce roadă multă; că fără de mine nu puteți face nimica. De nu va rămâne cineva întru mine, s'a lăpădat afară ca mlădița și s'a uscat, și o vor adună și o vor arunca în foc, și va arde. De veți rămâne întru mine, și cuvintele mele de vor rămâne întru voi, ori ce veți vrea, veți cere, și va fi voauă.



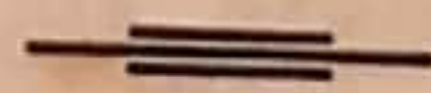
Marț în săptămâna a VII-a după Paști.

Dela Ioan. C. XVI. st. 2.



Iis-a Domnul învățăceilor săi: Vine vremea, ca tot, cine vă va ucide pe voi, să i-se pară, că închinăciune aduce lui Dumnezeu. Și

acestea vi-le vor face voauă, pentru că nu au cunoscut pe Tatăl, nici pe mine. Ci acestea vi-le-am spus voauă, ca dacă va veni oara, să vă aduceți aminte de acestea, pentru că v'am spus voauă. Iară acestea dela început nu vi-le-am spus voauă, pentru că eram cu voi. Iară acuma merg la cel ce m'a trimis pe mine, și nime dintru voi nu mă întreabă: Unde mergi? Ci pentru că vi-le-am spus acestea voauă, întristarea a umplut inima voastră. Ci eu adevărul vi-l zic voauă: mai bine este voauă, ca să merg eu. Că de nu voi merge eu, Mângăitorul nu va veni la voi; iară de voi merge, trimite-l voi pe dânsul la voi. Și venind acela va muștră lumea de păcat și de dreptate și de judecată. De păcat, pentru că nu cred întru mine. Iară de dreptate, pentru că merg la Tatăl meu, și nu mă veți mai vede. Iară de judecată, pentru că domnul lumii acesteia s'a judecat. Încă multe am a vă spune voauă, ci nu puteți, să le purtați acuma. Iară când va veni acela, Spiritul adevărului, vă va învăța pe voi tot adevărul.



Miercuri în săptămâna a VII-a după Paști.

Dela Ioan. C. XVI. st. 15.



Iis-a Domnul învățăceilor săi: Toate, câte are Tatăl, ale mele sunt; pentru aceasta am zis, că dintru al meu va lua și va

vesti voauă. Puțin, și nu mă veți vedeà; și iarăși puțin, și mă veți vedeà, că eu merg la Tatăl. Deci au zis unii din învățăceii lui între sine: Ce este aceasta, ce ne zice noauă: Puțin, și nu mă veți vedeà, și iară puțin, și mă veți vedeà, și cumcă eu merg la Tatăl? Deci ziceau ei: Ce este aceasta, ce zice: Puțin? Nu știm, ce grăește. Iară Isus a cunoscut, că voiau, să-l întrebe pe dânsul, și le-a zis lor: De aceasta vă întrebați între voi, pentru că am zis: Puțin, și nu mă veți vedeà, și iarăși puțin, și mă veți vedeà? Amin, Amin, zic voauă, că voi veți plânge și veți suspină, iară lumea se va bucurà; iară voi vă veți întrista, ci întristarea voastră se va întoarce întru bucurie. Muiera, când naște, întristare are, pentru că a sosit oara ei; iară dacă naște pruncul, mai mult nu-și aduce aminte de întristare pentru bucuria, că s'a născut om în lume. Deci și voi acum întristare aveți; dară iarăși vă voi vedeà pe voi, și se va bucurà inima voastră, și bucuria voastră nime nu o va luà dela voi. Și în ziua aceea nu mă veți întreba pe mine de nimica. Amin, Amin, zic voauă, că ori câte veți cere dela Tatăl întru numele meu, da-va voauă.

Ioi în săptămâna a VII-a după Paști.

Dela Ioan. C. XVI. st. 23.



Zis-a Domnul învățăcelilor săi: Amin, Amin, zic voauă, că ori câte veți cere dela Tatăl întru numele meu, da-va voauă. Până acuma nu ați cerut nimica întru numele meu; cereți, și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină. Acestea în asămănări vi-le-am grăit voauă; ci va sosit oara, când nu voi mai grăi voauă în asămănări, ci limpede vă voi spune voauă de Tatăl meu. În ziua aceea întru numele meu veți cere; și nu vă zic voauă, că eu voi ruga pe Tatăl pentru voi. Că însuși Tatăl vă iubește pe voi, pentru că voi m'ați iubit pe mine și ați crezut, că eu dela Dumnezeu am ieșit. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și merg la Tatăl. Zis-au cătră el învățăceii lui: Iată acum grăești limpede, și nici o asămănare nu zici. Acuma știm, că știi toate, și nu-ți trebuește, să te întrebe cineva; pentru aceasta credem, că dela Dumnezeu ai ieșit. Răspuns-a lor Isus: Acuma credeți? Iată vine oara și acum a sosit, ca să vă risipiți fiește carele la ale sale, și pe mine mă veți lăsa singur; și nu sunt singur, că Tatăl este cu mine. Acestea vi-le-am grăit voauă, ca să aveți pace întru mine.

Vineri în săptămâna a VII-a după Paști.

Dela Ioan. C. XVII. st. 18.

In vremea aceea ridicând Isus ochii săi spre cer a zis: Pe cum m'ai trimis, Părinte, pe mine în lume, și eu i-am trimis pe dânșii în lume. Și pentru dânșii eu mă sfințesc pe mine însu-mi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr. Iară nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru ceia ce vor crede prin cuvântul lor întru mine, ca toți să fie una, pe cum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și ei întru noi una să fie, ca să crează lumea, că tu m'ai trimis. Și eu mărirea, carea mi-ai dat-o mie, o am dat lor, ca să fie una, cum și noi una suntem, eu întru dânșii, și tu întru mine, ca să fie desăvârșiți întru una, și ca să cunoască lumea, că tu m'ai trimis și i-ai iubit pe dânșii, pe cum m'ai iubit pe mine. Părinte, pe cari mi-i ai dat mie, voi, ca unde sunt eu, și ei să fie cu mine; ca să vază mărirea mea, carea mi-ai dat-o mie, că m'ai iubit pe mine mai înainte de întemeierea lumii. Părinte drepte, și lumea pe tine nu te-a cunoscut, iară eu te-am cunoscut pe tine, și aceștia au cunoscut, că tu m'ai trimis pe mine, și le-am spus lor numele tău și-l voi spune; ca dragostea, cu carea m'ai iubit pe mine, să fie întru dânșii, și eu întru dânșii.

Sâmbătă înainte de Rusalii

Dela Ioan. C. XXI. st. 14.

In vremea aceea arătându-s'a Isus învățăcelilor săi, după ce s'a sculat din morți, și a zis lui Simon Petru: Simone al lui Iona, iubești-mă mai mult decât aceștia? Zis-a lui: Așa, Doamne, tu știi, că te iubesc. Zis-a lui: Paște mieluseii miei. Zis-a lui iarăși a doaua oară: Simone al lui Iona, iubești-mă? Zis-a lui: Așa, Doamne, tu știi, că te iubesc. Zis-a lui: Paște oile mele. Zis-a lui a treia oară: Simone al lui Iona, iubești-mă? Și s'a întristat Petru, căci i-a zis lui a treia oară: Iubești-mă? și i-a zis lui: Doamne, tu toate le știi, tu știi, că te iubesc. Zis-a Isus lui: Paște oile mele. Amin, Amin, zic ție: Când erai mai tinăr, te încingeai însu-ți și umblai, unde vrei; iară dacă vei fi îmbătrânit, întinde-vei mâinile tale, și altul te va încinge și te va duce, unde tu nu vei vrea. Iară aceasta a zis-o înșămănând, cu ce moarte va preamări pe Dumnezeu. Și aceasta zicând i-a zis lui: Vino după mine. Iară întorcându-se Petru văzut-a pe învățăcelul, pe carele-l iubiă Isus, venind pe urmă, carele se și culcase la cină pe pieptul lui și zisese: Doamne, cine este, cela ce va, să te vânză? Pe acesta văzându-l Petru zis-a către Isus: Doamne, dară acesta ce e? Zis-a Isus lui: De voi vrea, să rămână el, până voi veni, ce-ți este ție? Tu vino după mine. Deci a ieșit cuvântul

acesta între fraţi, că învăţăcelul acela nu va muri. Şi nu zisese Isus lui, că nu va muri, ci: De voi vrea, să rămână el, până voi veni, ce-ţi este ție? Acesta este învăţăcelul, carele mărturiseşte despre acestea şi a şi scris acestea; şi ştim, că adevărată este mărturisirea lui. Iară sunt şi altele multe, cari le-a făcut Isus, cari de s'ar scrie câte una, nici în toată lumea mi-se pare, că n'ar încăpea cărţile, ce s'ar scrie. Amin.

Dumineca sfintelor Rusalii.

La Măneacă.

Dela Ioan. C. XX. st. 19.

Fiind sară în ziua aceea, în ziua cea dintâiu a săptămânii, şi uşile fiind încuiate, unde erau învăţăceii adunaţi pentru frica Iudeilor, venit-a Isus şi a stat în mijloc şi le-a zis lor: Pace voauă! Şi acestea zicând le-a arătat lor mânilor şi coasta sa. Deci s'au bucurat învăţăceii văzând pe Domnul. Şi le-a zis lor Isus iară: Pace voauă. Pe cum m'a trimis pe mine Tatăl, şi eu vă trimit pe voi. Şi acestea zicând a suflat şi le-a zis lor: Luaţi Spirit sfânt. Căroră veţi iertă păcatele, se vor iertă lor, şi căroră le veţi ţine, vor fi ținute.

La Liturgie.

Dela Ioan. C. VII. st. 37.

Iară în ziua cea mai de pe urmă cea mare a sărbătorii sta Isus şi strigă zicând: De însetoşează cineva, să vie la mine şi să bea. Cea ce crede întru mine, cum zice scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecelul lui. Iară aceasta a zis-o de Spiritul, carele eră, să-l primească cea ce cred întru dânsul; că încă nu eră Spirit sfânt, că Isus încă nu eră preamărit. Deci mulţi din popor auzind cuvântul ziceau: Acesta este cu adevărat Profetul. Alţii ziceau: Acesta este Hristos. Iară alţii ziceau: Au doară din Galilea vine Hristos? Au nu zice scriptura, că din sămânţa lui David şi din oraşul Vitleemului, unde eră David, va să vie Hristos? Deci s'a făcut desbinare în popor pentru dânsul. Iară unii dintre dânşii vreau, să-l prinză pe dânsul; ci nime nu şi-a pus mânilor pe el. Deci au venit slugile la arhieriei şi la Farisei; şi le-au zis lor aceia: Pentru ce nu l-aţi adus pe dânsul? Răspuns-au slugile: Nici odată nu a grăit om ca acest om. Deci le-au răspuns lor Fariseii: Au doară şi voi v'aţi înşelat? Au doară cineva din domni a crezut într'însul sau din Farisei?

Ci poporul acesta, carele nu știe legea, blăstămat este. Zis-a către dânșii Nicodim, carele venise la dânsul noaptea, unul fiind dintru dânșii: Au doară legea noastră judecă pe om, de nu va auzi dela dânsul mai înainte și va cunoaște, ce să facă? Răspuns-au și i-au zis lui: Au

doară și tu ești din Galilea? Ispitește și vezi, că profet din Galilea nu s'a sculat. Și s'a dus fiește carele la casa sa. Deci iarăși le-a grăit lor Isus zicând: Eu sunt lumina lumii; cel ce-mi urmează mie, nu va umbla întru întunec, ci va aveà lumina vieții.





Sfânta și dumnezeiasca Evanghelie

dela

MATEIU

carea se începe dela întâia săptămână

după Rusalii.

Luni în săptămâna I. după Rusalii
sau a Sfântului Spirit.

Dela Mateiu. C. XVIII. st. 10.



Is-a Domnul: Socotiți, să nu urgisiți pe vre unul dintru acești mici; că zic voauă, că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu celui din ceruri. Că a venit Fiul omului, să mântuească pe cel pierdut. Ce vi-se pare voauă? De va aveà un om o sută de oi, și va rătăci una dintru ele, au nu lasă cele noauă zeci și noauă în munți și mergând caută cea rătăcită? Și de se va întâmplă, să o afle, adevăr, zic

voauă, că se bucură de aceea mai mult decât de cele noauă zeci și noauă, cari nu au rătăcit. Așa nu este voea înaintea Tatălui vostru celui din ceruri, ca să piară vre unul dintru acești mici. Iară de-ți va greși ție fratele tău, mergi și-l ceartă între tine și între dânsul singur; de te va ascultă, ai dobândit pe fratele tău. Iară de nu te va ascultă, ia împreună cu tine încă pe unul sau pe doi, ca în gura a doauă sau trei mărturii să stea tot cuvântul. Iară de nu va ascultă de ei, spune bisericii; iară de nu va ascultă nici de biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș. Amin, zic voauă: Ori câte veți lega pe pământ, vor fi legate în cer; și ori câte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate în cer. Iarăși vă zic voauă,

că de se vor înțelege doi dintru voi pe pământ de tot lucrul, ce-l vor cere, va fi lor dela Tatăl meu cel din ceruri. Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sunt eu în mijlocul lor.

Marți în săptămâna I. după Rusalii.

Dela Mateiu. C. IV. st. 23.

In vremea aceea a străbătut Isus toată Galilea învățând în sinagoge lor și vestind Evangelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința întru popor. Și a ieșit vestea lui preste toată Siria; și i-au adus lui pe toți bolnavii, cari erau cuprinși de multe feluri de boale și de chinuri, și îndrăciți și lunatici și slăbănogi, și i-a vindecat pe dânsii. Și a mers după dânsul popor mult din Galilea și din Decapoli și din Ierusalim și din Iudea și din cea parte de Iordan. Iară văzând poporul, s'a suit în munte; și șezând el, s'au apropiat la dânsul învățăceii lui. Și deschizând gura sa îi învăța pe dânsii zicând: Fericiți cei săraci cu spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor. Fericiți, cei ce plâng, că aceia se vor mângăia. Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul. Fericiți, cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui. Fericiți cei

curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema. Fericiți cei asupriți pentru dreptate, că a acelora este împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți, când vă vor batjocori pe voi și vă vor asupri, și mințind vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră pentru mine. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri. Că așa au asuprit pe profeții, cari au fost mai înainte de voi. Voi sunteți sarea pământului; iară dacă se va împrăști sarea, cu ce se va săra? Spre nimica nu va mai fi de treabă, fără numai să se lapede afară și să se calce de oameni.

Miercuri în săptămâna I. după Rusalii.

Dela Mateiu. C. V. st. 20.

Is-a Domnul învățăceilor săi: De nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor. Auziți, că s'a zis celor de demult: Să nu ucizi; iară cel ce va ucide, vinovat va fi judecării. Iară eu vă zic voauă, că tot, cela ce se mânia pe fratele său îndeșert, vinovat va fi judecării; iară cine va zice fratelui său: Raca! vinovat va fi săborului; iară cel ce-i va zice: Nebune! vinovat va fi geenei focului.

Deci când aduci darul tău la altar și acolo-ți vei aduce aminte, că fratele tău are oare ce asupra ta, lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi, de te împacă întâiu cu fratele tău, și atunci venind ado darul tău. Împacă-te cu pârîșul tău de grab, până ești pe cale cu el; ca nu cumva pârîșul să te dea judecătorului, și judecătorul să te dea slugii, și să fii aruncat în temniță. Adevăr, zic ție: Nu vei ieși de acolo, până când nu vei da filerul cel mai de pe urmă.

Joi în săptămâna I. după Rusalii.

Dela Mateiu. C. V. st. 27.

Is-a Domnul: Auzit-ați, că s'a zis celor de demult: Să nu curvești. Iară eu vă zic voauă, că tot, cel ce caută spre muiere, ca să o poștească pe ea, iată a curvit cu ea întru inima sa. Iară de te smintește pe tine ochiul tău cel drept, scoate-l pe el și-l lapadă dela tine; că mai bine-ți este ție, ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul să se arunce în geena. Și de te smintește pe tine mâna ta cea dreaptă, taie o și o lapadă dela tine; că mai bine-ți este ție, ca să piară unul din mădulările tale, și nu tot trupul tău să se arunce în geena. Și s'a zis, că ori cine va lăsa muierea sa, să-i dea ei carte de slobo-

zenie. Iară eu vă zic voauă, că tot, cela ce-și va lăsa muierea sa afară de cuvânt de curvie, o face pe ea, să preacurvească; și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

Vineri în săptămâna I. după Rusalii.

Dela Mateiu. C. V. st. 33.

Is-a Domnul: Auzit-ați, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să dai Domnului jurămintele tale. Iară eu vă zic voauă, nici de cum să nu jurați, nici pe cer, că este scaunul lui Dumnezeu; nici pe pământ, că este așternutul picioarelor lui; nici pe Ierusalim, că este cetatea marelui Împărat; nici pe capul tău să nu juri, că nu poți, să faci un păr alb sau negru. Ci să fie cuvântul vostru: Așa, așa! Nu, nu! iară ce e mai mult decât acestea, dela cel rău este. Auzit-ați, că s'a zis: Ochiu pentru ochiu, și dinte pentru dinte. Iară eu vă zic voauă: Să nu vă puneți împotriva răului; ci de te va lovi cineva preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-i lui și ceealaltă; și celuia ce va, să se judece cu tine și să-ți ia haina ta, lasă-i și cămașa; și de te va lua cineva cu sila un mil de loc, mergi cu el doauă.

Sâmbătă în săptămâna I. după Rusalii.

Dela Mateiu. C. V. st. 42.



Zis-a Domnul: Celui ce cere dela tine, dă-i, și de cel ce va, să se împrumute dela tine, nu te întoarce. Auzit-ați, că s'a zis: Să iubești pe deaproapele tău, și să urești pe vrășmașul tău. Iară eu vă zic voauă: Iubiți pe vrășmașii vostri, grați de bine pe ceia ce vă grăesc de rău pe voi, faceți bine, celor ce vă uresc pe voi, și vă rugați pentru ceia ce vă asupresc și vă persecută pe voi; ca să fiți fiii Tatălui vostru, carele este în ceruri; că soarele său îl răsare preste cei răi și preste cei buni, și ploauă preste cei drepti și preste cei nedrepti. Că de veți iubi pe ceia ce vă iubesc pe voi, ce plată veți aveà? Au nu și vameșii o fac aceasta? Și de veți da binețe numai prietinelor vostri, ce faceți mai mult? Au nu și păgânii fac așa? Drept aceea fiți voi desăvârșiți, pe cum și Tatăl vostru cel din ceruri este desăvârșit.

Dumneca I. după Rusalii a tuturor Sfinților.

La Mânecaf.

Evangelia I. a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. X. st. 32.



Zis-a Domnul învățăcelilor săi: Tot cela ce mă va mărturisì pe mine înaintea oamenilor, mărturisì-l voi și eu pe el înaintea

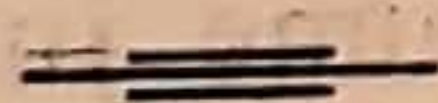
Tatălui meu, carele este în ceruri. Iară cel ce se va lăpădă de mine înaintea oamenilor, și eu mă voi lăpădă de el înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri. Să nu vă pară, că am venit, să arunc pace pe pământ; n'am venit, să arunc pace, ci sabie. Că am venit, să despart pe om de tatăl său, și pe fată de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa. Și vrășmașii omului căsenii lui. Cela ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine; și cela ce iubește pe fiu sau pe fată mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce nu ia crucea sa și nu vine după mine, nu este vrednic de mine. Atuncia răspunzând Petru i-a zis lui: Iată noi am lăsat toate și am venit după tine; ce va fi dară noauă? Iară Isus le-a zis lor: Amin, zic voauă, că voi, cari ați venit după mine, la nașterea cea de a doaua oară, când va ședeà Fiul omului pe scaunul măririi sale, veți ședeà și voi pe doauă spre zece scaune judecând cele doauă spre zece neamuri ale lui Israil. Și tot, cela ce va lăsa casa sau pe frați sau pe surori sau pe tată sau pe mamă sau pe muieră sau pe prunci sau țarile pentru numele meu, însutit va primi și viața de veci va moșteni. Iară mulți cei dintâiu vor fi pe urmă, și din cei de pe urmă întâiu.

Luni în săptămâna a II-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. VI. st. 31.



is-a Domnul: Nu vă grijiți zicând: Ce vom mânca sau ce vom bea sau cu ce ne vom îmbrăca? Că acestea toate păgânii le caută. Că știe Tatăl vostru cel ceresc, că vă trebuiesc acestea toate. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate vi-se vor adauge voauă. Drept aceea nu vă grijiți de ziua de mâne; că ziua de mâne va grijă de ale sale; ajunge zilei răutatea ei. Sau cine este dintru voi omul, dela carele de va cere fiul său pâne, au doară piatră va da lui? Sau de va cere pește, au doară șerpe va da lui? Deci dacă voi fiind răi știți da dări bune fiilor vostri, cu cât mai vărtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune, celor ce cer dela dânsul?



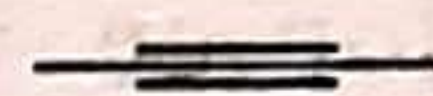
Marți în săptămâna a II-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. VII. st. 15.



is-a Domnul: Păziți-vă de profeții cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iară în lăuntru sunt lupi răpitori. Din rodurile lor îi veți cunoaște pe ei. Au doară culeg din spini struguri sau din scai smochine? Așa tot

pomul bun poame bune face; iară pomul rău poame rele face. Nu poate pomul bun, să facă poame rele, nici pomul rău să facă poame bune. Tot pomul, carele nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă. Drept aceea din rodurile lor îi veți cunoaște pe ei. Nu tot, cela ce-mi zice mie: Doamne, Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voea Tatălui meu, carele este în ceruri.



Miercuri în săptămâna a II-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. VII. st. 21.



is-a Domnul: Nu tot, cela ce-mi zice mie: Doamne, Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voea Tatălui meu, carele este în ceruri. Mulți îmi vor zice mie în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele tău am profețit și în numele tău am scos draci și în numele tău puteri multe am făcut? Și atuncia le voi mărturisii lor: Că nici odată nu v'am cunoscut pe voi: duceți-vă dela mine toți, ceia ce lucrați fărădelegea.



Joi în săptămâna a II-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. VIII. st. 23.

In vremea aceea întrând Isus în corabie, au mers după dânsul învățăceii lui. Și iată vifor mare s'a făcut în mare, cât se acoperia corabia cu valuri; iară el dormia. Și venind învățăceii lui l-au deșteptat pe dânsul zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim. Și le-a zis lor: Ce sunteți înfricați, puțin credincioși? Atuncia sculându-se a certat vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare. Iară oamenii s'au mirat zicând: Cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă de dânsul?

Vineri în săptămâna a II-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. IX. st. 14.

In vremea aceea s'au apropiat la Isus învățăceii lui Ioan zicând: Pentru ce noi și Fariseii ajunăm mult, iară învățăceii tăi nu ajună? Și le-a zis lor Isus: Au doară pot fii nunții, să jelească, câtă vreme este cu dânsii mirele? Iară vor sosi zile, când se va lua dela dânsii mirele, și atuncia vor ajună. Iară nime nu pune petec nou la vesmânt vechiu; căci se rupe petecul de pe haină, și mai mare ruptură se face. Nici bagă vin nou în

foi vechi; iară de nu, se sparg foi, și vinul se varsă, și foi se strică; ci bagă vin nou în foi noi, și amândoi se țin.

Sâmbătă în săptămâna a II-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. VII st. 1.

Iis-a Domnul: Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Că cu ce judecată veți judecă, veți fi judecați; și cu ce măsură veți măsură, vi-se va măsură voauă. Iară ce vezi paiul cel din ochiul fratelui tău, iară bârna cea din ochiul tău nu o simți? Sau cum vei zice fratelui tău: Lasă, să scoți paiul din ochiul tău! și iată bârna este în ochiul tău? Fă-țarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atuncia vei vedeă, să scoți paiul din ochiul fratelui tău. Nu dați cele sfinte cânilor, nici aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor; ca nu cumva să le calce pe ele cu picioarele sale și întorcându-se să vă rumpă pe voi. Cereți, și se va da voauă, căutați și veți afla, bateți, și se va deschide voauă. Că tot, cel ce cere, ia, și cel ce caută, află, și celui ce bate, se va deschide.

Dumineca a II-a după Rusalii.

La Mănecat.

Evangelia a II-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. IV. st. 18.

In vremea aceea umblând Isus lângă marea Galileei a văzut pe doi frați, pe Simon, ce se chiamă Petru, și pe Andreiu fratele lui, aruncând mreaja în mare; că erau pescari. Și le-a zis lor: Veniți după mine, și vă voi face pe voi vânători de oameni. Iară ei îndată lăsând mreajile s'au dus după dânsul. Și mergând de acolo a văzut-a pe alți doi frați, pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui în luntre cu Zevedeu tatăl lor dirigând mreajile sale; și i-a chemat pe dânsii. Iară ei îndată lăsând luntrea și pe tatăl său s'au dus după dânsul. Și a străbătut Isus toată Galilea învățând în sinagoge și vestind Evangelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința întru popor.

Luni în săptămâna a III-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. IX. st. 36.

In vremea aceea a văzut Isus poporul, și i-s'a făcut milă de dânsii, că erau năcăjiți și zăcând ca oile, cele ce nu au păstor. Atuncia a zis învățăcelilor săi: Iată secerișul este mult, iară lucrătorii puțini. Deci

rugăți pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său. Și chemând pe cei doi spre zece învățăcei ai săi, a dat lor putere preste spiritele cele necurate, ca să le scoată și să vindece toată neputința și toată boala. Iară numele celor doi spre zece Apostoli sunt acestea: Cel dintâiu Simon, cel ce se chiamă Petru, și Andreiu fratele lui, Iacob al lui Zevedeu și Ioan fratele lui, Filip și Varfolomeiu, Toma și Mateiu vamешul, Iacob al lui Alfeu și Levi, carele se chiamă Tadeu, Simon Cananitul și Iuda Iscarioteanul, carele l-a și vândut pe dânsul. Pe acești doi spre zece i-a trimis Isus poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în cetatea Samarinenilor să nu intrați; ci mai vârtos vă duceți la oile cele pierdute ale casei lui Israil. Și umblând să predicați zicând, că s'a apropiat împărăția cerurilor. Pe cei bolnavi vindecați, pe cei leproși curățiți, pe cei morți înviați, pe draci scoateți. În dar ați luat, în dar să dați.

Marți în săptămâna a III-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. X. st. 9.

Zis-a Domnul învățăcelilor săi: Să nu aveți aur, nici argint, nici aramă la brânele voastre, nici traistă pe cale, nici doauă haine, nici încălțăminte, nici toiag;

că vrednic este lucrătorul de hrana sa. Iară ori în care cetate sau oraș veți intra, întrebați, cine este întru aceea vrednic; și acolo să rămâneți, până când veți ieși. Și intrând în casă urați-i ei bine zicând: Pace casei acesteia! Și de va fi vrednică casa, să vie pacea voastră preste ea; iară de nu va fi vrednică, pacea voastră la voi să se întoarcă. Și ori cine nu vă va primi pe voi, nici va asculta cuvintele voastre, ieșind din casa sau din cetatea aceea să scuturați praful de pe picioarele voastre. Amin, Amin, zic voauă, mai ușor va fi pământului Sodomului și Gomerului în ziua judecății decât cetății aceleia.

cari grați, ci Spiritul Tatălui vostru este, cel ce grăește întru voi. Și va da frate pe frate la moarte, și tată pe fiu; și se vor scula ficiorii asupra părinților și-i vor ucide pe dânșii. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu. Iară cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

Joi în săptămâna a III-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. X. st. 23.



is-a Domnul învățăcelilor săi: Când vă vor asupri pe voi în cetatea aceasta, fugiți în cealaltă.

Că Amin, zic voauă, nu veți sfârși cetățile lui Israil, până când va veni Fiul omului. Nu este învățăcelul preste dascalul, nici sluga preste domnul său; ajunge învățăcelului, să fie ca dascalul său, și sluga ca domnul său. Deci dacă pe stăpânul casei l-au numit Veelzevul, cu cât mai vartos pe căsenii lui? Deci să nu vă temeți de dânșii; că nimica nu este acoperit, care nu se va descoperi, și ascuns, care nu se va ști. Ce vă zic voauă întru întunec, spuneți în lumină; și ce auziți la ureche, vestiți de-asupra caselor. Și nu vă temeți de ceia ce ucid trupul, iară sufletul nu-l pot ucide; ci vă temeți mai vartos de cela ce poate, să piarză și sufletul și trupul în geena. Au nu doauă pasări se vând cu un ban?

Miercuri în săptămâna a III-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. X. st. 16.



is-a Domnul învățăcelilor săi: Iată eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți dară înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbii. Și vă păziți de oameni; că vă vor da pe voi la săboară și în adunările sale vă vor bate pe voi, și înaintea domnilor și a împăraților veți fi duși pentru mine, spre mărturie lor și neamurilor. Iară când vă vor da pe voi, nu vă grijiți, cum și ce veți grai; că vi-se va da voauă în oara aceea, ce veți grai; că nu sunteți voi,

Și nici una dintru dânsule nu va cădea pe pământ fără de Tatăl vostru. Iară voauă și perii capului toți vă sunt numărați. Drept aceea nu vă temeți; că decât multe pasări sunteți voi mai aleși.

Vineri în săptămâna a III-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. X. st. 32.

Iis-a Domnul învățăceilor săi: Tot, cela ce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, mărturisii-l voi și eu pe el înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri. Iară cel ce se va lăpăda de mine înaintea oamenilor, și eu mă voi lăpăda de el înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri. Să nu vă pară, că am venit, să arunc pace pe pământ; n'am venit, să arunc pace, ci sabie. Că am venit, să despart pe om de tatăl său, și pe fată de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa. Și vrășmașii omului căsenii lui. Și a fost, dacă a sfârșit Isus a porunci celor doi spre zece învățăcei ai săi, a trecut de acolo, să învețe și să predice în cetățile lor.

Sâmbătă în săptămâna a III-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. VII. st. 24.



Iis-a Domnul: Tot, cela ce aude cuvintele mele acestea și le face, asămăna-l voi pe dânsul bărbatului înțelept, carele și-a zidit casa sa pe piatră, și s'a pogorît ploaea, și au venit râurile, și au bătut vânturile, și au lovit casa aceea, și nu a căzut; că eră întemeiată pe piatră. Și tot, cela ce aude cuvintele mele acestea și nu le face, se va asămăna bărbatului nebun, carele a zidit casa sa pe năsip, și s'a pogorît ploaea, și au venit râurile, și au bătut vânturile, și au lovit casa aceea, și a căzut, și a fost căderea ei mare. Și a fost, dacă a sfârșit Isus cuvintele acestea, se miră poporul de învățătura lui. Că-i învăță pe dânsii, ca cela ce are putere, și nu ca cărturarii. Iară pogorîndu-se el din munte, a mers după el popor mult. Și iată un lepros venind se închină lui zicând: Doamne, de vrei, poți, să mă curățești. Și întinzând mâna s'a atins de dânsul Isus zicând: Voiu! Curățește-te! Și îndată s'a curățit lepra lui. Și i-a zis Isus lui: Vezi, să nu spui nimănui, ci mergi, de te arată preotului și du darul, carele l-a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

Dumineca a III-a după Rusalii.

La Mânecat.

Evangelia a III-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. VI. st. 22.

Iis-a Domnul: Lumina trupului este ochiul; de va fi dară ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminos; iară de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci dacă lumina, carea este întru tine, este întunec, dară întunecul cât va fi? Nime nu poate, să slujească la doi domni, că au pe unul îl va urî și pe celalalt îl va iubi, au de unul se va ține și de celalalt nu va grijă. Nu puteți lui Dumnezeu sluji și mamonei. Pentru aceasta vă zic voauă: Nu vă grijiți de sufletul vostru, ce să mâncați și ce să beți, nici de trupul vostru, cu ce să vă îmbrăcați. Au nu este sufletul mai mult decât hrana, și trupul decât îmbrăcămintea? Căutați la pasările cerului, că nici nu samănă, nici nu secără, nici nu adună în grânare, și Tatăl vostru cel ceresc le nutrește pe ele. Au nu sunteți voi cu mult mai aleși decât acelea? Dară cine dintru voi grijindu-se poate, să-și adaugă statului său un cot? Și de haină ce vă grijiți? Socotiți crinii câmpului, cum cresc: nici nu se ostenesc, nici nu torc. Iară vă zic voauă, că nici Solomon întru toată mărirea sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintru aceștia. Deci dacă iarba câmpului, carea astăzi este și mâne se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, au nu cu mult mai vârtos pe voi, puțin

credincioșilor? Drept aceea nu vă grijiți zicând: Ce vom mânca sau ce vom bea sau cu ce ne vom îmbracă? Că acestea toate păgânii le caută. Că știe Tatăl vostru cel ceresc, că vă trebuiesc acestea toate. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate vi-se vor adauge voauă.

Luni în săptămâna a IV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XI. st. 2.

In vremea aceea auzind Ioan în prinsoare lucrurile lui Hristos, trimițând pe doi din învățăceii săi i-a zis lui: Tu ești, cela ce va, să vie, au pe altul să așteptăm? Și răspunzând Isus le-a zis lor: Mergând spuneți lui Ioan, cele ce auziți și vedeți: Orbii văd, și schiopii umblă, leproșii se curățesc, și surzii aud, morții se scoală, și săracilor bine se vestește, și fericit este, cela ce nu se va sminti în mine. Iară ducându-se ei, a început Isus a grăi popoului de Ioan: Ce ați ieșit în pustie, să vedeți? Au trestie clătită de vânt? Dară ce ați ieșit, să vedeți? Au om îmbrăcat în vesminte moi? Iată cea ce poartă cele moi, în casele împăraților sunt. Dară ce ați ieșit, să vedeți? Profet? Adevărat, grăesc voauă, și mai mult decât profet. Că acesta este, de carele s'a scris: Iată eu trimiț pe îngerul meu înaintea feței tale, carele va găti calea ta înaintea ta.

Adevăr, zic voauă: Nu s'a sculat între cei născuți din muieri mai mare decât Ioan Botezătorul; iară cel mai mic întru împărăția cerurilor mai mare decât el este. Iară din zilele lui Ioan Botezătorul până acuma împărăția cerurilor se siluește, și cei ce se silesc, o apucă pe ea. Că toți profeții și legea până la Ioan au profețit. Și de vreți, să primiți, el este Ilie, carele va, să vie. Căla ce are urechi de auzit, să auză.

Marți în săptămâna a IV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XI. st. 16.

Iis-a Domnul: Cui voiui asămănă neamul acesta? Asemenea este pruncilor, cari șed în târguri și strigă soților săi și zic: Fluierat-am voauă, și nu ați jucat; tânguindu-ne-am voauă, și nu ați plâns. Că a venit Ioan nici mâncând, nici bând, și zic: Drac are. Venit-a Fiul omului mâncând și bând, și zic: Iată om mâncător și beutor de vin, prietin al vameșilor și păcătoșilor. Și s'a îndreptat înțelepciunea dela fiii săi. Atuncia a început Isus a imputa cetăților, întru cari se făcuse cele mai multe puteri ale lui, pentru că nu s'au pocăit.

Miercuri în săptămâna a IV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XI. st. 20.

In vremea aceea a început Isus a imputa cetăților, întru cari se făcuse cele mai multe puteri ale lui, pentru că nu s'au pocăit. Vai ție, Horazine! Vai ție, Vitsaido! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile, cari s'au făcut întru voi, de demult în sac și în cenușe s'ar fi pocăit. Inse vă zic voauă: Tirului și Sidonului mai ușor le va fi în ziua judecății decât voauă. Și tu, Capernaume, carele te-ai înălțat până la cer, până la iad te vei pogori. Că de s'ar fi făcut în Sodoma puterile, cari s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi. Inse zic voauă, că pământului Sodomului mai ușor îi va fi în ziua judecății decât ție. Întru acea vreme răspunzând Isus a zis: Mărturisescu-mă ție, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că le-ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Așa, Părinte, că așa a fost bunăvoința înaintea ta.

Joi în săptămâna a IV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XI. st. 27.

Iis-a Domnul învățăcelilor săi: Toate-mi sunt mie date dela Tatăl meu; și nime nu cunoaște pe Fiul fără numai Tatăl, nici pe

Tatăl nu-l cunoaște nime fără numai Fiul, și căruia va vrea Fiul, să-i descopere. Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul meu preste voi și vă învățați dela mine, că blând sunt și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre. Că jugul meu este bun, și sarcina mea ușoară.

Vineri în săptămâna a IV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XII. st. 1.

In vremea aceea mers-a Isus sâmbăta prin sâmnături, iară învățăceii lui flămânzise și au început a smulge spice și a mânca. Iară Fariseii văzând i-au zis lui: Iată învățăceii tăi fac, ce nu se cuvine a face sâmbăta. Iară el le-a zis lor: Au n'ați cetit, ce a făcut David, când a flămânzit însu-și, și cei ce erau cu dânsul? Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâunile punerii înainte, cari nu i-se cuvină lui, să le mânânce, nici celor ce erau cu dânsul, fără numai singur preoților? Sau n'ați cetit în lege, că sâmbăta preoții în biserică spurcă sâmbăta și sunt nevinovați? Iară vă zic voauă, că mai mare decât biserică este aicia. Iară de ați ști, ce este: Milă voi, și nu jertfă! nici odată n'ați fi osândit pe cei nevinovați. Că domn este și al sâmbetei Fiul omului.

Sâmbătă în săptămâna a IV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. VIII. st. 14.

In vremea aceea întrând Isus în casa lui Petru a văzut pe soacra lui zăcând și aprinsă de friguri. Și s'a atins de mâna ei, și o au lăsat frigurile. Și s'a sculat și slujă lui. Iară dacă s'a făcut sară, adus-au la dânsul pe mulți îndrăciți, și scoțea spiritele cu cuvântul și pe toți cei bolnavi îi vindecă. Ca să se plinească, ce s'a zis prin Isaie profetul, ce zice: Acela neputințele noastre le-a luat și durerile le-a purtat. Și văzând Isus popor mult împrejurul său a poruncit, să meargă de ceea parte. Și apropiându-se un cărturar a zis lui: Învățătorule, voi, să merg după tine, ori unde vei merge. Și a zis Isus lui: Vulpile au vizunii, și pasările cerului cuiburi; iară Fiul omului nu are, unde să-și plece capul. Iară altul din învățăceii lui a zis lui: Doamne, lasă-mă întâiu, să merg, să îngrop pe tatăl meu. Iară Isus a zis: Vino după mine și lasă pe cei morți, să-și îngroape pe morții săi. Și întrând el în corabie, au mers după dânsul învățăceii lui.

Dumineca a IV-a după Rusalii.

La Mânecă.

Evangelia a IV-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. VIII. st. 5.

In vremea aceea intrând Isus în Capernaum, venit-a la dânsul un sutaș rugându-l pe el și zicând: Doamne, pruncul meu zace în casă neputincios și rău se chinuește. Și i-a zis Isus lui: Venind eu îl voi vindeca pe dânsul. Și răspunzând sutașul a zis: Doamne, nu sunt vrednic, ca să întri sub acoperemântul meu; ci numai zi cu cuvântul, și se va vindeca pruncul meu. Că și eu sunt om sub biruință având sub mine ostași și zic aceuia: Mergi! și merge, și altuia: Vino! și vine, și slugii mele: Fă aceasta! și face. Iară Isus auzind acestea s'a mirat și a zis, celor ce viniau după dânsul: Amin, zic voauă, nici în Israil n'am aflat atâta credință. Inse vă zic voauă, că mulți dela răsărituri și dela apusuri vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu Isaac și cu Iacob întru împărăția cerurilor. Iară fiii împărăției se vor arunca întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Și a zis Isus sutașului: Mergi, și pe cum ai crezut, fie ție. Și s'a vindecat pruncul lui întru acea oară.

Luni în săptămâna a V-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XII. st. 9.

In vremea aceea venit-a Isus în sinagoga Iudeilor. Și iată un om eră acolo având mână uscată; și l-au întrebat pe dânsul zicând: Cade-se a vindeca sâmbăta? ca să-l vinovățească pe el. Iară el le-a zis lor: Cine este dintru voi omul, carele va aveà o oae, și de va cădea aceasta sâmbăta în groapă, au nu o va apucà și o va scoate? Dară omul cu cât este mai ales decât oaea? Drept aceea se cade sâmbăta a face bine. Atuncia a zis omului: Întinde mâna ta. Și o a întins, și s'a făcut sănătoasă ca și ceealaltă.

Marți în săptămâna a V-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XII. st. 14.

In vremea aceea sfat au făcut Fariseii asupra lui Isus, ca să-l piarză pe dânsul. Iară Isus înțelegând s'a dus de acolo; și a mers după dânsul poporul mult, și i-a vindecat pe dânsii pe toți. Și le-a poruncit lor, să nu-l vădească pe dânsul. Atuncia i-s'a adus lui un îndrăcit orb și mut; și l-a vindecat pe dânsul, cât orbul și mutul și vorbià și vedeà. Și se mirà tot poporul, și ziceau: Au doară

acesta este Hristos Fiul lui David? Iară Fariseii auzind au zis: Acesta nu scoate dracii, fără numai cu Veelzevul domnul dracilor. Iară Isus știind gândurile lor le-a zis lor: Toată împărăția, ce se împărechează între sine, se pustiește; și toată cetatea sau casa, ce se împărechează între sine, nu va sta. Și dacă satana scoate pe satana, între sine s'a împărechiat. Cum va sta dară împărăția lui? Și dacă eu cu Veelzevul scot dracii, fiii vostri cu cine-i scot? Pentru aceasta ei vor fi judecătorii vostri. Iară dacă eu cu Spiritul lui Dumnezeu scot dracii, a ajuns dară la voi împărăția lui Dumnezeu. Sau cum poate cineva, să între în casa celui tare și să jefuească sculele lui, de nu va lega întâiu pe cel tare, și atunci va jefui casa lui? Că ce nu este cu mine, împotriva mea este, și că ce nu strânge cu mine, risipește.

Miercuri în săptămâna a V-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XII. st. 38.

In vremea aceea au venit la Isus oarecari din cărturari și din Farisei zicând: Învățătorule, vom, să vedem semn dela tine. Iară el răspunzând le-a zis lor: Neamul rău și preacurvar semn poștește; și nu se va da lui semn, numai semnul lui Iona profetul. Că pe cum a fost Iona în pântecul chitului trei

zile și trei nopți, așa va fi Fiul omului în inima pământului trei zile și trei nopți. Bărbații Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pe el; că s'au pocăit la predicarea lui Iona; și iată mai mult decât Iona este aici. Împărăteasa Austrului se va scula la judecată cu neamul acesta și-l va osândi pe el; că a venit dela marginile pământului, să auză înțelepciunea lui Solomon; și iată mai mult decât Solomon este aici. Iară când spiritul cel necurat va ieși din om, umblă prin locuri fără de apă căutându-și odihnă, și nu găsește. Atuncia zice: Întoarce-mă voi în casa mea, de unde am ieșit. Și venind o află deșartă, măturată și înfrumusețată. Atuncia se duce și ia cu sine alte șapte spirite mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo; și sunt cele mai de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâiu. Așa va fi și acestui neam rău.

Joi în săptămâna a V-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XII. st. 46.

In vremea aceea grăind Isus poporului, iată mama și frații lui stau afară poftind, să grăească cu dânsul. Și i-a zis lui oare carele: Iată mamă-ta și frații tăi stau afară poftind, să grăească cu tine. Iară el răspunzând a zis celui ce i-a zis lui:

Cine este mama mea, și cine sunt frații miei? Și întinzând mâna sa spre învățăceii săi a zis: Iată mama mea și frații miei. Că ori cine va face voea Tatălui meu, carele este în ceruri, acela este fratele meu și sora și mama mea. Și în ziua aceea ieșind Isus din casă ședeà lângă mare. Și s'a adunat la dânsul popor mult, cât i-a căutat lui, să între și să șază în corabie, și tot poporul sta pe țărmure. Și le-a grăit lor multe în asămănări.

Vineri în săptămâna a V-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIII st. 3.

Is-a Domnul asămănarea aceasta: Iată a ieșit sămănătorul, să samene. Și sămănând el, unele au căzut lângă cale; și au venit pasărilor și le-au mâncat. Iară altele au căzut pe pietriș, unde nu aveau pământ mult; și îndată au răsărit, pentru că nu aveau pământ afund. Deci răsărind soarele, s'au veștezit; și pentru că nu aveau rădăcină, s'au uscat. Iară altele au căzut în spini, și au crescut spinii și le-au înecat. Iară altele au căzut în pământul cel bun, și dau rod, una o sută, iară alta șese zeci, iară alta trei zeci. Cela ce are urechi de auzit, să auză.

Sâmbătă în săptămâna a V-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. IX. st. 9.

In vremea aceea trecând Isus a văzut pe un om șezând la vamă, anume Mateiu, și a zis lui: Vino după mine. Și sculându-se a mers după dânsul. Și a fost, când ședeà el în casă, și iată mulți vameși și păcătoși venind au șezut cu Isus și cu învățăceii lui. Și văzând Fariseii au zis învățăcelilor lui: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mânâncă învățătorul vostru? Iară Isus auzind a zis lor: Nu sănătoșilor trebuie medic, ci bolnavilor. Ci mergeți, de vă învățați, ce este: Milă voiui, și nu jertfă. Că nu am venit, să chiem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință.

Dumineca a V-a după Rusalii.

La Mâneca.

Evangelia a V-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. VIII. st. 28.

In vremea aceea mergând Isus în laturea Gergesenilor, l-au intimpinat pe dânsul doi îndrăciți ieșind din morminte foarte răi, cât nime nu putea, să treacă pe calea aceea. Și iată strigau zicând: Ce este noauă și ție, Isuse Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aicia mai înainte de

vreme, să ne muncești pe noi? Și eră departe dela dânșii o turmă de porci mulți pascănd. Iară dracii îl rugau pe dânșul zicând: Dacă ne scoți pe noi, poruncește-ne noauă, să ne ducem în turma cea de porci. Și le-a zis lor: Duceți-vă! Iară ei ieșind s'au dus în turma porcilor. Și iată toată turma porcilor a sărit de pe țărmuri în mare și s'a înecat în ape. Iară păstorii au fugit și mergând în cetate au spus toate și de cei îndrăciți. Și iată toată cetatea a ieșit întru întimpinarea lui Isus; și văzându-l pe dânșul l-au rugat, ca să treacă din hotarele lor. Și intrând în corabie a trecut și a venit în cetatea sa.



Luni în săptămâna a VI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIII. st. 10.


In vremea aceea apropiându-se învățăceii la Isus i-au zis lui: Pentru ce grăești poporului în asămănări? Iară el răspunzând le-a zis lor: Că voauă s'a dat a cunoaște tainele împărăției cerurilor, iară lor nu li-s'a dat. Că cela ce are, i-se va da lui, și va prisosi lui; iară cela ce nu are, și ce are, se va lua dela el. Pentru aceasta le grăesc lor în asămănări, că văzând nu văd și auzind nu aud, nici înțeleg. Și se plinește întru dânșii profeția lui Isaie, carea zice: Cu auzul veți auzi și nu

veți înțelege, și privind veți privi și nu veți vedea. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia, și cu urechile greu au auzit și ochii săi i-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și să-i vindec pe dânșii. Iară ochii vostri sunt fericiți, că văd, și urechile voastre, că aud. Că Amin, zic voauă, că mulți profeți și drepti au dorit, să vadă, cele ce vedeți voi, și nu au văzut, și se auză, cele ce auziți, și n'au auzit. Voi dară auziți asămănarea sămănătorului: La tot, cela ce aude cuvântul împărăției și nu înțelege, vine cel rău și răpește, ce s'a sămănat în inima lui; acesta este, care s'a sămănat lângă cale. Iară carea este pe pietriș sămănat, acesta este, carele aude cuvântul și îndată-l primește cu bucurie; dară nu are rădăcină în sine, ci este până la o vreme; iară când se face năcaz sau asuprire pentru cuvânt, îndată se smintește. Iară carea s'a sămănat în spini, acesta este, carele aude cuvântul; și grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției sugrumă cuvântul, și se face fără de rod. Iară ce s'a sămănat în pământul cel bun, acesta este, cela ce aude cuvântul și-l înțelege, și carele aduce rod, și face unul o sută, altul șese zeci, iară altul trei zeci. Cela ce are urechi de auzit, să auză.




Marți în săptămâna a VI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIII. st. 24.

 is-a Domnul asămănarea aceasta: Asămănatu-s'a împărăția cerurilor omului, carele a sămănat sămânță bună în țarina sa. Iară durmind oamenii, venit-a vrășmașul lui și a sămănat neghina printre grâu și s'a dus. Iară dacă a crescut iarba și a făcut rod, atuncia s'a arătat și neghina. Și venind slugile stăpânului casei i-au zis lui: Doamne, au n'ai sămănat sămânță bună în țarina ta? De unde dară are neghina? Iară el le-a zis lor: Om vrășmaș a făcut-o aceasta. Iară slugile i-au zis lui: Dară vrei, să mergem, să o plivim? Iară el a zis: Ba, ca nu cumva plivind neghina să smulgeți împreună cu ea grâul. Lăsați, să crească amândoaună împreună până la secere; și în vremea secerii voi zice secerătorilor: Strângeți întâiu neghina și o legați snopi, ca să o ardem; iară grâul îl adunați în grânarul meu.

Miercuri în săptămâna a VI-a după Rusalii.


Dela Mateiu. C. XIII. st. 31.

 is-a Domnul asămănarea aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor grăunțului de muștar, carele luându-l omul l-a sămănat

în țarina sa. Carele este mai mic decât toate sămânțele; iară dacă crește, este mai mare decât toate verdețile; și se face copaciu, cât vin pasările cerului și locuesc în ramurile lui. Altă asămănare le-a grăit lor: Asemenea este împărăția cerurilor aluatului, carele luându-l muiera l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit tot. Acestea toate le-a grăit Isus în asămănări poporului, și fără de asămănări nu le grăia lor. Ca să se plinească, ce s'a zis prin profetul, care zice: Deschide-voiu în asămănări gura mea, arată-voiu cele ascunse din începutul lumii. Atuncia lăsând Isus poporul a venit în casă.

Joi în săptămâna a VI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIII. st. 36.

 n vremea aceea venind Isus în casă, s'au apropiat la dânsul învățăceii lui zicând: Spune-ne noauă asămănarea neghinelor țarinii. Iară el răspunzând le-a zis lor: Cela ce a sămănat sămânța bună, este Fiul omului. Iară țarina este lumea; iară sămânța cea bună, aceștia sunt fiii împărăției; iară neghina sunt fiii celui rău. Iară vrășmașul, cel ce a sămănat-o, este diavolul; iară secerișul este sfârșitul veacului; iară secerătorii sunt îngerii. Deci cum se strânge neghina și se arde cu foc, așa

va fi la sfârșitul veacului: Va trimite Fiul omului pe îngerii săi, și vor adună dintru împărăția lui toate smintelele și pe cea ce fac fărădelegea; și-i vor aruncă pe dânșii în cuptorul cel de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Atuncia dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cei ce are urechi de auzit, să auză.

Vineri în săptămâna a VI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIII. st. 44.

Is-a Domnul asămănarea aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor comorii ascunse în țarină, carea aflându-o omul o a ascuns și de bucuria ei se duce și toate, câte are, le vinde și cumpără țarina aceea. Iarăși asemenea este împărăția cerurilor omului neguțător, celui ce caută mărghitar bun; carele aflând un mărghitar de mult preț, mergând a vândut toate, câte aveà, și l-a cumpărat. Iarăși asemenea este împărăția cerurilor mrejii, carea s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pește; carea dacă s'a umplut, scoțându-o la margine și șezând au ales pe cei buni în vase, iară pe cei răi i-au lăpadat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti; și-i vor aruncă pe dânșii în cuptorul cel de foc; acolo va fi

plânsul și scrâșnirea dinților. Grăit-a lor Isus: Înțeles-ați acestea toate? Grăit-au lui: Așa, Doamne. Iară el le-a zis lor: Pentru aceasta tot cărturarul învățat spre împărăția cerurilor asemenea este omului stăpân de casă, carele scoate din vistieria sa noauă și vechi. Și a fost, dacă a sfârșit Isus asămănările acestea, a trecut de acolo. Și venind în moșia sa îi învăță pe dânșii în sinagoga lor.

Sâmbătă în săptămâna a VI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. IX. st. 18.

In vremea aceea un boiar venind se închină lui Isus zicând: Fiica mea acumamurî; ci venind pune mâna ta preste dânsa, și va învia. Și sculându-se Isus s'a dus după dânsul, și învățaceii lui. Și iată o muiere, careia îi curgeà sânge de doi spre zece ani, venind din apoi s'a atins de poalele vesmântului lui. Că ziceà întru sine: Numai de mă voi atinge de vesmântul lui, mă voi mântui. Iară Isus întorcându-se și văzându-o pe dânsa a zis: Cutează, fată; credința ta te-a mântuit. Și s'a mântuit muierea din oara aceea. Și venind Isus în casa boiarului și văzând pe fluierători și poporul făcând sgomot, le-a zis lor: Duceți-vă de aici, că n'a murit fecioara, ci doarme.

Și ei ^{și} rîdeau de dânsul. Iară dacă s'a scos afară poporul, întrînd o a prins de mîna ei, și s'a sculat fecioara. Și a ieșit vestea aceasta în tot ținutul acela.

Dumineca a VI-a după Rusalii.

La Mînecat.

Evangelia a VI-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. IX. st. 1.

In vremea aceea întrînd Isus în corabie a trecut și a venit în cetatea sa. Și iată i-au adus lui pe un slăbănog, carele zăcea în pat; și văzînd Isus credința lor a zis slăbănogului: Cutează, fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale. Și iată oare cari din cărturari ziceau întru sine: Acesta hulește. Și văzînd Isus gândurile lor a zis: Pentru ce cugetați voi rele întru inimile voastre? Că ce este mai ușor, a zice: Iartă-ți-se păcatele tale! au a zice: Scoală-te și umblă? Ci ca să știți, că putere are Fiul omului pe pămînt a iertă păcatele, atuncia a zis slăbănogului: Scoală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta. Și sculându-se s'a dus în casa sa. Iară poporul văzînd s'a mirat și a mărit pe Dumnezeu, cel ce a dat putere ca aceasta oamenilor.

Luni în săptămîna a VII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIII. st. 54.

In vremea aceea venind Isus în moșia sa învăța poporul în sinagoga lor, cât se mirau ei și ziceau: De unde are acesta înțelepciunea aceasta și puterile? Au nu este acesta ficiorul măiestrului de lemn? Au nu se chiamă mamă-sa Maria, și frații lui Iacob și Iosie și Simon și Iuda? Și surorile lui au nu sunt toate la noi? De unde dară are el toate acestea? Și se smintiau întru dânsul. Iară Isus le-a zis lor: Nu este profet fără cinste, fără numai în moșia sa și în casa sa. Și nu a făcut acolo puteri multe pentru necredința lor.

Marți în săptămîna a VII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIV. st. 1.

In vremea aceea a auzit Irod tetrarhul vestea lui Isus. Și a zis slugilor sale: Acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți, și pentru aceasta se fac puterile întru el. Că Irod prinzînd pe Ioan l-a legat pe dânsul și l-a băgat în temniță pentru Irodiada muierea lui Filip fratelui său. Că îi zicea Ioan lui: Nu ți-se cade, să o ții pe dânsa. Și vrînd, să-l omoară

pe dânsul, s'a temut de popor, pentru că ca pe un profet îl aveà pe dânsul. Iară când a fost ziua nașterii lui Irod, a jucat fata Irodiadei în mijloc, și a plăcut lui Irod. Pentru aceea cu jurământ a făgăduit, că-i vada ei, ori ce ar cere. Iară ea fiind mai înainte învățată de mamă-sa a zis: Dă-mi aicia în tipsie capul lui Ioan Botezătorul. Și s'a întristat împăratul; iară pentru jurămintele, și pentru cei ce ședeau împreună, a poruncit, să i-se dea. Și trimițând a tăiat capul lui Ioan în temniță. Și s'a adus capul lui în tipsie și s'a dat fetei; și ea l-a dus la mamă-sa. Și venind învățăceii lui au luat trupul și l-au îngropat; și mergând au spus lui Isus. Și auzind Isus s'a dus de acolo cu corabia în loc pustiu singur; și auzind poporul s'au dus după dânsul pedestri din cetăți.

Miercuri în săptămâna a VII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIV. st. 35.

In vremea aceea cunoscând pe Isus bărbații locului aceluia au trimis prin tot jurul acela și au adus la dânsul pe toți cei bolnavi. Și-l rugau pe dânsul, ca măcar numai de poalele vestimentelor lui să se atingă; și câți s'au atins, s'au mântuit. Atuncia s'au apropiat la Isus cărturarii și Fariseii din Ierusalim zicând: Pentru ce învățăceii tăi calcă

obiceiurile bătrânilor? Că nu-și spală mâinile sale, când mânâncă. Iară el răspunzând le-a zis lor: Pentru ce și voi calcați porunca lui Dumnezeu pentru obiceiurile voastre? Că Dumnezeu a poruncit zicând: Cinstește pe tatăl tău și pe mamă-ta! și: Cel ce va grăi rău tătâne-său ori mamei sale, cu moarte să moară. Iară voi ziceți: Ori cine va zice tătâne-său ori mamei sale: Dar este, ori cu ce te vei ajuta dela mine; și să nu cinstească pe tatăl său ori pe mamă-sa. Și ați stricat porunca lui Dumnezeu pentru obiceiul vostru. Fățarnicilor, bine a profețit de voi Isaie zicând: Se apropie de mine poporul acesta cu gura sa, și cu buzele mă cinstește; iară inima lor departe este dela mine. Și înzădar mă cinstesc învățând învățături, porunci omești. Și chiamând poporul le-a zis lor: Auziți și înțelegeți. Nu ce intră în gură, spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.

Joi în săptămâna a VII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XV. st. 12.

In vremea aceea s'au apropiat la Isus învățăceii lui și i-au zis lui: Știi, că Fariseii auzind cuvântul se smintiră? Iară el răspunzând a zis: Tot sadul, care nu l-a sădit Tatăl meu cel ceresc, se va desrădăcina. Lăsați-i pe ei, că sunt povățuitori orbi ai orbilor;

iară de va povățui orb pe orb, amândoi vor cădea în groapă. Iară Petru răspunzând i-a zis lui: Spune-ne noauă asămănarea aceasta. Iară el a zis: Încă și voi neînțelegători sunteți? Încă nu înțelegeți, că tot, ce intră în gură, în pânțec merge și iase prin șezut? Iară cele ce ies din gură, dela inimă ies, și acelea spurcă pe om. Că din inimă ies gândurile cele rele, uciderile, preacurviile, curviile, furturile, mărturisirile mincinoase, hulele. Acestea sunt, cari spurcă pe om; iară a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om. Iară ieșind de acolo Isus s'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

Vineri în săptămâna a VII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XV. st. 29.

In vremea aceea venit-a Isus lângă marea Galileei, și suindu-se în munte ședeă acolo. Și s'a apropiat către dânsul popor mult având cu sine schiopi, orbi, muți, chilavi și alții mulți; și i-au aruncat pe dânsii la picioarele lui Isus, și i-a vindecat pe ei, cât se miră poporul văzând pe muți grăind, pe chilavi sănătoși, pe schiopi umblând, și pe orbi văzând; și măriau pe Dumnezeuul lui Israil.

Sâmbătă în săptămâna a VII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. X. st. 37.



Is-a Domnul: Cela ce iubește pe tată au pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine; și cela ce iubește pe fiu au pe fată mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce nu ia crucea sa și nu vine după mine, nu este vrednic de mine. Cela ce-și va afla sufletul său, pierde-l va; și cel ce-și pierde sufletul său pentru mine, află-l va. Cela ce vă primește pe voi, pe mine mă primește; și cela ce mă primește pe mine, primește pe cela ce m'a trimis pe mine. Cela ce primește pe profet în nume de profet, plata profetului o va primi; și cela ce primește pe drept în nume de drept, plata dreptului o va primi. Și ori carele va adăpa pe unul dintr'acești mici numai cu un păhar de apă rece, în nume de învățacel, Amin, zic voauă, nu-și va pierde plata sa. Și a fost, dacă a sfârșit Isus a porunci celor doi spre zece învățacei ai săi, a trecut de acolo, să învețe și să predice în cetățile lor.

Dumineca a VII-a după Rusalii.

La Mânecaf.

Evangelia a VII-a a Invierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. IX. st. 27.

In vremea aceea trecând Isus, au mers după dânsul doi orbi strigând și zicând: Miluește-ne pe noi, Fiul lui David! Iară dacă a venit în casă, s'au apropiat la dânsul orbii, și le-a zis lor Isus: Credeți, că pot, să fac eu aceasta? Au zis lui: Așa, Doamne. Atuncia s'a atins de ochii lor zicând: După credința voastră să fie voauă. Și s'au deschis ochii lor; și le-a poruncit lor Isus zicând: Vedeți, ca nime să nu știe. Iară ei ieșind l-au vestit pe dânsul în tot ținutul acela. Iară după ce au ieșit ei, iată i-au adus pe un om mut îndrăcit. Și după ce a scos dracul, a vorbit mutul; și s'a mirat poporul zicând: Că nici odată nu s'a arătat așa în Israil. Iară Fariseii ziceau: Cu domnul dracilor scoate dracii. Și umblă Isus prin toate cetățile și orașele învățând în adunările lor și vestind Evangelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

Luni în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVI. st. 1.

In vremea aceea apropiându-se către Isus Fariseii și Saduceii ispitind l-au rugat, să le arete lor semn din cer. Iară el răpunzând a zis lor: Când se face sară, ziceți: Senin va fi, că se roșește cerul. Și dimineața ziceți: Astăzi va fi vreme turbure, că se roșește trist cerul. Fătarnicilor, fața cerului o știți judecă, iară semnele vremilor nu le puteți? Neamul rău și preacurvar cearcă semn; și semn nu i-se va da lui, fără numai semnul lui Iona profetul. Și lăsându-i pe ei s'a dus. Și mergând învățăceii lui de ceea parte au uitat, să ia pâni. Iară Isus le-a zis lor: Căutați și vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saduceilor.

Marți în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVI. st. 6.

Is-a Domnul învățăcelor săi: Căutați și vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saduceilor. Iară ei cugetau întru sine zicând: Că n'am luat pâni. Iară Isus cunoscând le-a zis lor: Ce cugetați întru voi, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâni?

Dară încă n'ați înțeles, nici vă aduceți aminte de cele cinci pâni ale celor cinci mii, și câte coșuri ați luat? Nici de cele șapte pâni ale celor patru mii, și câte coșuri ați luat? Cum nu pricepeți, că nu de pâne v'am grăit voauă, că să vă păziți de aluatul Fariseilor și al Saduceilor? Atuncia au înțeles, că nu de aluatul pâinii le-a grăit lor, să se păzească, ci de învățătura Fariseilor și a Saduceilor.

Miercuri în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVI. st. 20.

In vremea aceea a poruncit Isus învățăcelilor săi, ca nimănui să nu spună, că el este Isus Hristos. De atuncia a început Isus a spune învățăcelilor săi, că i-se cade lui a merge în Ierusalim și multe a pătimi dela bătrâni și dela arhierei și dela cărturari și a se omorî și a treia zi a înviă. Și Petru luându-l pe dânsul a început a i-se împotrivi zicând: Fii milostiv ție, Doamne! Să nu-ți fie ție aceasta. Iară el întorcându-se a zis lui Petru: Mergi după mine, satano! Sminteală-mi ești mie; că nu gândești, cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor. Atuncia Isus a zis învățăcelilor săi: De vrea cineva, să vie după mine, să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie.

Joi în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVI. st. 24.

Iis-a Domnul învățăcelilor săi: De vrea cineva, să vie după mine, să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie. Că cel ce va vrea, să-și mântuească sufletul său, pierde-l va; iară cel ce va pierde sufletul său pentru mine, află-l va. Că ce folos este omului, de ar dobândi lumea toată, iară sufletul său și-l va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Că va să vie Fiul omului întru mărirea Tatălui său cu îngerii săi; și atuncia va răsplăti fiește căruia după faptele lui. Adevăr, zic voauă, sunt oare cari din cei ce stau aicia, cari nu vor gustă moarte, până când vor vedea pe Fiul omului venind întru împărăția sa.

Vineri în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVII. st. 10.

In vremea aceea întrebau pe Isus învățăcelii lui zicând: Dară ce zic cărturarii, că Ilie trebuie, să vie mai întâiu? Iară Isus răspunzând le-a zis lor: Ilie adevărat va veni mai întâiu și va tocmi toate. Iară zic voauă, că Ilie a venit; și nu l-au cunoscut pe dânsul, ci au făcut

cu dânsul, câte au vrut. Aşa şi Fiul omului va pătimi dela dânsii. Atuncia au înţeles învăţaceii, că de Ioan Botezătorul le-a grăit lor. Şi venind ei cătră popor, s'a apropiat la dânsul un om îngenunchiând înaintea lui şi zicând: Doamne, fie-ţi milă de fiul meu, că lunatic este şi rău pătimeşte; că de multe ori cade în foc şi de multe ori în apă. Şi l-am adus pe dânsul la învăţaceii tăi, şi n'au putut, să-l vindece. Iară Isus răspunzând a zis: O, neam necredincios şi îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbdă pe voi? Aduceţi-l aicia la mine. Şi l-a certat pe el Isus, şi a ieşit dintr'însul dracul; şi s'a vindecat pruncul dintru acea oară.

faceţi pomul rău, şi rodul lui rău; că din rod se cunoaşte pomul. Pui de năpârcă, cum veţi putea grăi cele bune fiind răi? Că din prisosinţa inimii grăeşte gura. Omul cel bun din vistieria cea bună a inimii scoate cele bune; şi omul cel rău din vistieria cea rea scoate cele rele. Iară vă zic voauă, că tot cuvântul deşert, care-l vor grăi oamenii, vor da samă de el în ziua judecăţii. Că din cuvintele tale te vei îndreptă, şi din cuvintele tale te vei osândi.

Dumineca a VIII-a după Rusalii.

La Mânecă.

Evangelia a VIII-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XIV. st. 14.

Sâmbătă în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XII. st. 30.

Iis-a Domnul: Cea ce nu este cu mine, împotiva mea este, şi cea ce nu strânge cu mine, risipeşte. Pentru aceasta vă zic voauă: Tot păcatul şi hula se va iertă oamenilor; iară hula, carea este asupra Spiritului, nu se va iertă oamenilor. Şi ori cine va zice cuvânt împotiva Fiului omului, i-se va iertă lui; iară cea ce va zice împotiva Spiritului sfânt, nu i-se va iertă lui nici întru acest veac, nici în cel ce va, să fie. Sau faceţi pomul bun, şi rodul lui bun, sau

In vremea aceea văzut-a Isus popor mult, şi i-s'a făcut milă de dânsii, şi a vindecat pe bolnavii lor. Iară dacă s'a făcut sară, au venit la dânsul învăţaceii lui zicând: Locul este pustiu, şi vremea a trecut; lasă poporul, ca ducându-se în sate să-şi cumpere bucate. Iară Isus le-a zis lor: Nu trebuie, să se ducă; daţi-le voi, să mânânce. Iară ei i-au zis lui: Nu avem aicia fără numai cinci pâni şi doi peşti. Iară el a zis: Aduceţi-mi-le încoace. Şi poruncind, să şază poporul pe iarbă, şi luând cele cinci pâni şi cei doi peşti, căutând la cer a binecuvântat; şi frângând a dat învăţaceilor pâ-nile, iară învăţaceii poporului.

Și au mâncat toți și s'au săturat; și au luat rămășițele sfărmiturilor doauă spre zece coșuri pline. Iară cei ce au mâncat, au fost bărbați ca la cinci mii, afară de muieri și de prunci. Și îndată a silit Isus pe învățăceii săi, să între în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până când va slobozi poporul.

Luni în săptămâna a IX-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVIII. st. 1.

In vremea aceea apropiatu-s'au învățăceii la Isus zicând: Cine este mai mare întru împărăția cerurilor? Și chemând Isus un prunc l-a pus în mijlocul lor și a zis: Adevăr, zic voauă: De nu vă veți întoarce, și să fiți ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor. Deci ori cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare întru împărăția cerurilor. Și ori cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primește. Iară cine va sminti pe unul dintru acești mici, cari cred întru mine, mai bine-i este lui, să se spânzure o piatră de moară de grumazul lui, și să se înece întru adâncul mării. Vai lumii de smintele! Că trebuie, să vie smintele; înse vai omului ace-luia, prin carele vine sminteala! Iară de te smintește mâna ta

sau piciorul tău, taie-le și le lapadă dela tine; bine-ți este ție, să intri în viață schiop sau ciung, decât doauă mâni sau doauă picioare având să fii aruncat în focul cel de veci. Și de te smintește pe tine ochiul tău, scoate-l și-l lapadă dela tine; bine-ți este ție, să intri în viață cu un ochiu, decât doi ochi având să fii aruncat în geena focului. Socotiți, să nu urgisiți pe vre unul dintru acești mici; că zic voauă, că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu celui din ceruri. Că a venit Fiul omului, să mântuească pe cel pierdut.

Marți în săptămâna a IX-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVIII. st. 18.

Zis-a Domnul învățăcelilor săi: Amin, zic voauă: Ori câte veți lega pe pământ, vor fi legate în cer; și ori câte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate în cer. Iarăși vă zic voauă, că de se vor înțelege doi dintru voi pe pământ de tot lucrul, ce-l vor cere, va fi lor dela Tatăl meu cel din ceruri. Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sunt eu în mijlocul lor. Atunci apropiându-se către dânsul Petru a zis: Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu, și-i voi ierta lui? Până de șapte ori? Zis-a

Isus lui: Nu-ți zic ție, până de șapte ori, ci până de șapte zeci de ori câte șapte. Și a fost, dacă a sfârșit Isus cuvintele acestea, a trecut din Galilea și a venit în hotarele Iudeei prin ceea parte de Iordan. Și a mers după dânsul popor mult, și i-a vindecat pe dâșii acolo. Atuncia au adus la dânsul prunci, ca să pună mânilor preste dâșii și să se roage; iară învățăceii îi certau pe dâșii. Iară Isus a zis: Lăsați pruncii și nu-i opriți pe dâșii a veni la mine; că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Și punând preste dâșii mânilor, s'a dus de acolo.

Miercuri în săptămâna a IX-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XX. st. 1.

Izis-a Domnul asămănarea aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor omului stăpân al casei, carele a ieșit de dimineață, să tocmască lucrători în viea sa. Iară tocmindu-se cu lucrătorii în câte un dinar pe zi i-a trimis pe dâșii în viea sa. Și ieșind pe la a treia oară a văzut pe alții stând în târg fără de lucru. Și le-a zis și acelora: Mergeți și voi în vie; și ce va fi cu dreptul, vă voi da voauă. Iară ei s'au dus. Iarăși ieșind pe la a șasa și pe la a noaua oară, a făcut asemenea. Iară pe la a unsprezecea oară ieșind a aflat pe alții stând fără de lucru și le-a zis lor: Ce stați aici toată ziua fără de lucru? Zis-au lui:

Că nime nu ne-a tocmnit pe noi. Zis-a lor: Mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul, veți primi. Iară dacă s'a făcut sară, zis-a domnul viei diregătorului: Chiamă lucrătorii și le dă lor plata începând dela cei de pe urmă până la cei dintâiu. Și venind cei dela a unsprezecea oară au primit câte un dinar. Iară venind și cei dintâiu socotiau, că vor primi mai mult; și au primit și ei câte un dinar. Iară primind cârtiau asupra stăpânului casei zicând: Că aceștia de pe urmă o oară au făcut, și i-ai făcut pe dâșii întocmai cu noi, cari am purtat greutatea zilei și căldura. Iară el răspunzând a zis unuia dintre dâșii: Prietine, nu-ți fac ție strâmbătate. Au nu cu un dinar te-ai tocmnit cu mine? Ia-ți al tău și te du; că voi și acestuia de pe urmă, să-i dau ca și ție. Au nu pot eu, să fac, ce vreau cu ale mele? Oare este rău ochiul tău, pentru că eu sunt bun? Așa vor fi cei de pe urmă în-întâiu, și cei dintâiu pe urmă. Că mulți sunt chiești, iară puțini aleși.

Joi în săptămâna a IX-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XX. st. 17.

In vremea aceea suindu-se Isus în Ierusalim luat-a pe cei doi spre zece învățăcei deosebi pe cale și le-a zis lor: Iată ne suim în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhierilor și cârturarilor, și-l vor judecă pe dânsul spre moarte,

și-l vor da pe dânsul păgânilor, să-l batjocorească și să-l bată și să-l răstignească, și a treia zi va învia. Atuncia s'a apropiat câtră dânsul mama fiilor lui Zevedeu cu fii săi închinându-se și cerând oare ce dela dânsul. Iară el i-a zis ei: Ce vreți? Zis-a lui: Zi, ca să șază acești doi fii ai miei unul de-a dreapta ta și unul de-a stânga întru împărăția ta. Iară Isus răspunzând a zis: Nu știți, ce cereți. Puteți, să beți păharul, care-l voi bea eu, și să vă botezați cu botezul, cu carele eu mă voi boteza? Zis-au lui: Putem. Și le-a zis lor: Păharul meu cu adevărat îl veți bea și cu botezul, cu carele eu mă botez, vă veți boteza; iară a ședeà de-a dreapta mea și de-a stânga mea nu este al meu a da, ci celor ce este gătit dela Tatăl meu. Și auzind cei zece s'au supărat pe cei doi frați. Iară Isus chiemându-i pe ei a zis: Știți, că domnii neamurilor le domnesc pe ele, și cei mai mari le stăpânesc pe ele. Iară întru voi nu va fi așa; că ori carele va vrea, să fie între voi mare, să fie voauă slugă; și cel ce va vrea, să fie întru voi întâiu, să fie voauă rob. Pe cum și Fiul omului n'a venit, să i-se slujească, ci să slujească și să-și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.

Vineri în săptămâna a IX-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXI. st. 12.



In vremea aceea întrat-a Isus în biserica lui Dumnezeu și a scos pe toți, ceia ce vindeau și cum-părau în biserică, și mesele schimbătorilor de bani le-a răsturnat, și scaunele celor ce vindeau porumbi. Și le-a zis lor: Scris este: Casa mea casă de rugăciune se va chiemă. Iară voi o ați făcut peșteră de tâlhari. Și s'au apropiat la dânsul orbi și schiopi în biserică, și i-a vindecat pe dânșii. Și lăsându-i pe ei a ieșit afară de cetate în Vitania și a petrecut acolo. Iară dimineață întorcându-se în cetate a flămânzit. Și văzând un smochin lângă cale a venit la el și nimica nu a aflat într'însul fără numai frunzele; și i-a zis lui: Nici odată din tine rod să nu se mai facă în veci! Și îndată s'a uscat smochinul. Și văzând învățăceii s'au mirat zicând: Cum îndatăși s'a uscat smochinul?

Sâmbătă în săptămâna a IX-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XV. st. 32.



In vremea aceea chiemând Isus pe învățăceii săi le-a zis lor: Milă-mi este de popor, că iată trei zile sunt, de când petrec cu mine, și n'au ce mânca; și nu

voiu, să-i sloboz pe dânșii flămânzi, ca nu cumva să slăbească pe cale. Și i-au zis învățăceii lui: De unde vom avea în pustie atâtea pâni, ca să săturăm atâta popor? Și le-a zis lor Isus: Câte pâni aveți? Iară ei au zis: Șapte, și puțini peștișori. Și a poruncit poporului, să se așeze pe pământ. Și luând cele șapte pâni și peștii, mulțămind a frânt și a dat învățăcelilor săi, iară învățăceii poporului. Și au mâncat toți și s'au săturat; și au luat rămașițele sfărmiturilor șapte coșuri pline. Iară cei ce mâncase, erau patru mii de bărbați, afară de muieri și de prunci. Și slobozind poporul a intrat în corabie și a mers în hotarele Magdalului.

umblând pe mare. Și văzându-l pe dânșul învățăceii umblând pe mare, s'au turburat zicând: Că nălucă este! și de frică au strigat. Iară Isus îndată le-a grăit lor zicând: Cutezați! Eu sunt; nu vă temeți! Iară răspunzând Petru i-a zis lui: Domne, de ești tu, poruncește-mi, să viu la tine pe apă. Iară el a zis: Vino! Și ieșind Petru din luntre umblă pe apă, ca să meargă la Isus. Iară văzând vântul cel tare, s'a temut; și începând a se afundă a strigat zicând: Doamne, mântuește-mă! Și îndată întinzând Isus mâna l-a apucat pe dânșul și i-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și intrând în corabie, a stăut vântul. Iară ceia ce erau în corabie, venind i-s'au închinat lui zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești. Și trecând au venit în pământul Genisaretului.

Dumineca a IX-a după Rusalii.

La Mânecat.

Evangelia a IX-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XIV. st. 22.

In vremea aceea silit-a Isus pe învățăceii săi, să între în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până când va slobozi poporul. Și slobozind poporul s'a suit în munte singur, să se roage. Și făcându-se sară, eră singur acolo. Iară corabia eră în mijlocul mării învăluindu-se de valuri; că eră împotrivnic vântul. Iară într-o patra straje de noapte a mers la dânșii Isus

Luni în săptămâna a X-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXI. st. 18.

In vremea aceea întorcându-se Isus în cetate a flămânzit. Și văzând un smochin lângă cale, a venit la el, și nimica nu a aflat într'însul fără numai frunzele; și i-a zis lui: Nici odată din tine rod să nu se mai facă în veci! Și îndată s'a uscat smochinul. Și văzând învățăceii s'au mirat zicând: Cum îndatăși s'a uscat smochinul?

Iară Isus răspunzând le-a zis lor: Amin, zic voauă: De veți aveà credință și nu vă veți îndoii, nu numai ce s'a făcut smochinului, veți face, ci și muntelui acestuia de veți zice: Ridică-te și te aruncă în mare! va fi. Și toate, ori câte veți cere într-o rugăciune crezând, veți primi.

Marți în săptămâna a X-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXI. st. 23.

In vremea aceea venind Isus în biserică și învățând, au mers la dânsul arhieriei și bătrânii poporului zicând: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat ție puterea aceasta? Iară Isus răspunzând le-a zis lor: Voiu, să vă întreb și eu pe voi un cuvânt, carele de mi-l veți spune, și eu vă voiu spune voauă, cu ce putere fac acestea. Botezul lui Ioan de unde eră? Din cer au dela oameni? Iară ei cugetau într-o sine zicând: De vom zice: Din cer! ne va zice noauă: Pentru ce dară nu i-ați crezut lui? Iară de vom zice: Dela oameni! ne temem de popor; că toți îl țin pe Ioan ca pe un profet. Și răspunzând lui Isus au zis: Nu știm. Zis-a lor și el: Nici eu nu vă voiu spune voauă, cu ce putere fac acestea.

Miercuri în săptămâna a X-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXI. st. 28.

Zis-a Domnul asămănarea aceasta: Un om aveà doi ficii, și mergând la cel dintâiu a zis: Fiule, mergi, de lucră în viea mea. Iară el răspunzând a zis: Nu voiu. Iară după aceea părându-i rău a mers. Și mergând la celalalt a zis asemenea. Iară el răspunzând a zis: Eu, doamne, voiu merge. Și n'a mers. Care dintr'acei doi a făcut voea tatălui său? Zis-au lui: Cel dintâiu. Zis-a lor Isus: Amin, zic voauă, că vameșii și curvele vă întrec pe voi într-o împărăția lui Dumnezeu. Că a venit la voi Ioan într-o calea dreptății, și nu i-ați crezut lui, iară vameșii și curvele i-au crezut lui; iară voi văzând, nu v'a părut rău după aceea, ca să-i credeți lui.

Joi în săptămâna a X-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXI. st. 43.

Zis-a Domnul cătră Iudeii, cari venise la dânsul: Zic voauă, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu și se va da neamului, care va face roadele ei. Și cel ce va cădeà pe piatra aceasta, se va strică; iară pe carele va cădeà, îl va sfărâma. Și auzind arhieriei și Fariseii asămănările lui au înțeles, că de ei grăește.

Și căutând, să-l prinză pe dânsul, s'au temut de popor, pentru că-l aveau pe dânsul ca pe un profet.

Vineri în săptămâna a X-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXII. st. 23.

In vremea aceea venit-au la Isus Saduceii, cari ziceau, că nu este înviere, și l-au întrebat pe dânsul zicând: Învățătorule, Moisi a zis: De va muri oarecine neavând ficii, să ia fraatele lui pe muiera lui și să ridice sămânță fratelui său. Dară erau la noi șapte frați; și cel dintâiu însurându-se a murit și neavând sămânță a lăsat pe muiera sa fratelui său. Asemenea și al doilea și al treilea, până la al șeptelea. Iară mai pe urmă de toți a murit și muiera. Dară la înviere a căruia dintru acei șapte va fi muiera? Că toți au ținut-o pe dânsa. Iară Isus răspunzând le-a zis lor: Rătăciți neștiind scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Că la înviere nici nu se vor însură, nici nu se vor mărită, ci ca îngerii lui Dumnezeu în cer vor fi. Iară de învierea morților au nu ați cetit, ce s'a zis voauă dela Dumnezeu, carele a grăit: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob? Nu este Dumnezeu Dumnezeul morților, ci al viilor. Și auzind poporul s'a mirat de învățătura lui.

Sâmbătă în săptămâna a X-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XVII. st. 24.

In vremea aceea au venit, cei ce luau dajde, la Petru și au zis: Învățătorul vostru nu dă dajde? Zis-a: Așa. Și dacă a intrat în casă, mai înainte l-a întrebat Isus zicând: Ce ți-se pare, Simone? Împărații pământului dela cari iau dăjdi sau bir? Dela fiii săi sau dela cei străini? Zis-a Petru: Dela cei străini. Zis-a Isus lui: Așa dară slobozi sunt fiii. Ci ca să nu-i smintim pe ei, ducându-te la mare aruncă undița, și peștele, care-l vei prinde întâiu, ia-l, și deschizând gura lui vei afla un statir; acela luându-l dă-l lor pentru mine și pentru tine. Întru acea oară s'au apropiat învățăceii la Isus zicând: Cine dară este mai mare întru împărăția cerurilor? Și chiemând Isus un prunc l-a pus în mijlocul lor și a zis: Adevăr, zic voauă: De nu vă veți întoarce, și să fiți ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor. Deci ori cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare întru împărăția cerurilor.

Dumineca a X-a după Rusalii.

La Măneacă.

Evangelia a X-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XVII. st. 14.

In vremea aceea s'a apropiat la Isus un om îngenunchiând înaintea lui și zicând: Doamne, fie-ți milă de fiul meu, că lunatic este și rău pătimește; că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă. Și l-am adus pe dânsul la învățăceii tăi, și n'au putut, să-l vindece. Iară Isus răspunzând a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbdă pe voi? Aduceți-l aici la mine. Și l-a certat pe el Isus, și a ieșit dintr'însul dracul; și s'a vindecat pruncul dintru acea oară. Atunci apropiându-se învățăceii către Isus deosebi au zis: Pentru ce noi n'am putut, să-l scoatem pe el? Iară Isus a zis lor: Pentru necredința voastră; că Amin, grăesc voauă, că de veți avea credință ca grăunțul de muștar, veți zice muntelui acestuia: Treci de aici acolo! și va trece, și nimica nu va fi voauă cu neputință. Că acest fel nu iasă, fără numai cu rugăciune și cu ajun. Și petrecând ei în Galilea, le-a zis lor Isus: Va să se dea Fiul omului în mâinile oamenilor. Și-l vor omorî pe el, și a treia zi va învia.

Luni în săptămâna a XI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIII. st. 13.



Zis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Vai voauă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, nici pe cei ce intră, nu-i lăsați, să între. Vai voauă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că mâncați casele văduvelor făcând rugăciuni lungi întru fățarnicie: pentru aceasta veți lua mai multă osândă. Vai voauă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că încunjurați marea și uscatul, să faceți un proselit; și dacă se face, îl faceți pe dânsul fiu al geenei mai îndoit decât pe voi. Vai voauă, povățuitori orbi, cari ziceți: Că ori cine va jură pe biserică, nimica nu este; iară cine va jură pe aurul bisericii, dator este. Nebunilor și orbilor! Că ce este mai mare, aurul au biserica, carea sfințește aurul? Și ori carele va jură pe altar, nimica nu este; iară carele va jură pe darul, care este de-asupra lui, dator este. Nebunilor și orbilor! Că ce este mai mare, darul au altarul, care sfințește darul? Deci cel ce jură pe altar, jură pe el și pe toate, cele ce sunt de-asupra lui. Și cel ce jură pe biserică, jură pe ea și pe cel ce locuște într'însa. Și cel ce jură pe cer, jură pe scaunul lui Dumnezeu și pe cel ce șede pe el.

Marți în săptămâna a XI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIII. st. 23.



Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Vai voauă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că zeciuiți izma și mărarul și chiminul, și ați lăsat cele mai grele ale legii, judecata și milostenia și credința; acestea se cădeă, să le faceți, și acelea să nu le lăsați. Povățuitori orbi, cari străcurați țințarul și înghițiți cămila. Vai voauă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că curățiți paharul și blidul din afară; iară din lăuntru sunt pline de jefuiri și de nedreptăți. Farisee oarbe, curățește întâiu partea din lăuntru a paharului și a blidului, ca să fie și cea din afară curată. Vai voauă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că vă asămănați mormintelor celor spoite, cari din afară se arată frumoase, iară din lăuntru sunt pline de oase de ale morților și de toată necurăția. Așa și voi din afară va arătați oamenilor drepti, iară în lăuntru sunteți plini de fățarie și fărădelege.

Miercuri în săptămâna a XI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIII. st. 29.



Iis-a Domnul către Iudeii, cari venise la dânsul: Vai voauă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că zidiți mormintele profeților și

înfrumsețați monumentele drepților, și ziceți: De am fi fost în zilele părinților nostri, nu am fi fost părtașii lor în sângele profeților. Drept aceea mărturisiiți înși-vă de voi, că sunteți fiii aceloră, ce au omorât pe profeți. Și voi pliniți măsura părinților vostri. Șerpi, pui de năpârcă, cum veți scăpa de judecata geenei? Pentru aceasta iată eu trimit la voi profeți și înțelepți și cărturari, și dintr'înșii veți omorî și veți răstigni și dintr'înșii veți bate în adunările voastre și veți alungă din cetate în cetate. Ca să vie asupra voastră tot sângele drept, carele s'a vărsat pe pământ, dela sângele lui Avel celui drept până la sângele Zahariei fiul Varahiei, pe carele l-ați omorât între biserică și între altar. Amin, zic voauă, că vor veni toate acestea asupra neamului acestuia. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe profeți și ucizi cu pietri pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut, să adun fiii tăi, în ce chip adună găina puii săi sub aripi, și tu n'ai vrut! Iată se va lăsa voauă casa voastră pustie. Că zic voauă, că nu mă veți mai vedeă de acum, până când veți zice: Bine e cuvântat, cela ce vine întru numele Domnului.

Joi în săptămâna a XI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIV. st. 13.

Is-a Domnul învățăcelor săi: Cea ce va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui. Și se va vesti această Evanghelie a împărăției în toată lumea întru mărturie tuturor neamurilor; și atunci va veni sfârșitul. Deci când veți vedea uriciunea pustiirii, carea s'a zis prin Daniil profetul, stând în locul cel sfânt, — cel ce cetește, să înțeleagă, — atunci cei ce sunt în Iudea, să fugă la munți; carele va fi în pod, să nu se pogoară, să ia ceva din casa sa; și carele va fi în câmp, să nu se întoarcă, să-și ia hainele sale. Iară vai celor ce vor avea în pânțece și celor ce vor aplecă în zilele acelea. Ci vă rugați, ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta. Că va fi atunci nevoie mare, cum n'a fost din începutul lumii până acum, nici va fi. Și de nu s'ar scurtă zilele acelea, nu s'ar mântui tot trupul; iară pentru cei aleși se vor scurtă zilele acelea. Atunci de va zice voauă cineva: Iată aicia este Hristos, sau acolo! să nu credeți. Că se vor scula Hristoși mincinoși și profeți mincinoși și vor da semne mari și minuni, ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși. Iată mai înainte am spus voauă. Deci de vor zice voauă: Iată în pustie este! să nu ieșiți: Iată în camere! să nu credeți. Că pe cum iasă fulgerul dela răsărit și se arată

până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului. Că ori unde va fi stârvul, acolo se vor adună vulturii.

Vineri în săptămâna a XI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIV. st. 27.

Is-a Domnul învățăcelor săi: Pe cum iasă fulgerul dela răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului. Că ori unde va fi stârvul, acolo se vor adună vulturii. Iară îndată după năcazul zilelor aceloră soarele se va întuneca, și luna nu va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti. Și atunci se va arăta semnul Fiului omului în cer; și atunci vor plânge toate sămânțele pământului, și vor vedea pe Fiul omului venind pe nuorii cerului cu putere și cu mărire multă. Și va trimite pe îngerii săi cu glas mare de trîmbiță; și vor adună pe aleșii lui dela patru vânturi, dela marginile cerurilor până la marginile lor. Iară dela smochin vă învățați asemănarea: când sunt mlădițele lui tinere, și înfrunzește, știți, că aproape e secerișul. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți, că aproape este lângă uși. Deci priveghiați, că nu știți, în care oară va veni Domnul vostru. Iară aceasta să o știți, că de ar ști stăpânul casei, la care oară va veni furul, ar priveghia și nu ar lăsa, să-i sape

casa lui. Pentru aceea și voi fiți gata, că în oara, în care nu gândiți, va veni Fiul omului. Deci cine este slugă credincioasă și înțeleaptă, pe carele l-a pus domnul lui preste slugile casei sale, ca să le dea lor hrana la vreme? Fericită e sluga aceea, pe carele venind domnul lui îl va afla făcând așa. Amin, zic voauă, că preste toată avuția sa pune-l va pe dânsul. Iară de va zice acea slugă rea întru inima sa: Zăbovește domnul meu a veni! și va începe a bate pe soțiile sale și a mânca și a bea cu bețivii, veni-va domnul slugii aceleia în ziua, în carea nu așteaptă, și în oara, în carea nu știe, și-l va despica pe dânsul în două și partea lui cu fățarnicii o va pune; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

trup? Drept aceea mai mult nu sunt doi, ci un trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă. Zis-au lui: Pentru ce dară Moisi a poruncit a da carte de slobozenie și a o lăsa pe ea? Zis-a lor: Că Moisi după învârtoșarea inimii voastre v'a poruncit voauă, să lăsați muierile voastre; iară din început n'a fost așa. Iară zic voauă, că ori cine va lăsa muierea sa, fără numai pentru curvie, și va lua alta, preacurvește; și cea ce ia pe cea lăsată, preacurvește. Zis-au lui învățăceii lui: Dacă este așa pricina omului cu muierea, nu folosește a se însură. Iară el a zis lor: Nu toți cuprind cuvântul acesta, ci căroră le este dat. Că sunt fameni, cari din pântecele mamei lor s'au născut așa; și sunt fameni, cari s'au scopit de oameni; și sunt fameni, cari s'au scopit pe sine înșiși pentru împărăția cerurilor. Cea ce poate cuprinde, să cuprinză.

Sâmbătă în săptămâna a XI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XIX. st. 3.

In vremea aceea apropiatu-s'au către Isus Fariseii ispitindu-l pe dânsul și zicând lui: Cade-se omului a lăsa muierea sa pentru fiește ce vină? Iară el răspunzând le-a zis lor: Au n'ați cetit, că cea ce a făcut din început, bărbat și muieră i-a făcut pe dânșii, și a zis: Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa și se va lipi de muieră sa, și vor fi amândoi un

Dumineca a XI-a după Rusalii.

La Mănecat.

Evangelia a XI-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XVIII. st. 23.



Iis-a Domnul asămănarea aceasta: Asămănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat, carele a vrut, să ia sama cu slugile sale. Și începând el a lua samă, i-au adus lui un dătorăș cu zece mii de talanți.

Și neavând el, să-i dea, a poruncit domnul lui, să-l vânză pe dânsul și pe muiera lui și pe prunci și toate, câte aveà, și să plătească. Deci căzând sluga se închină lui zicând: Doamne, mai așteaptă-mă, și toate ți-le voi plăti. Și milostivindu-se domnul slugii aceleia l-a deslegat pe dânsul și i-a iertat lui datoria. Iară ieșind sluga aceea a aflat pe unul din soțiile sale, carele-i erà lui dator cu o sută de dinari; și prinzându-l pe dânsul îl sugrumă zicând: Plătește-mi, ce-mi ești dator. Deci căzând soțul lui la picioarele lui îl rugă pe dânsul zicând: Mai așteaptă-mă, și toate ți-le voi plăti ție. Iară el nu a vrut, ci ducându-se l-a băgat în temniță, până va plăti datoria. Iară văzând soțiile lui, cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte; și mergând au spus domnului său toate, cele ce se făcuse. Atuncia chie-mându-l pe dânsul domnul lui i-a zis lui: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-o am iertat ție, pentru că m'ai rugat. Au nu ți-se cădeà și ție, să-ți fie milă de soțul tău, cum și mie mi-a fost milă de tine? Și mâniându-se domnul lui l-a dat pe dânsul muncitorilor, până-i va plăti lui toată datoria. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face voauă, de nu veți iertà fiește carele fratelui său din inimile voastre greșele lor.

Luni în săptămâna a XII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. I. st. 9.

In zilele acelea venit-a Isus din Nazaretul Galileei și s'a botezat dela Ioan în Iordan. Și îndată ieșind din apă văzut-a cerurile deschise, și Spiritul ca un porumb pogorîndu-se spre dânsul. Și glas s'a făcut din cer: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit. Și îndată l-a scos pe dânsul Spiritul în pustie. Și a fost acolo în pustie patru zeci de zile ispitindu-se de satana; și erà cu fierăle, și îngerii îi slujau lui. Iară după ce au prins pe Ioan, venit-a Isus în Galilea vestind Evangelia împărăției lui Dumnezeu și zicând: Că s'a plinit vremea, și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu: pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.

Marți în săptămâna a XII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. I. st. 16.

In vremea aceea umblând Isus pe lângă marea Galileei văzut-a pe Simon și pe Andreiu fratele lui aruncând mreaja în mare, că erau pescari. Și le-a zis lor Isus: Veniți după mine, și vă voi face pe voi, să fiți vânatori de oameni. Și ei îndată lăsând mreajile sale au mers după dânsul.

Și trecând de acolo puținel văzut-a pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui dirigându-și și ei mreșile în corabie. Și îndată i-a chemat pe dânșii; și ei lăsând pe tatăl său Zevedeu în corabie împreună cu năimiții, s'au dus după el. Și au intrat în Capernaum; și îndată sâmbăta intrând în sinagogă învăța. Și se mirau de învățătura lui; că-i învăța pe ei ca cela ce are putere, iară nu ca cărturarii.

Miercuri în săptămâna a XII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. I. st. 23.

In vremea aceea era în sinagoga Iudeilor un om cu spirit necurat și a strigat zicând: O, ce este noauă și ție, Isuse Nazarineanule? Ai venit, să ne pierzi pe noi? Te știi pe tine, cine ești, Sfântul lui Dumnezeu. Iară Isus l-a certat pe el zicând: Amuțește și ieși dintru dânsul. Și l-a scuturat pe el spiritul cel necurat și strigând cu glas mare a ieșit dintr'însul. Și s'au spăimântat toți, cât se întrebau între sine zicând: Ce este aceasta? Ce învățătură noauă este aceasta, că după putere poruncește și spiritelor celor necurate, și-l ascultă pe dânsul? Și îndată a ieșit vestea lui în toată laturea Galileei.

Ioi în săptămâna a XII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. I. st. 29.

In vremea aceea venit-a Isus în casa lui Simon și a lui Andrei cu Iacob și cu Ioan. Iară soacra lui Simon zăcea prinsă de friguri; și îndată i-au spus de dânsa. Și mergând o a ridicat pe dânsa apucându-o de mână; și o au lăsat pe dânsa frigurile îndată, și le slujă lor. Iară făcându-se sară, când apunea soarele, aduceau la dânsul pe toți bolnavii și îndrăciții, și întreagă cetatea era adunată la ușe. Și a vindecat pe mulți, cari pătimiau de multe feluri de boale; și mulți draci a scos și nu lăsa pe draci, să grăească, că-l știau pe el, că este Hristos. Și a doaua zi foarte de noapte sculându-se a ieșit; și s'a dus în loc pustiu și acolo se ruga.

Vineri în săptămâna a XII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. II. st. 18.

In vremea aceea erau învățăceii lui Ioan și ai Fariseilor ajunând; și au venit și i-au zis lui Isus: Pentru ce învățăceii lui Ioan și ai Fariseilor ajună, iară învățăceii tăi nu ajună? Și le-a zis lor Isus: Au doară pot fii nunții, să ajune, până când este mirele cu dânșii? Câtă vreme este mirele cu dânșii, nu pot să ajune. Vor veni înse zile,

când se va lua dela dânșii mirele, și atunci vor ajună întru acelea zile. Și nime nu coasă petec de pânză noauă la vesmânt vechiu; iară de nu, lua-și va sfârșitul său cel nou dela cel vechiu, și mai mare gaură va fi. Și nime nu bagă vin nou în foi vechi; iară de nu, sparge vinul cel nou foi, și vinul se varsă, și foi pier; ci vin nou în foi noi se cade, să se bage.

Sâmbătă în săptămâna a XII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XX. st. 29.

In vremea aceea ieșind Isus din Iericon, a mers după dânșul popor mult. Și iată doi orbi, cari sedeau lângă cale, auzind, că Isus trece, au strigat zicând: Miluește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David. Iară poporul i-a certat pe dânșii, ca să tacă; iară ei mai tare strigau zicând: Miluește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David. Și oprindu-se Isus i-a chemat pe dânșii și a zis: Ce vreți, să vă fac voauă? Zis-au lui: Doamne, să se deschiză ochii nostri. Iară lui Isus făcându-i-se milă, s'a atins de ochii lor. Și îndată au văzut ochii lor, și au mers după dânșul.

Dumineca a XII-a după Rusalii.

La Mânecat.

Evangelia I-ă a Invierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XIX. st. 16.

In vremea aceea apropiatu-s'a către Isus un tinăr oarecare îngenunchiând înaintea lui și zicând: Învățătorule bune, ce bine voi face, ca să am viața de veci? Iară el i-a zis lui: Ce-mi zici bun? Nime nu este bun, fără numai unul Dumnezeu. Iară de vei, să întri în viață, păzește poruncile. Zis-a lui: Cari? Iară Isus a zis: Să nu ucizi; să nu preacurvești; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; cinstește pe tatăl tău și pe mamă-ta; și să iubești pe deaproapele tău ca pe tine însu-ți. Zis-a lui tinărul: Toate acestea le-am păzit din tinerețele mele; ce-mi mai lipsește încă? Zis-a Isus lui: De vei, să fii desăvârșit, mergi, de vinde averea ta și o dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și vino după mine. Iară tinărul auzind cuvântul s'a dus întristat; că avea avuție multă. Iară Isus a zis învățăcelilor săi: Adevăr, zic voauă, că bogatul anevoe va intra întru împărăția cerurilor. Și iarăși vă zic voauă, că mai ușor trece cămila prin urechea acului, decât bogatul să intre întru împărăția lui Dumnezeu. Iară învățăceii lui auzind se mirau foarte zicând: Cine dară se va putea mântui? Iară Isus

căutând le-a zis lor: La oameni aceasta este cu neputință; iară la Dumnezeu toate sunt cu putință.

Luni în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. III. st. 6.

In vremea aceea făcut-au sfat Fariseii cu Irodianii asupra lui Isus, cum l-ar pierde pe dânsul. Iară Isus s'a dus cu învățăceii săi cătră mare; și după dânsul a mers popor mult din Galilea și din Iudea și din Ierusalim și din Idumea și din ceea parte de Iordan; și mulțime multă din Tir și Sidon auzind, câte făcea, a venit la dânsul. Și a zis învățăcelilor săi, să-i fie la îndemână o corabie, ca să nu-l supere pe dânsul. Că vindecă pe mulți, cât îl împresurau pe dânsul, ca să se atingă de el, câți aveau boale. Și spiritele cele necurate, când îl vedeau pe el, cădeau înaintea lui și strigau zicând: Că tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și mult le certă pe ele, ca să nu-l vădească pe dânsul.

Marți în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. III. st. 13.

In vremea aceea suitu-s'a Isus în munte și a chie-mat, pe cari a vrut el însu-și; și au venit la el. Și a făcut pe doi spre zece, să fie cu dânsul, și să-i trimită pe dânsii, să predice, și să aibă putere de a vindecă boalele și de a scoate dracii. Și lui Simon i-a pus numele Petru; și pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui Iacob, și le-a pus lor numele Voanerges, adecă fii tunetului; și pe Andrei și pe Filip și pe Vartolomei și pe Mateiu și pe Toma și pe Iacob al lui Alfeiu și pe Taddeu și pe Simon Cananitul și pe Iuda Iscariotul, carele l-a și vândut pe dânsul. Și au venit în casă; și iară s'a adunat popor, cât nu puteau ei nici să mânânce pâne. Și auzind, cei ce erau la dânsul, au ieșit, să-l prinză pe el; că ziceau: Că nu-și este în fire.

Miercuri în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. III. st. 20.

In vremea aceea venit-a Isus în casă; și iară s'a adunat popor, cât nu puteau ei nici să mânânce pâne. Și auzind cei ce erau la dânsul, au ieșit, să-l prinză pe el; că ziceau:

Că nu-și este în fire. Iară cărturarii, cei ce se pogorîse din Ierusalim, ziceau: Că are Veelzevul și cu domnul dracilor scoate pe draci. Și chiemându-i pe dânșii le grăia lor în asămănări: Cum poate satana pe satana să scoată? Și de se va desbină o împărăție întru sine, nu poate sta împărăția aceea; și de se va desbină o casă întru sine, nu poate sta casa aceea; și dacă satana s'a răsculat însu-și asupra sa și s'a desbinat, nu poate sta, ci are sfârșit. Nime nu poate răpi lucrurile celui tare intrând în casa lui, de nu va lega întâiu pe cel tare, și atunci va jefui casa lui.

Joi în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. III. st. 28.

Iis-a Domnul: Amin, zic voauă, că toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor, și hulele, ori câte vor huli; iară cine va huli asupra Spiritului sfânt, nu are iertare în veci, ci este vinovat județului de veci. Pentru că ziceau: Spirit necurat are. Deci au venit frații și mama lui și stând afară au trimis la dânsul chiemându-l pe dânsul. Și ședeau popor împrejurul lui; zisu-i au deci lui: Iată mamă-ta și frații tăi afară te caută pe tine. Și le-a răspuns lor zicând: Cine este mama mea și frații miei? Și căutând la cei ce ședeau împrejurul lui, a zis: Iată mamă-

mea și frații miei. Că ori cine va face voea lui Dumnezeu, acela fratele meu și sora mea și mama mea este.

Vineri în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. IV. st. 1.

In vremea aceea început-a Isus a învăța lângă mare; și s'a adunat la dânsul popor mult, cât el intrând în corabie a șezut pe mare; iară întreg poporul sta pe uscat lângă mare. Și-i învăța pe dânșii în asămănări și le grăia lor întru învățătura sa: Ascultați: Iată a ieșit sămănătorul, să samene. Și a fost, când sămăna, una a căzut lângă cale, și au venit pasărilor cerului și o au mâncat. Iară alta a căzut pe loc pietros, unde nu avea pământ mult; și îndată a răsărit, pentru că nu avea pământ adânc. Deci răsărind soarele, s'a veșteзит, și pentru că nu avea rădăcină, s'a uscat. Și alta a căzut în mărăcini, și s'au înălțat mărăcinii și o au înecat, și nu a dat rod. Și alta a căzut în pământul cel bun și da rod înălțându-se și crescând; și a adus una trei zeci, și alta șese zeci, și alta o sută. Și grăia lor: Cei ce are urechi de auzit, să auză.

Sâmbătă în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXII. st. 15.

In vremea aceea sfat au făcut Fariseii asupra lui Isus, ca să-l prinză pe dânsul în cuvinte. Și au trimis la el pe învățăceii săi cu Irodianii zicând: Învățătorule, știm, că ești drept și calea lui Dumnezeu întru dreptate înveți și nu bagi samă de nime; că nu cauți la fața oamenilor. Deci spune-ne noauă, ce ți-se pare, cade-se a da dare împăratului au ba? Iară Isus cunoscând viclenia lor a zis: Ce mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-mi banul cel de dare. Iară ei i-au adus lui un dinar. Și le-a zis lor: Al cui este chipul acesta și scriptura de pe el? Zis-au lui: Al împăratului. Atuncia le-a zis lor: Dați dară ale împăratului împăratului și ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu. Și auzind s'au mirat; și lăsându-l pe el s'au dus.

Dumineca a XIII-a după Rusalii.

La Mânecaf.

Evangelia a II-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XXI. st. 33.

Zis-a Domnul asămănarea aceasta: Eră un om stăpân de casă, carele a sădit vie și cu gard o a îngrădit și a săpat într'însa teasc și a zidit turn și o a dat lucră-

torilor și s'a dus departe. Iară când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis slugile sale la lucrători, să ia roadele ei. Și lucrătorii prinzând pe slugile lui pe unul l-au bătut, iară pe altul l-au omorât, iară pe altul cu pietri l-au ucis. Iară a trimis alte slugi mai multe decât cele dintâiu; și le-au făcut lor asemenea. Iară mai pe urmă a trimis la dânsii pe fiul său zicând: Se vor rușina de fiul meu. Iară lucrătorii văzând pe fiul au zis întru sine: Acesta este moșteanul, veniți, să-l omorîm pe dânsul și să luăm moștenirea lui. Și prinzându-l pe dânsul l-au scos afară din vie și l-au omorât. Deci când va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor acelora? Zis-au lui: Pe cei răi rău îi va pierde; și viea o va da altor lucrători, cari îi vor da lui rodurile în vremile sale. Zis-a lor Isus: Au nici odată nu ați cetit în Scripturi: Piatra, carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii nostri?

Luni în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. IV. st. 10.

In vremea aceea apropiatu-s'au învățăceii către Isus deosebi și l-au întrebat pe dânsul împreună cu cei doi spre zece de asămănarea sămânței.

Și le-a zis lor: Voauă vă este dat a ști taina împărăției lui Dumnezeu; iară celor din afară le sunt toate în asămănări; ca privind să privească și să nu vază, și auzind să auză și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă, și să li-se ierte lor păcatele. Și le-a zis lor: Nu știți asămănarea aceasta, și cum veți înțelege toate asămănările? Sămănătorul samănă cuvântul. Iară aceștia sunt cei de lângă cale, unde se samănă cuvântul, și când aud, îndată vine satana și ia cuvântul, care este sămănat în inimile lor. Și aceștia sunt asemenea cei sămănați pe loc pietros, cari când aud cuvântul, îndată-l primesc cu bucurie; și nu au rădăcină întru sine, ci sunt până la o vreme; apoi fiind năcaz ori asuprire pentru cuvânt, îndată se smintesc. Și alții sunt cei sămănați în mărăcini; aceștia sunt, cari aud cuvântul, și grijile lumii acesteia și înșelăciunea bogăției și poftele celor alalte intrând îneacă cuvântul, și se face fără de rod. Și aceștia sunt cei sămănați în pământul cel bun, cari aud cuvântul și-l primesc; și rodesc, unul trei zeci, și altul șese zeci, și altul o sută. Și le zicea lor: Au doară se aduce făclia, ca să se pună sub acoperemânt sau sub pat? Au nu să se pună în luminar? Că nu este ceva tănuit, ce să nu se arete; nici nu s'a făcut lucru ascuns, ci ca să iese la ivială. De are cineva urechi de auzit, să auză.

Marți în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

Dela Mareu. C. VI. st. 24.



Is-a Domnul învățăcelilor săi: Păziți, ce auziți: cu ce măsură măsurați, vi-se va măsură voauă, și vi-se va adauge voauă, celor ce auziți. Că celui ce are, i-se va da lui; și celui ce nu are, și ce are, se va lua dela dânsul. Și zicea: Așa este împărăția lui Dumnezeu, în ce chip este, dacă aruncă omul sămânța în pământ, și doarme și se scoală noaptea și ziua; și sămânța răsare și crește, pe cum nu știe el. Că pământul de sine rodește, mai întâiu iarbă, după aceea spic, apoi grâu deplin în spic. Iară când se coace rodul, îndată seceră, că a sosit secerișul. Și zicea: Cui vom asămăna împărăția lui Dumnezeu? Au cu ce asămănare o vom asămăna? Ca grăunțul de muștar, care când se samănă în pământ, este mai mic decât toate sămânțele cele din pământ; și dacă se samănă, crește și se face mai mare decât toate legumile și face ramuri mari, cât pot locui sub umbra lui pasările cerului. Și cu multe asămănări de acestea le grăia lor cuvântul, pe cum puteau auzi. Iară fără de asămănări nu le grăia lor; iară învățăcelilor săi deosebi le spuneă toate.

Miercuri în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VI. st. 35.

Iis-a Domnul învățăceilor săi: Să trecem de ceea parte. Și slobozind poporul, l-au luat pe dânsul cu sine așa, pe cum eră în corabie; și erau și alte corăbii cu dânsul. Și s'a făcut vifor mare de vânt; iară valurile se vărsau în corabie, cât eră, să se afunde. Și el eră la cârmă durmind pe căpătâiu; și l-au deșteptat pe dânsul și i-au zis lui: Învățătorule, dară nu socotești, că pierim? Și sculându-se a certat vântul și a zis mării: Taci, contenește-te. Și a încetat vântul, și s'a făcut liniște mare. Și le-a zis lor: Ce sunteți așa înfricoșați? Cum nu aveți credință? Și s'au înfricoșat cu frică mare, și ziceau unul cătră altul: Cine este acesta, că și vântul și marea ascultă de dânsul?

Joi în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. V. st. 1.

In vremea aceea venit-a Isus de ceea parte de mare în laturea Gadarrenilor. Și ieșind el din corabie, îndată l-a întimpinat pe dânsul un om din morminte cu spirit necurat, carele aveà locuință în morminte, și nu puteà nime, să-l lege nici

cu lanțuri de fier, pentru că de multe ori fiind el legat cu obezi și cu lanțuri de fier, se rumpeau dela dânsul lanțurile, și obezile se sfărmau; și nime nu puteà, să-l domolească pe dânsul. Și tot de una noaptea și ziua strigà prin munți și prin morminte și se bătea cu pietri. Iară văzând pe Isus de departe, a alergat și i-s'a închinat lui; și strigând cu glas mare a zis: Ce e mie și ție, Isuse Fiul lui Dumnezeu celui de sus? Juru-te pe tine pe Dumnezeu, nu mă munci pe mine. Că-i ziceà lui: Ieși, spirit necurat, din om. Și l-a întrebat pe el: Care-ți este numele? Și a răspuns zicând: Legion îmi este numele, că suntem mulți. Și l-au rugat pe dânsul mult, să nu-i trimiță pe ei afară din ținut. Eră înse acolo lângă munte o turmă mare de porci, de pășteà. Și-l rugau pe dânsul toți dracii zicând: Trimite-ne pe noi în porci, să intrăm într'înșii. Și i-a lăsat pe ei Isus îndată, și ieșind spiritele cele necurate au intrat în porci; și s'a pornit turma de pe țărmure în mare, și erau ca la două mii, și s'au înecat în mare. Iară ceia ce pășteau porcii, au fugit și au spus în cetate și în sate. Și au ieșit, să vază, ceea ce s'a făcut. Și au venit la Isus și au văzut pe îndrăcitul șezând și îmbrăcat și întreg la minte, carele avuse legion; și s'au temut. Și cei ce au văzut, le-au spus lor, cum s'a făcut celui îndrăcit, și de porci. Și au început a-l ruga pe dânsul, ca să se ducă din hotarele lor. Și intrând el în corabie, îl ruga pe el, cela ce fuse îndrăcit,

ca să fie cu dânsul. Iară Isus nu l-a lăsat pe dânsul, ci i-a zis lui: Mergi în casa ta la ai tăi și le spune lor, câte ți-a făcut ție Domnul și te-a miluit. Și s'a dus și a început a vesti în Decapoli, câte i-a făcut Isus lui; și toți se mirau.

Vineri în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. V. st. 22.

In vremea aceea venit-a la Isus unul din mai marii sinagogei anume Iair; și văzându-l pe dânsul a căzut la picioarele lui și-l rugă pe dânsul mult zicând: Că fata mea în cele din urmă este; vino, de-ți pune pe dânsa mânilor, ca să se mântuească și să fie vie. Și a mers cu dânsul; și după el mergea popor mult. Și au venit dela mai marele sinagogei zicând: Că fata ta a murit; ce mai oste-nești pe învățătorul? Iară Isus îndată ce a auzit cuvântul, ce se zicea, a zis mai marelui sinagogei: Nu te teme, ci numai crede. Și pe nici unul nu a lăsat, să meargă după sine, fără numai pe Petru și pe Iacob și pe Ioan fratele lui Iacob. Și a mers în casa mai marelui sinagogei și a văzut învălmășala, și pe cei ce plâneau și se văietau mult. Și intrând le-a zis lor: Ce gălceviți și plângeți? Prunca nu a murit, ci doarme. Și-l rideau pe dânsul. Iară el scoțând pe toți afară a luat pe

tatăl și pe mama pruncei și pe ceia ce erau cu dânsul și a intrat, unde zăcea prunca. Și prinzând mâna pruncei i-a zis ei: Talita cumi! ce se tâlcuește: Fată, ție zic, scoală-te. Și îndată s'a sculat fecioara și umblă; că era de doi spre zece ani. Și s'au spăimântat cu spaimă mare. Și le-a poruncit lor mult, să nu știe nimenia de aceasta; și a zis, să-i dea ei, să mânânce. Și a ieșit de acolo și mers în moșia sa; și după dânsul au mers învățăceii lui.

Sâmbătă în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIII. st. 1.

In vremea aceea grăit-a Isus poporului și învățăceilor săi zicând: Pe scaunul lui Moisi au șezut cărturarii și Fariseii. Deci toate, câte vă vor zice voauă, să le păziți, păziți-le și le faceți; iară după faptele lor să nu faceți; că ei zic și nu fac. Că leagă sarcini grele și cu anevoe a le purta și le pun pe umerii oamenilor; iară ei nici cu degetul său nu vor, să le clătească. Iară toate faptele sale le fac, ca să se arete oamenilor; că-și întind advoarele și-și lărgesc marginile vestimentelor sale. Și iubesc șederea mai înainte la ospete și scaunele cele mai de sus în adunări și închinăciunile prin târguri și să se chieme de oameni: Învățătorule, învățătorule. Iară voi să

nu vă chiemați învățători; că unul este învățătorul vostru Hristos; iară voi toți frați sunteți. Și părinte să nu vă chiemați voauă pe pământ; că unul este Părintele vostru, carele este în ceruri. Nici să vă chiemați povățuitori; că unul este povățuitorul vostru Hristos. Iară carele e mai mare întru voi, să fie voauă slugă. Că cine se va înălța pe sine, smeri-se va; și cel ce se va smeri, înălța-se va.

Dumineca a XIV-a după Rusalii.

La Mănecat.

Evangelia a III-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XXII. st. 2.

Iis-a Domnul asămănarea aceasta: Asămănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat, carele a făcut nuntă fiului său; și a trimis slugile sale, să chieame pe cei chiemați la nuntă, și nu vreau, să vie. Iară a trimis pe alte slugi zicând: Ziceți celor chiemați: Iată am gătit prânzul meu, juncii miei și cele grase s'au junghiat, și toate sunt gata: veniți la nuntă. Iară ei nebăgând samă s'au dus, unul la țarina sa, altul la neguțătoria sa; iară ceilalți prinzând pe slugile lui le-au batjocorit și le-au ucis. Și auzind împăratul acela s'a mâniat; și trimițând oștile sale a pierdut pe ucigașii aceia și

cetatea lor o a ars. Atuncia a zis slugilor sale: Nunta este gata, dară chiemații nu au fost vrednici. Deci mergeți la ieșirile căilor, și pe cari veți afla, îi chiemați la nuntă. Și ieșind slugile acelea la căi au adunat pe toți, câți au aflat, și răi și buni; și s'a umplut nunta de cei ce ședeau. Iară împăratul intrând, să vază pe cei ce ședeau, văzut-a acolo pe un om neîmbrăcat în haină de nuntă; și i-a zis lui: Prietine, cum ai intrat aicia neavând haină de nuntă? Iară el a amuțit. Atuncia împăratul a zis slugilor: Legându-i mâinile și picioarele luați-l pe dânsul și-l aruncați întru întunerecul cel dinafară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Că mulți sunt chiemați, iară puțini aleși.

Luni în săptămâna a XV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. V. st. 24.

In vremea aceea mergea după Isus popor mult, și-l impresurau pe dânsul. Și o muiere fiind întru curgerea sângelui doi spre zece ani și mult suferind dela mulți medici și cheltuind toate ale sale și neflând nici un folos, ci mai vârtos mergând spre rău, auzind de Ius a venit în popor dinapoi și s'a atins de vesmântul lui. Că zicea: Măcar de mă voi atinge de vesmintele lui, mă voiu mântui.

Și îndată ș'a oprit izvorul sângelui ei; și a simțit în trupul său, că s'a vindecat de boală. Și îndată cunoscând Isus întru sine puterea, carea ieșise dintr'însul, întorcându-se către popor a zis: Cine s'a atins de vesmintele mele? Și i-au zis lui învățăceii lui: Tu vezi poporul, cum te împresoară, și zici: Cine s'a atins de mine? Și căută împrejur, să vadă pe ceea ce a făcut aceasta. Iară muierea temându-se și tremurând, știind, ce i-se făcuse ei, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus lui tot adevărul. Iară el a zis ei: Fată, credința ta te-a mântuit; mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta.

Marți în săptămâna a XV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VI. st. 1.

In vremea aceea mers-a Isus în moșia sa; și după dânsul au mers învățăceii lui. Și fiind sâmbătă a început a învăța în sinagogă; și mulți auzind se mirau și ziceau: De unde are acesta lucrurile acestea? Și ce înțelepciune este aceasta, carea-i este dată lui, că și puteri de acestea se fac de mâinile lui? Au nu este acesta teslarul, fiul Mariei, și fratele lui Iacob și al lui Iosie și al lui Iuda și al lui Simon? Au doară nu sunt și surorile lui aici la noi? Și se smintiau întru el. Iară Isus le zicea lor: Că nu este profet necinstit, fără numai în moșia sa

și între rudenii și în casa sa. Și nu putea, să facă acolo nici o putere, numai ce a vindecat puținței neputincioși punând mâinile preste ei. Și se miră de necredința lor; și umblă prin satele dimprejur, de învăța. Și a chemat pe cei doi spre zece și a început a-i trimite pe dânșii câte doi; și le-a dat lor putere preste spiritele cele necurate.

Miercuri în săptămâna a XV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VI. st. 7.

In vremea aceea chemat-a Isus pe cei doi spre zece învățăceii ai săi și a început a-i trimite pe dânșii câte doi; și le-a dat lor putere preste spiritele cele necurate. Și le-a poruncit lor, să nu ia nimica pe cale, ci numai toiag, nici traistă, nici pâne, nici bani în brâu; ci încălțați cu încălțăminte, și să nu se îmbrace cu doauă vesminte. Și le zicea lor: Ori în ce casă veți intra, acolo rămâneți, până ce veți ieși de acolo. Și ori câți nu vă vor primi pe voi, nici vă vor asculta pe voi, ieșind de acolo scuturați praful cel de sub picioarele voastre spre mărturie lor. Amin, zic voauă, mai ușor va fi Sodomienilor și Gomorrenilor în ziua judecății decât cetății aceleia. Și ieșind ei predica, ca să se pocăească. Și draci mulți scoteau; și ungeau cu unt de lemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.

Joi în săptămâna a XV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VI. st. 30.

In vremea aceea adunatu-s'au Apostolii la Isus și i-au spus lui toate, câte făcuse ei și câte învățase. Și le-a zis lor: Veniți voi înși-vă de osebi în loc pustiu și odihniți puțin. Că erau mulți, cari viniau și se duceau; și nici vreme, să mânânce, nu aveau. Și s'au dus în loc pustiu singuri cu corabia. Și i-a văzut poporul pe dânșii mergând; și i-au cunoscut pe dânșii mulți, și alergau pedestri acolo de prin toate cetățile, și au sosit înaintea lor și s'au adunat la dânșii. Și ieșind Isus a văzut popor mult, și i-s'a făcut milă de ei, pentru că erau ca oile, cari nu au păstor; și a început a-i învăța pe dânșii multe. Și iată fiind înaintată vremea s'au apropiat la dânșii învățăceii lui și au zis: Că locul este pustiu, și iată vremea a înaintat, slobozește-i pe dânșii, ca să meargă în satele și cetățile de prin prejur, să-și cumpere pâni; că nu au ce mânca. Iară el răspunzând le-a zis lor: Dați-le voi, să mânânce. Și i-au zis lui: Mergând poate vom cumpăra pâni de două sute de dinari și le vom da lor, să mânânce? Iară el le-a zis lor: Câte pâni aveți? Mergeți și vedeți. Și după ce au văzut, au zis: Cinci, și doi pești. Și le-a poruncit lor, să-i așeze pe toți în cete pe iarba verde. Și au șezut în cete de câte o sută și de câte cinci zeci. Și luând cele cinci pâni și cei

doi pești, căutând la cer a binecuvântat și a frânt pânilor și le-a dat învățăceilor săi, ca să le pună înaintea lor; și cei doi pești i-a împărțit tuturor. Și au mâncat toți și s'au săturat. Și au luat douăsprezece coșuri pline de sfărmituri, și din pești. Și erau, cei ce mâncase pânilor, cinci mii de bărbați. Și îndată a silit pe învățăceii săi, să între în corabie și să meargă înaintea lui de cea parte către Vitsaida, până ce va slobozi el poporul.

Vineri în săptămâna a XV-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VI. st. 15.

In vremea aceea silit-a Isus pe învățăceii săi, să între în corabie și să meargă înaintea lui de cea parte către Vitsaida, până ce va slobozi el poporul. Și slobozindu-i pe ei s'a dus în munte, să se roage. Și făcându-se sară, eră corabia în mijlocul mării, și el singur pe uscat. Și i-a văzut pe dânșii, cum se trudiau vâslând, că eră vântul împotriva lor; și către a patra strajă a nopții venit-a la dânșii umblând pe mare; și voiă, să treacă pe lângă ei. Iară ei văzându-l pe el, cum umblă pe mare, le pără, că este nălucă, și au strigat; că toți l-au văzut pe el și s'au turburat. Și el îndată a vorbit cu dânșii și le-a zis lor: Cutezați, eu sunt, nu vă temeți. Și a intrat la dânșii în corabie;

și a încetat vântul; și foarte preste măsură se spăimântau întru sine și se mirau. Că nu au înțeles din pâni; că inima lor eră împietrită. Și trecând au venit în pământul Genisaretului.

Sâmbătă în săptămâna a XV-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIV. st. 1.

In vremea aceea venit-au la Isus învățăceii lui, ca să-i arete zidurile bisericii. Iară Isus le-a zis lor: Vedeți acestea toate? Amin, zic voauă: Nu se va lăsa aici piatră pe piatră, carea nu se va desface. Și șezând el pe muntele maslinilor, s'au apropiat la dânsul învățăceii de osebi zicând: Spune-ne noauă, când vor fi acestea? Și ce este semnul venirii tale și al sfârșitului veacului? Și răspunzând Isus le-a zis lor: Căutați, să nu vă amăgească cineva pe voi. Că mulți vor veni în numele meu zicând: Eu sunt Hristos! și pe mulți vor înșelă. Și veți auzi rășboaie și vești de rășboaie. Vedeți, să nu vă turburați; că se cade, să fie toate, ci încă nu e atuncia sfârșitul. Că se va sculă limbă spre limbă și împărăție spre împărăție; și vor fi ciume și foameți și cutremuri pe alocuria. Ci acestea toate sunt începătura durerilor. Atuncia vă vor da pe voi întru nevoi și vă vor omorî pe voi; și veți fi urîți de toate neamurile pentru nu-

mele meu. Și atuncia se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pe altul, și va urî unul pe altul. Și mulți profeți mincinoși se vor sculă și vor înșelă pe mulți. Și pentru înmulțirea fărădelegii dragostea va răbdă până în sfârșit, acela se va mântui.

Dumineca a XV-a după Rusalii.

La Mânecat.

Evangelia a IV-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XXII. st. 35.

In vremea aceea un legiuitor oarecarele s'a apropiat la Isus ispitindu-l pe el și zicând: Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege? Iară Isus i-a zis lui: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă. Iară a doaua asemenea acesteia: Să iubești pe deapropiepele tău ca pe tine însu-ți. Întru acestea doauă porunci toată legea și profeții atârnă. Și fiind adunați Fariseii, i-a întrebat pe ei Isus zicând: Ce vi-se pare voauă de Hristos, al cui fiu este? Zis-au lui: Al lui David. Zis-a lor: Dară cum David cu Spiritul pe dânsul îl numește Domn zicând: Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea, până voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale?

Deci dacă-l numește David pe dânsul Domn, cum este fiul lui? Și nime nu putea, să-i răspundă lui cuvânt; nici cuteză cineva dintru acea zi, să-l mai întrebe pe el.

Luni în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VI. st. 54.

In vremea aceea ieșind Isus din corabie, îndată l-au cunoscut pe el cei din pământul Genisaretului, și încunjurând toată latura aceea au început a aduce pe paturi bolnavii acolo, unde auziau, că este el. Și ori unde intra în sate sau în cetăți sau în orașe, puneau la ulițe pe cei bolnavi și-l rugau pe el, măcar de poalele hainelor lui să se atingă; și câți se atingeau de el, se mântuiau. Și s'au adunat la dânsul Fariseii și unii din cărturari, cari venise din Ierusalim. Și văzând pe oare cari din învățăceii lui, cum mâncau pâne cu mânilor necurate, adică nespălate, își băteau joc. Că Fariseii și toți Iudeii, dacă nu-și spală mânilor des, nu mânâncă ținând învățătura bătrânilor. Și din târg, dacă nu se spală, nu mânâncă. Și altele multe sunt, cari le-au primit, să le țină: spălarea păharelor și a ulcioarelor și a căldărilor și a paturilor. După aceea l-au întrebat pe el Fariseii și cărturarii:

Pentru ce învățăceii tăi nu trăesc după obiceiul bătrânilor, ci mânâncă pânea cu mânilor nespălate? Iară el răspunzând le-a zis lor: Că bine a profețit Isaie de voi, fățarnicilor, pe cum este scris: Poporul acesta cu buzele mă cinstește, iară inima lor departe este dela mine; ci înzădar mă cinstește, învățând învățături, porunci de ale oamenilor. Că lăsând porunca lui Dumnezeu țineți obiceiurile oamenilor.

Marți în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VII. st. 5.

In vremea aceea întrebat-au pe Isus Fariseii și cărturarii: Pentru ce învățăceii tăi nu trăesc după obiceiul bătrânilor, ci mânâncă pânea cu mânilor nespălate? Iară el răspunzând le-a zis lor: Că bine a profețit Isaie de voi, fățarnicilor, pe cum este scris: Poporul acesta cu buzele mă cinstește, iară inima lor departe este dela mine; ci înzădar mă cinstește, învățând învățături, porunci de ale oamenilor. Că lăsând porunca lui Dumnezeu țineți obiceiurile oamenilor: spălarea vaselor și a păharelor; și altele ca acestea multe faceți. Și zicea lor: Bine lăpădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți obiceiul vostru. Că Moisi a zis: Cinstește pe tatăl tău și pe mamă-ta. Și: Cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mamă-sa, cu moarte să moară.

Iară voi ziceți: De va zice omul tătâne-său sau mamei sale: Corvan (ce înșamnă dar), cu ce te-ai fi fost folosit dela mine, și mai mult nu-l lăsați pe el, să mai facă ceva tătâne-său sau mamei sale: călcând cuvântul lui Dumnezeu pentru obiceiul vostru, carele l-ați dat; și asemenea ca acestea multe faceți. Și chiemând tot poporul, le-a zis lor: Ascultați-mă pe mine toți, și să înțelegeți: Nimica este din afară de om, ce intră într'însul, care poate, să-l spurce pe el; ci cele ce ies dintr'însul, acelea sunt, cari spurcă pe om. De are cineva urechi de auzit, să auză.

bucatele. Și zicea, că ce iese din om, aceea spurcă pe om. Că din lăuntru din inima oamenilor ies cugetele cele rele, preacurviile, curviile, uciderile, furturile, lăcomiile de averi, răutățile, înșelăciunea, faptele de rușine, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia. Toate relele acestea ies din lăuntru și spurcă pe om. Și sculându-se de acolo s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului.

Joi în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VII. st. 24.

Miercuri în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VII. st. 14.

In vremea aceea chiemând Isus tot poporul, le-a zis lor: Ascultați-mă pe mine toți, și să înțelegeți: Nimica este din afară de om, ce intră într'însul, care poate, să-l spurce pe el; ci cele ce ies dintr'însul, acelea sunt, cari spurcă pe om. Și dacă a intrat în casă dela popor, l-au întrebat învățăceii lui de asă-mănare. Și le-a zis lor: Au și voi sunteți așa de neînțelegători? Dară nu înțelegeți, că tot, ce intră în om din afară, nu poate, să-l spurce? Că nu intră în inima lui, ci în pânțece; și iese prin șezut, curățind toate

In vremea aceea venit-a Isus în hotarele Tirului și ale Sidonului; și intrând într'o casă voia, să nu știe nime, și nu a putut, să fie ascuns. Că auzind de dânsul o muiere, a căreia fată avea spirit necurat, venind a căzut la picioarele lui, — iară muierea era Elină din Fenicia Siriei de neam, — și-l rugă pe el, ca să scoată dracul din fata ei. Iară Isus i-a zis ei: Lasă, să se sature întâiu fiii; că nu este bine a lua pâinea fiilor și a o lăpădă cânilor. Iară ea răspunzând i-a zis lui: Adevărat, Doamne, că și câinii mănă sub masă din fărmiturile fiilor. Și i-a zis ei: Pentru cuvântul acesta mergi: ieșit-a dracul din fata ta. Și mergând în casa sa a aflat dracul ieșit, și pe fată zăcând în pat.

Vineri în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. VIII. st. 1.

In vremea aceea fiind foarte mult popor, și neavând ce mânca, a chemat Isus pe învățăceii săi și le-a zis lor: Îmi este milă de popor; că iată trei zile sunt, de când șed lângă mine, și nu au ce mânca. Și de-i voiui slobozi pe dânșii nemâncați la casele lor, vor slăbi pe cale; că unii dintru dânșii au venit de departe. Și i-au răspuns lui învățăceii lui: De unde va putea cineva, să-i sature pe aceștia de pâine aicia în pustie? Și i-a întrebat pe ei: Câte pâni aveți? Iară ei au zis: Șapte. Și a poruncit poporului, să șază pe pământ; și luând cele șapte pâni, mulțămind a frânt și a dat învățăceilor săi, ca să le pună înaintea lor. Deci au mâncat și s'au săturat; și au luat rămășițe de fărmături șapte coșuri. Iară cei ce mâncase, erau ca patru mii; și i-a slobozit pe ei. Și îndată intrând în corabie cu învățăceii săi a venit în părțile Dalmanutei.

Sâmbătă în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

Dela Mateiu. C. XXIV. st. 34.

Iis-a Domnul: Amin, zic voauă: Nu va trece neamul acesta, până când vor fi acestea toate. Cercul și pământul vor trece, iară cuvintele mele nu vor trece. Iară de ziua aceea și de oară nime nu știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur. Iară pe cum au fost zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului omului. Deci priveghiați, că nu știți, în care oară va veni Domnul vostru. Iară aceasta să o știți, că de ar ști stăpânul casei, la care oară va veni furul, ar priveghia și nu ar lăsa, să-i sape casa lui. Pentru aceea și voi fiți gata, că în oara, în care nu gândiți, va veni Fiul omului.

Dumineca a XVI-a după Rusalii.

La Mâncat.

Evangelia a V-a a Învierii.

La Liturgie.

Dela Mateiu. C. XXV. st. 14.

Iis-a Domnul asămănarea aceasta: Un om mergând departe a chemat slugile sale și le-a dat lor avuția sa; și unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iară altuia unul, fiește căruia după puterea lui; și îndată s'a dus. Deci mergând, cel ce a primit cinci talanți,

a lucrat cu ei și a făcut alți cinci talanți. Asemenea și cel cu doi a dobândit și el alți doi. Iară cea ce primise unul, ducându-se a săpat în pământ și a ascuns argintul domnului său. Și după multă vreme venit-a domnul slugilor acelora și a luat socoteală cu ei. Și venind cel ce primise cinci talanți, adus-a și alți cinci talanți zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat; iată alți cinci talanți am dobândit cu ei. Iară domnul său i-a zis lui: Bine, slugă bună și credincioasă, preste puțin ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Și venind și cel ce primise doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat; iată alți doi talanți am dobândit cu ei. Și i-a zis lui domnul său: Bine, slugă bună și credincioasă, preste puțin ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Iară venind și cea ce primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut pe tine, că ești om aspru, seceri, unde nu ai sămănat, și aduni, unde nu ai risipit; și temându-mă m'am dus, de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai al tău. Iară domnul său răspunzând i-a zis lui: Slugă rea și leneșe, știut-ai, că secer, unde n'am sămănat, și adun, unde nu am risipit; deci căzutu-ți-s'a ție, să dai argintul meu schimbătorilor; și venind eu așa fi luat al meu cu dobândă. Luați dară dela dânsul talantul și-l dați celui ce are zece talanți. Că tot, celui ce are, i-se va da lui, și va prisosi; iară dela cea ce nu are, și ce are, se va lua dela dânsul. Și

pe sluga cea netrebnică aruncați-o întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Acestea zicând a strigat: Cea ce are urechi de auzit, să auză.

Luni în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. X. st. 64.

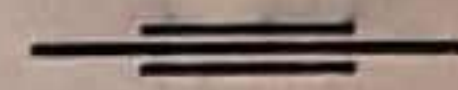
In vremea aceea ieșind din Iericon Isus și învățăceii lui și popor mult, Var-timeiu orbul, ficiorul lui Timeiu, ședeà lângă cale cerșind. Și auzind, că Isus Nazarineanul este, a început a striga și a zice: Fiul lui David, Isuse, mântuește-mă! Și-l certau pe dânsul mulți, ca să tacă; iară el cu mult mai vârtos strigă: Fiul lui David, miluește-mă! Și oprindu-se Isus a zis, să-l chieame; și l-au chemat pe orb zicându-i: Cutează, scoală-te; că te chiamă. Iară el lăpădându-și haina sa, sculându-se a venit la Isus. Și răspunzând Isus i-a zis lui: Ce vei, să-ți fac ție? Iară orbul i-a zis lui: Învățătorule, ca să văz. Iară Isus i-a zis lui: Mergi, credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și a mers după Isus pe cale.

Marți în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. XI. st. 11.

In vremea aceea intrat-a Isus în Ierusalim și în biserică; și văzând toate, fiind vremea de cătră sară, a ieșit în Vitania cu cei doi spre zece. Și a doaua zi ieșind ei din Vitania, a flămânzit. Și văzând un smochin de departe, având frunze, a venit, ca doară ar afla ceva într'însul; și venind la el nimica nu a aflat fără numai frunze; că nu era încă vremea smochinelor. Și răspunzând Isus i-a zis lui: Să nu mai mânânce nimenia de acuma înainte rod din tine în veac. Și auziau învățăceii lui. Și au venit în Ierusalim; și intrând Isus în biserică a început a scoate pe cei ce vindeau și cumpărau în biserică; și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbi. Și nu a lăsat, să poarte cineva vas prin biserică. Și învăță zicându-le lor: Au nu este scris: Că casa mea casă de rugăciune se va chema la toate neamurile? Iară voi o ați făcut peșteră de tâlhari. Și au auzit cărturarii și arhieriei și căutau, cum îl vor pierde pe el; că se temeau de dânsul, pentru că tot poporul se miră de învățătura lui. Și dacă s'a făcut sară, a ieșit afară din cetate. Și a doaua zi trecând au văzut smochinul uscat din rădăcină. Și aducându-și aminte Petru i-a zis lui: Învățătorule, vezi, smochinul, pe carele l-ai blăstămat, s'a

uscat. Și răspunzând Isus le-a zis lor: Aveți credința lui Dumnezeu. Că Amin, zic voauă, că cela ce ar zice muntelui acestuia: Ridică-te și te aruncă în mare! și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede, că ce va zice, va fi, fi-va lui, ori ce va zice.



Miercuri în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. XI. st. 22.]

Is-a Domnul învățăcelilor săi: Aveți credința lui Dumnezeu. Că Amin, zic voauă, că cela ce ar zice muntelui acestuia: Ridică-te și te aruncă în mare! și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede, că ce va zice, va fi, fi-va lui, ori ce va zice. Pentru aceea vă zic voauă: Toate, câte cereți rugându-vă, să credeți, că veți primi, și va fi voauă. Și când stați, de vă rugați, iertați, ori ce aveți împotriva cuiva, ca și Părintele vostru cel din ceruri să vă ierte voauă greșelele voastre. Iară de nu veți ierta voi, nici Părintele vostru cel din ceruri nu vă va ierta voauă greșelele voastre.



Joi în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. XI. st. 27.

In vremea aceea venit-a Isus iarăși în Ierasalim; și umblând prin biserică, au venit la dânsul arhieriei și cărturarii și bătrânii și i-au zis lui: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat ție această putere, ca să faci acestea? Iară Isus răspunzând le-a zis lor: Voiu întrebă și eu pe voi un cuvânt, și să-mi răspundeți, și vă voi spune și eu voauă, cu ce putere fac acestea. Botezul lui Ioan din cer a fost au dela oameni? Răspundeți-mi. Și ei cugetau întru sine zicând: De vom zice: Din cer! va zice: Pentru ce dară nu i-ați crezut lui? Iară de vom zice: Dela oameni! se temeau de popor; că toți îl aveau pe Ioan, că cu adevărat a fost profet. Și răspunzând i-au zis lui Isus: Nu știm. Și Isus răspunzând le-a zis lor: Nici eu nu vă voi spune voauă, cu ce putere fac acestea.

Vineri în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

Dela Marcu. C. XII. st. 1.

Is-a Domnul asămănarea aceasta: Un om a sădit vie și o a îngrădit cu gard și a săpat într'însa teasc și a zidit turn și o a dat lucrătorilor și s'a dus departe.

Și la vreme a trimis o slugă la lucrători, ca să ia dela lucrători din rodul viei. Iară ei apucându-l pe dânsul l-au bătut și l-au slobozit deșert. Și iară a trimis la dânsii altă slugă; și pe acela bătându-l cu pietri i-au spart capul și l-au slobozit batjocorit. Și iară a trimis pe altul; și pe acela l-au omorât; și pe alții mulți, pe unii bătându-i, pe alții omorându-i. Deci având încă un fiu iubit al său, mai pe urmă a trimis și pe acela la dânsii zicând: Că se vor rușina de fiul meu. Iară lucrătorii aceia au zis între sine: Acesta este moșteanul; veniți, să-l omorîm, și va fi moștenirea a noastră. Și prinzându-l pe el l-au omorât și l-au scos afară din vie. Ce va face dară stăpânul viei? Veni-va și va pierde pe acei lucrători și viea o va da altora. Au nici scriptura aceasta nu o ați cetit: Piatra, carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată în ochii nostri? Și căutau, să-l prinză pe el; și se temeau de popor; că cunoscuro, că cătră dânsii a zis asămănarea aceasta; și lăsându-l pe dânsul s'au dus.

**Sâmbătă în săptămâna a XVII-a
după Rusalii.**

Dela Mateiu. C. XXV. st. 1.

St. Mateiu (5)

Iis-a Domnul asămănarea aceasta: Asămănatu-s'a împărăția cerurilor cu cele zece fete, cari luându-și candelile sale au ieșit întru întimpinarea mirelui. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iară cinci nebune. Cele nebune luându-și candelile sale n'au luat cu sine unt de lemn. Iară cele înțelepte au luat unt de lemn în vasele sale cu candelile sale. Deci zăbovindu-se mirele au dormitat toate și au adurmit. Iară la miezul nopții s'a făcut strigare: Iată mirele vine, ieșiți întru întimpinarea lui. Atunci s'au sculat toate fetele acelea și și-au împodobit candelile sale. Iară cele nebune au zis celor înțelepte: Dați-ne noauă din untul de lemn al vostru, că candelile noastre se sting. Și au răspuns cele înțelepte zicând: Dară de nu ne va ajunge noauă și voauă? Ci mai bine mergeți la cei ce vând, și vă cumpărați. Și mergând ele, să cumpere, venit-a mirele, și cele ce erau gata, au intrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa. Iară mai apoi au venit și celealalte fete zicând: Doamne, Doamne, deschide noauă. Iară el răspunzând a zis: Amin, zic voauă, nu vă știu pe voi. Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici oara, întru carea Fiul omului va veni.

**Dumineca a XVII-a după Rusalii
a Hanaanenei.**

La Mânecă.

Evangelia a VI-a a Învierii.

La Liturgie.

St. Mateiu (6)

Dela Mateiu. C. XV. st. 21.

In vremea aceea intrat-a Isus în părțile Tirului și ale Sidonului. Și iată o muieră Hananeană ieșind din ținuturile acelea strigă către dânsul zicând: Îndură-te spre mine, Doamne Fiul lui David, fiica mea rău se îndrăcește. Iară el nu a răspuns ei cuvânt. Și apropiându-se învățăceii lui l-au rugat pe el zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iară el răspunzând a zis: Nu sunt trimis fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Iară ea venind s'a închinat lui zicând: Doamne, ajută-mi. Iară el răspunzând a zis: Nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca cânilor. Iară ea a zis: Așa e, Doamne, că și câinii mânâncă din sfărmiturile, ce cad din masa domnilor săi. Atunci Isus răspunzând a zis ei: O muieră! mare este credința ta, fie ție, pe cum voești. Și s'a vindecat fiica ei din oara aceea.



SFÂNTA ȘI DUMNEZEEASCA

VANGELIE

A DOMNULUI ȘI DUMNEZEULUI NOSTRU

ISUS HRISTOS

REVĂZUTĂ DUPĂ ORIGINALUL GRECESC ȘI ACUM A DOUA ORĂ

TIPĂRITĂ CU LITERE STRĂBUNE

CU BINECUVÂNTAREA

ÎNALTPREASFÎNȚITULUI NOSTRU ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT

DE ALBA-IULIA ȘI FĂGĂRAȘ

Dr. VICTOR MIHÁLYI DE APȘA.



— BLAJ 1918.

TIPOGRAFIA SEMINARULUI TEOLOGIC GR.-CAT.